

नमःशिवाय

संत शिरोमणी श्री मन्मथ स्वामी

यांचा

मन्मथ गाथा

: प्रती :
१०००

: श्रावण शुद्ध ५ :
शके १८८७

0155.1J60x
K5

0155, 1 J60x 3522

K5

Manmath Swami.

Manmath Gatha.

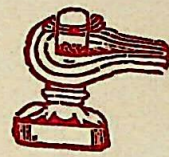
0155, J60x

K5

3522

नमःशिवाय

॥ हर हर महादेव ॥

* ॐ नमः शिवाय *

* ॐ नमः शिवाय *

संत शिरोमणी श्री मन्मथस्वामी महाराज की जय

कलियुगांत जप तपाचीं साधनें असाध्य असलीं तरी त्यांतून शिव नामस्मरणानें मानवाला होणारा आनंद अवर्णनीय तसेंच अनुपमेय आहे. सदर गाथ्यांतील प्रसादवाणीचे (शिवपाठासह) ६०० अंभंग श्रवण पठण केल्याने आपणांस पदस्थलसागर पैलतीर सापडतो.

- ग्रंथ मिळण्याचीं ठिकाणे -

<p>काडादी वीरशैव धर्मादाय निधी ट्रस्ट प. मंगळवार पेठ, सोलापूर, २. (महाराष्ट्र)</p>	<p>ॐ नमः शिवायचे प्रकाशक गुरुशांत शिवराचय्या स्वामी कोळ्ळे मास्तर लातूर, जि. उस्मानाबाद. (महाराष्ट्र)</p>
--	---

आवृत्ती चौथी, प्रती १०००

शके १८८७ विश्वावसुनाम संवत्सरे

मिस्त्री श्रावण शुद्ध ५ सोमवार तारीख २ ऑगस्ट इ. सन १९६५

किंमत २ रुपये. : पोस्ट खर्च वेगळा.

* ॐ नमः शिवाय *

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamwadi Math, VARANASI,
CC-0. Jangamwadi Collection. Digitized by eGangotri

Acc No. 3522

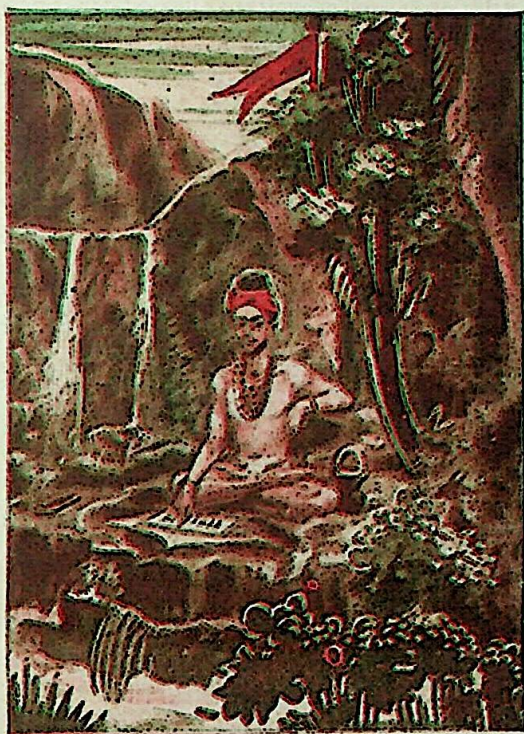

ॐ नमः शिवाय

श्री शिवयोगी मन्मथ स्वामी महाराज
श्री क्षेत्र कपिलाधार, जिल्हा बीड.

❀ श्री मन्मथ स्वामी गाथा ❀

ॐ नमः शिवाय

0155,1J60x
K5

SRI JAGADGURU JI JI JI
JHANA SIMHASAN IN ANAND
LIBRARY

JANGANWADI MATH, VARANASI

Acc. No. 3522

Acc. No. ~~4161~~

035

निवेदन

शिवयोगी श्री मन्मथ स्वामी महाराज यांचा जन्म माघ शुद्ध पंचमी रोज सोमवारी शके १४८२ (सन १५६०) मध्ये महाराष्ट्रांत बीड जिल्ह्यांतील नेकनूर गांवीं शिवभक्त परायण श्री. पार्वतीदेवी व श्री. शिवलिंगस्वामी (माहेश्वर) यांच्या उदरी झाला. यांनी आपला अभ्यास तत्कालीन माणूर मठाध्यक्ष श्री. बसवर्लिंग स्वामी यांचेकडे राहून धार्मिक, संस्कृत, कानडी व मराठी भाषेचा केला. वयांत आलेवर सर्व पवित्र स्थाने पाहून नंतर अनेकांना शिष्य बनवून शिवदीक्षा दिली. श्री. मन्मथ स्वामींनी गुरुलिंग जंगमाचे, पूजेचे महत्त्व व अष्टावर्णाची महती पटवून देऊन शिव सांप्रदायी भजनाची अभिरुची जनतेत उत्पन्न केली. या त्यांच्या काव्यास मन्मथ स्वामी गाथा म्हणतात. यामुळे वीरशैव तत्त्वज्ञानाची ध्वजा पुनरपि फडकाविली व परमतीयांची उसळती लाट थोपवून धरली. म्हणून यांना 'सब संतनके नाथ' असे सर्वजण म्हणत. पुढे त्यांनीं एकांतवासासाठीं कपीलधार येथे वास करून लिंगानंदमध्ये मग्न होवून तेथेच शके १५३५ मध्ये योग समाधी घेतली. महाराष्ट्रांत ठिकठिकाणी यांच्या नांवचे मठ अगर देवळे आहेत. अद्यापि दरसाल मितीं कार्तिक शु॥ १५ ते व॥ ५ पर्यंत कपीलधार येथे मोठी यात्रा भरत असते. हजारो भक्तगण पूजा, अर्चा, गणाराधना करून दर्शन घेतात.

श्री. मन्मथ स्वामीकृत 'परम रहस्य' हा ग्रंथ सर्वश्रुत आहेच. दुसरा ग्रंथ जो आतां छापून प्रसिद्ध होत आहे तो हा. यांत श्री. मन्मथ स्वामी व त्यांचे शिष्य शिवलिंग हे माहेश्वर व शिवलिंग यांचे शिष्य लिंगेश्वर यांचे पुत्र बसवर्लिंग यांचे पुत्र लक्ष्मण हे भक्तवर्गापैकीं होत. शिवदास व लक्ष्मण हे समकालीन असून महादेवबद्दल माहिती मिळत नाही. यापूर्वी सदर अभंगांचें मुद्रण चाळीस, साठ व ऐंशी वर्षांमार्गे (असे त्रिवार) झालेले आहेत. ते आतां मिळत नसल्यानें, ॐ नमःशिवायचे प्रकाशक गुरुशांत शिवराचय्या स्वामी, कोळ्ळे मास्तर, लातूर यांचें सांगणेवरून पूर्वीप्रमाणेंच छापून प्रसिद्ध केले आहे. सदर ग्रंथ छापतांना तपासणीचें काम येथील श्री. बसप्पा वीरभद्रप्पा वारद यांनीं भक्ती-भावानें केलें आहे. प्रस्तुत ग्रंथ वीरशैव व इतर शिवभक्त सांप्रदायिक लोकांनीं संग्रही ठेवून, मनन करून पुनीत व्हावें.

श्री मन्मथस्वामी यांचें चरणीं अर्पण.

श्रावण शु॥ ५ सोमवार, शके १८८७ }
दिनांक २-८-१९६५.

काडादी वीरशैव धर्मादाय निधी,
ट्रस्ट, सोलापूर.

प्रती १०००) -सदर पुस्तके मिळण्याचे ठिकाण- (मूल्य २ रु.

काडादी वीरशैव धर्मादाय निधी, प. मंगळवार पेठ, सोलापूर. तसेच
ॐ नमःशिवायचे प्रकाशक, श्री गुरुशांतस्वामी कोळ्ळे मास्तर, लातूर, यांचेकडे मिळतील.

मुद्रकः— श्री. रमण गांधी, कल्पकला प्रेस, सोलापूर.

नमःशिवाय

वन्दे शंभुमुमापतिम् सुरगुरुम् वन्दे जगत्कारणम्
वन्दे पन्नगभूषणम् मृगधरम् वन्दे पशूनांपतिम्
वन्दे सूर्यशशांक-वन्दिनयनम् वन्दे मुकुन्दप्रियम्
वन्दे भक्तजनाश्रयम् च वरदम् वन्दे शिवशंकरम्

वन्दे सृष्टिनियामकम् सुरवरम् वन्दे जगत्पालकम्
वन्दे सृष्टिविधायकम् परतरम् वन्दे रमेशप्रभुम्
वन्दे वन्दिदिनेश चंद्रनयनम् वन्दे चिदापोदितम्
वन्दे रत्नविभूषणम् सुखकरम् वन्दे जटाधारकम्

वन्दे व्यासमुनीन्द्र दिव्यपददम् वन्दे जगत्स्थापकम्
वन्दे ब्रम्हकपाल-रुन्ददहितम् वन्दे गणानांपतिम्
वन्दे दुष्टनृसिंहगर्वहरणम् वन्दे सुधासागरम्
वन्दे भक्त महेश मुक्तिवरदम् वन्दे सुरैर्वदितम्

वन्दे सत्यसुपालकम् वरकरम् वन्दे जगद्व्यापकम्
वन्दे मिथ्यविनाशकम् भयहरम् वन्दे कृपाकारकम्
वन्दे वैकटपूजितम् भवधरम् वन्दे त्रिलोकप्रियम्
वन्दे सत्त्वपरीक्षकम् शशिधरम् वन्दे मुक्तिकारकम्

वन्दे सौख्यविवर्धनम् सुमंगलम् वन्दे जगत्पूजितम्
वन्दे दुःखविनाशनम् त्रिनयनम् वन्दे निजानन्ददम्
वन्दे नागसुभूषणम् सुप्रकाशम् वन्दे उमावल्लभम्
वन्दे इच्छिततृप्तकम् शुभकरम् वन्दे शिवशंकरम्

नमःशिवाय

॥ ॐ नमःशिवाय ॥

★ श्री शंकर प्रसन्न ★

श्री मन्मथस्वामीचे अभंग प्रारंभ.

॥ प्रमथ गणाचिये मेळीं ॥ चंद्र मौळी देखियेला ॥ १ ॥ भस्म
शोभें सर्वांगीं ॥ वामभांगीं भवानी ॥ २ ॥ शोभें पन्नग भूषण ॥
नंदी वाहन साजिरे ॥ ३ ॥ संगें तापसांचे भार ॥ रमावर विरंची
॥ ४ ॥ छत्रचामर उभविती ॥ गीतीं गाती बडिवार ॥ ५ ॥
ऐसा पाहुनिया डोळां ॥ सुख सोहळा सुखाचा ॥ ६ ॥ मन्मथ
घाली लोटांगण ॥ कवळी चरण आवडी ॥ ७ ॥

अभंग २ रा.

॥ जटाजूटीं गंगा व्याघ्र-चर्मधारी ॥ त्याची सेवा बरी वाटे
जीवा ॥ १ ॥ वामांगीं पार्वती अंगाशीं विभूती ॥ तेथें माझी
मति बैसलीसे ॥ २ ॥ तया वीण दुजें नये माझें मना ॥ चात-
काशीं जाणा मेघ जैसा ॥ ३ ॥ मत्स्यालागीं जैसें जळीं जीवपण ॥
तयातें सांडून वांचे केवीं ॥ ४ ॥ तैसें आम्हां आहे सांडीता

ही सोय ॥ बहु बोलूं काय वाचें आतां ॥ ५ ॥ जन्मताचें पूर्वीं
शिवार्पण पिंड ॥ वृत्ति ही अखंड झाली असे ॥ ६ ॥ मन्मथ
शिवलिंग म्हणे ऐसा नेम ॥ अंतरीचा प्रेम सदाशिव ॥ ७ ॥

अभंग ३ रा.

॥ सनकादिकांचें जें गुज ॥ हरि ब्रम्हा याचे निज ॥ १ ॥
योगीजन ज्यातें ध्याती ॥ तो हा पार्वतीचा पती ॥ २ ॥ भाळीं
भस्म चंद्रकळा ॥ गळां शोभे रुंडमाळा ॥ ३ ॥ माझें आराध्य
दैवत ॥ तेथें विसावलें चित्त ॥ ४ ॥ गौरवपूशुभ्रकांती ॥ अंगीं
चर्चिली विभूती ॥ ५ ॥ हर काया वाचा मन ॥ मन्मथ आधीचा
शरण ॥ ६ ॥

अभंग ४ था.

॥ कोणी एक चोर करावया चोरी ॥ ग्रामाचे भीतरीं प्रवेशला
॥ १ ॥ तया राजदूतें मारुनीया जीवें ॥ टाकियलें शव पापीयाचें
॥ २ ॥ राखेंत बैसलें होतें एक श्वान ॥ देखिलें दुरून प्रेत त्यानें
॥ ३ ॥ आमिषाचे लोभें समीप येऊन ॥ ठेविला चरण भाळीं
त्याच्या ॥ ४ ॥ राखेचा त्रिपुंड्र मस्तकीं लाधला ॥ शिवलोकीं
झाला जयजयकार ॥ ५ ॥ उदेलें संचित जळालें पातक ॥
कैलास नायक संतोषला ॥ ६ ॥ केली गणां आज्ञा सन्मानें
आणिला ॥ नीजपदीं दिधला ठाव त्यासीं ॥ ७ ॥ मन्मथ शिव-
लिंग म्हणे कृपावंत ॥ होऊनी पतीत जनां तारी ॥ ८ ॥

अभंग ५ वा.

॥ शिवतोची देव येरते सेवक ॥ विष्णु ब्रम्हादिक
सुरासूर ॥ १ ॥ महादेव ऐसें जया असें नांव ॥ येथें

अभिप्राय तोचि असे ॥ २ ॥ वेदशास्त्रें आणि पुराणें
बोलती ॥ सर्वांसी पशुपती वंद्य जाणा ॥ ३ ॥ ऐसा
सनकादिकीं केलासे निश्चय ॥ सर्वांसी तो ध्येय उमाकांत ॥ ४ ॥
मन्मथ म्हणे शिव सगुण निर्गुण ॥ असे परिपूर्ण अविनाश ॥ ५ ॥

अभंग ६ वा.

सुखी केलें मज पार्वती रमण ॥ आपुलें भजन देवोनिया
॥ १ ॥ देवोनिया मज सुखी केलें ऐसें ॥ पुन्हा मृत्यु फांसे न
लागती ॥ २ ॥ यमाचा दरारा चुकविला माझा ॥ सांगूंकाय
चोजा नामाच्याहो ॥ ३ ॥ नामघेतां वाचें तारीलें कित्येका ॥
गौळीपोर देखा गणिका भिल्ल ॥ ४ ॥ मन्मथ म्हणे काय वर्ण
त्याची थोरी ॥ मोक्ष घरोघरीं भक्ताचीया ॥ ५ ॥

अभंग ७ वा

॥ सार सकळ तीर्थांचें ॥ वंद्य पाऊल गुरूचें ॥ १ ॥ नलगे
काशीलागीं जावें ॥ रूप हृदयीं धरावें ॥ २ ॥ तेणें सुख होय
जीवा ॥ न पडे संसारासी गोवा ॥ ३ ॥ पद जलपान करितां ॥
मोक्ष चढतसे हातां ॥ ४ ॥ न लगे योग मुद्रा ध्यान ॥ ध्यातां
गुरूचें चरण ॥ ५ ॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ गुरुरूप होय
अंग ॥ ६ ॥

अभंग ८ वा.

॥ पिंडीवरी ठेवितां पाय ॥ ठाय त्यासी अर्पिला ॥ १ ॥
भिल्ला सुखीच्या गरळा ॥ बेल पाल्या मिश्रित ॥ २ ॥ त्यासी
डोलविला मार्था ॥ केला सरिता कैलासी ॥ ३ ॥ काय नेणो
त्याची गोडी ॥ कोण आवडी प्रेमाची ॥ ४ ॥ चांडाळीची बिल्व

पूजा ॥ महाराजा तुज चांग ॥ ५ ॥ मन्मथ म्हणे देव भोळा ॥
त्याची लीला अगम्य ॥ ६ ॥

अभंग ९ वा.

॥ वाणूं नये गुणदोष ॥ जंगम वेष पाहिल्या ॥ १ ॥ शंकर
ऐसा भावोनी मनीं ॥ श्रेष्ठासनीं बैसवावा ॥ २ ॥ भावें करावें
पूजन ॥ यथाशक्तीं द्यावें अन्न ॥ ३ ॥ पुसूं नये यातीकूळ ॥
त्याचें मूळ शोधूं नये ॥ ४ ॥ मन्मथ म्हणे ऐसे यात ॥ साधन बहूत
साटोपें ॥ ५ ॥

अभंग १० वा.

॥ अवध्या शकुनाचा शकुन ॥ झालें दर्शन संताचें ॥ १ ॥
पाप ताप दैन्य नासें ॥ सुखा फुटें हो दोंदले ॥ २ ॥ होय
जन्माचें सार्थक ॥ एकाएकीं समसाम्य ॥ ३ ॥ मन्मथ म्हणे फळा
आलें ॥ मागील केलें सुकृत ॥ ४ ॥

अभंग ११ वा.

॥ देव शरणांगता तारी ॥ पाप पुण्य न विचारी ॥ १ ॥
तोडी संसार बंधन ॥ लावी चरणीं अंतःकरण ॥ २ ॥ दावी
भजनाची ठेव ॥ नामीं गोवीं चित्तभाव ॥ ३ ॥ दासा जाऊं
नेंदी वाया ॥ पूर्णानंद करी छाया ॥ ४ ॥ मन्मथ म्हणे महा-
देव ॥ राखी आपुलें वैभव ॥ ५ ॥

अभंग १२ वा.

॥ पार्वतीशी म्हणे शिव भक्ताचें घरीं ॥ रहावयाची थोरी
वाटें मज ॥ १ ॥ नावडें कैलास नको मंद्रागिरी ॥ आवी मुक्ति
पुरी तीही नको ॥ २ ॥ नावडें श्री शैल्य नागाष्टी वास ॥

हिमालयीं त्रास आला मज ॥ ३ ॥ मुखीं नाम गाती सद्भावे
अर्चीती ॥ कीर्तनीं नाचती आनंदानें ॥४॥ तेथींचें हें सुख न
बोलावें वाचें ॥ मीही तैसा नाचें प्रेम भरें ॥५॥ तयाचा संसार
करी निज आंगें ॥ चित्त प्रेमभंगें होऊं नेदी ॥ ६ ॥ मन्मथ
शिवलिंग म्हणे नेमोत्तर ॥ स्वमुखें शंकर बोलिलासे ॥७॥

अभंग १३ वा.

पुण्यवंत तोची देश ॥ केला वास शिवभक्ते ॥ नसे पात-
कासी थारा ॥ वारा न यमदूताचा ॥२॥ उमेसह रक्षण करी ॥
राहात द्वारीं भक्तांच्या ॥३॥ म्हणे मन्मथशिवलिंग ॥ येणें जग
हें पावन ॥४॥

अभंग १४ वा.

भाळीं भस्मलिंग गळां ॥ शोभे रुद्राक्षांच्या माळा ॥ १ ॥ मुखीं
मंत्र पंचाक्षर ॥ धन्य धन्य तें शरीर ॥२॥ तीर्थ व्रतासी आधार
महादोषांचा संहार ॥३॥ त्याचें झालिया दर्शन ॥ पापी उद्धरती
जन ४॥ मन्मथ म्हणे हें खरें ॥ भू ईश्वर अवतरे ॥५॥

अभंग १५ वा

तेची पुण्यवंत नर ॥ जे का पूजिती शंकर ॥१॥ शिवस्म-
रणीं चित्त ज्यांचें ॥ पाप दग्ध झालें त्यांचें ॥२॥ सदाशिव नाम
मुखीं ॥ कोण तयाविण सुखी ॥ ३ ॥ शिवपूजा विलोकनीं ॥
ज्याची न हाले पापणी ॥४॥ शिवकथा श्रोतीं प्रीती ॥ शिव
ध्यानीं जडे वृत्ती ॥५॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ घडो ऐसि-
याचा संग ॥६॥

अभंग १६ वा.

शंकरा शरण गेलियावांचून ॥ नोव्हेची कल्याण कर्म केल्या
॥१॥ आचरतां धर्म अधर्म तो होय ॥ मृत्यंजय पाय स्मरल्या-
वीण ॥२॥ तीर्थ व्रतदान अष्टांगादि योग ॥ आचरतां भोग न
चुकेची ॥३॥ नाना दैवताचें केलिया पूजन ॥ अनन्यता तेणें
नष्ट होय ॥४॥ मन्मथ म्हणे जन वर्म ते चुकती ॥ चौन्यांशीचें
गुंती पडे तेणें ॥५॥

अभंग १७ वा.

माझे जीवीचें जीवन ॥ देव पार्वती रमण ॥१॥ चित्त जडलें
त्याचे पार्या ॥ आतां दुजें नेणों कांहीं ॥२॥ अवघा आनंदाचा
काळ ॥ पोटीं भरला जाश्वनीळ ॥३॥ प्रेम शरीरीं दाटलें ॥ सर्व
दुःख दुरावलें ॥ ४ ॥ सुखा नाहीं अंतपार ॥ अर्थ लाधला
अपार ॥५॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ सुखी केलें उमारंग ॥६॥

अभंग १८ वा.

आधीं आम्हीं द्वाड मातेपोटीं जन्म ॥ बहुताचें काम बुडवीलें
॥ घेऊनी पडलों बहु अर्थ जनां ॥ साधकाच्या मनां भेद केला
॥२॥ जागे केले मुनी समाधीपासूनी ॥ सांख्य ब्रह्मज्ञानी चेव-
वीले ॥३॥ यज्ञाचीया वाटा टाकिल्या मोडूनी ॥ तीर्थांलागीं
जाणें खुंटाविले ॥ ४ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे एकवेळा ॥
भक्तीचा सोडळा घरोघरीं ॥५॥

अभंग १९ वा.

उठोनिया प्रातःकाळीं ॥ नाम ध्यावें हो शिवाचें ॥१॥ तेणें
अविद्येचें ज्ञान ॥ अवघें नासे जिवाचें ॥२॥ नेमें त्रिकाळ जपतां ॥
मोक्षपद येतें हातां ॥३॥ भावें सर्वदा जपतां ॥ तद्रूपच तूं होशी

॥४॥ जयाचिया निजध्यासें ॥ अळी होतसे भ्रमरी ॥५॥ मन्मथ
शिवलिंग म्हणे ॥ तैसे परी हें होय ॥६॥

अभंग २० वा.

धरी इच्छा सत्संगाची ॥ बहु आवडी गुणांची ॥१॥ सेवन
असे सद्विद्येचें ॥ दास्य करी सद्गुरूचें ॥ २ ॥ लोकनिंद्य
कर्म टाळी ॥ स्वस्त्री भोगी ऋतुकाळी ॥३॥ सदाशिर्वी दृढभाव ॥
इंद्रिय जावो नेदी वाव ॥४॥ न धरीं संग दुर्जनाचा ॥ शंकर
नामीं दृढ वाचा ॥५॥ मन्मथ म्हणे ऐसा नर ॥ त्या माझा
नमस्कार ॥६॥

अभंग २१ वा.

शंकर तोची निर्विकार ॥ ब्रह्म मायेचे पसार ॥१॥ अवघा
तोची परात्पर ॥ शंकरची शंकरची ॥ २ ॥ शंकर जळीं काष्टीं
भरला ॥ पिंडीं ब्रह्मांडीं बिंबला ॥३॥ अलक्ष दृष्टीनें लक्षिला ॥
शंकरची शंकरची ॥४॥ शंकर नामीं मन रंगलें ॥ आंगीं प्रेम
हो दाटलें ॥५॥ भक्तां संकटीं रक्षिलें ॥ शंकरची शंकरची ॥६॥
शंकर पायीं जडलें मन ॥ हरपलें मी तूं पण ॥ ७ ॥ ब्रह्म
मायेतें उत्पन्न ॥ शंकरची शंकरची ॥८॥ उभा जान्हवीचें तटीं ॥
वाट पाहे भक्तांसाठीं ॥९॥ मन्मथ शिवलिंगाचें भेटीं ॥ शंकरची
शंकरची ॥ १० ॥

अभंग २२ वा.

आपो नारायण श्रुतीचें प्रमाण ॥ जेथींची ही खूण पाहा तेथें
॥१॥ घटामार्जी येतां होय विभिन्नता ॥ तेथें स्वधर्मता न
चुकेची ॥२॥ उपासनाद्वारा आराधना भिन्न ॥ तेथेंही समान

पाहूं नये ॥ ३ ॥ हरी हर ऐसा नामीं आहे भेद ॥ तेथें अभेद
 म्हणती मूर्ख ॥ ४ ॥ अर्चन आव्हान सगुणाचें ध्यान ॥ भक्तीचें
 लक्षण हेंचि असें ॥ ५ ॥ स्वधर्मी जे इष्ट करितांना स्पष्ट ॥ तेथेंही
 अनिष्ट नोव्हे कदां ॥ ६ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे हा विस्तार ॥
 वेदांतीचें सार निवडीलें ॥ ७ ॥

अभंग २३ वा

शिवभक्तीविन्मुख तो नर पातकी ॥ ऐसा सनकादिकी केला ॥
 नेम ॥ १ ॥ हो का पुण्यश्लोक अग्रकुळीं जन्म ॥ अंतरीं निष्काम
 असेनाका ॥ २ ॥ वेदाचा गौरव शास्त्राचा अनुभव ॥ पुराण
 सावयव जाणेनाका ॥ ३ ॥ हो का तपोनिष्ठ सदा तीर्थवासी ॥
 गया आणि काशी सेवीनाका ॥ ४ ॥ यज्ञादिक कर्म करूनिया
 सांग ॥ पावला अव्यंग स्वर्ग सुख ॥ ५ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे
 भक्तीवीण ॥ जाणावा तो शीण रितीं माप ॥ ६ ॥

अभंग २४ वा

सांडोनी शिवातें दुजियातें ध्याती ॥ त्याचें तोंडीं माती
 जन्मोजन्मीं ॥ १ ॥ जन्म तो त्याचा उत्तमहो कैवा ॥ श्वान
 सूकरांचा निंद्य देह ॥ २ ॥ निंदा शंकराची ज्या मुखें घडली ॥
 त्याप्रती भली विष्ठा, मूत्र ॥ ३ ॥ मूत्रामार्जीं स्नान विष्टेंत शयन ॥
 भक्षूनीया राहणें लोक द्वारीं ॥ ४ ॥ द्वाराचिया आंत पाऊल
 घालीतां ॥ मारिताती माथां शिळाघाये ॥ ५ ॥ ऐसी दुःखें ज्यातें
 होती असंख्यात ॥ शेखी निरया जात त्या दोषें ॥ ६ ॥ मन्मथ
 शिवलिंग म्हणे शिवभक्त ॥ निंदकाची वार्ता न ऐकावी ॥ ७ ॥

अभंग २५ वा

लिंगांगासी लग्न गुरुनाथें लाविलें ॥ तेथें ध्यातां भले एकनिष्ठ
॥ १ ॥ तयावीण अन्य दुजितायें ध्यातां ॥ व्यभिचार माथां
शीघ्र बैसे ॥ २ ॥ स्त्रियांलागीं जैसा जारत्वाचा दोष ॥ तेणें ते
नरकास जाणें घडे ॥ ३ ॥ यास्तव लिंगीं धरितां आवडी ॥ तेणें
पैलथडी प्राप्त होय ॥ ४ ॥ लिंगार्पित कर्म परम हाचि धर्म ॥
जाणोनिया वर्म सुखावला ॥ ५ ॥ मन्मथ शिवलिंग लिंग आणि
आंग ॥ करून अभंग ऐक्य झाला ॥ ६ ॥

अभंग २६ वा.

सांडोनि सकळ गेलों याच वाटें ॥ जातां नीलकंठे करूं काय ॥ १ ॥
करूं जाता धर्म पाहूं जातां वर्म ॥ तेणें चित्तीं भ्रम वाटें बहू ॥ २ ॥
करितां तीर्थाटन पाहतां प्रमाण ॥ व्रतामाजी भिन्न नाना अर्थ
॥ ३ ॥ देश कालमान प्राणाचें रोधन ॥ साधतां कठीण न ये हातां
॥ ४ ॥ शिणला हा जीव उगलें मन ॥ न पडे समाधान कांहीं
केल्या ॥ ५ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे न कळे गती ॥ धरियेले
चित्तीं पाय तुझे ॥ ६ ॥

अभंग २७ वा.

पतिव्रता न पाहे पतीवीण अन्य ॥ काया वाचा मन एकविध
॥ १ ॥ स्वप्नीं करूं नेणें आणिकाची स्तुती ॥ जागृती सुषुप्ती
पतीवीण ॥ २ ॥ तैसें इष्टलिंगी ऐक्य होय मन ॥ काया वाचा पूर्ण
एकलक्ष ॥ ३ ॥ ब्राह्म पूजा करी प्रसाद स्वीकारी ॥ नुपेशी क्षणैक
शिवधर्म ॥ ४ ॥ तोची लिंगी प्राणी म्हणावा नैष्ठिक ॥ येर ते
मायीक ज्ञानहीन ॥ ५ ॥ मन्मथ म्हणे तेथें निष्ठा तेंची फळ ॥
येर ते गवाळ नये कामा ॥ ६ ॥

अभंग २८ वा.

शिवभक्ताचें कुळीं जन्मुनी करंटा ॥ न भजे चोरटा शंकरासी
 ॥१॥ छपवूनी लिंगा घाली तुळशीमाळ ॥ जन्मला चांडाळ माते-
 गर्भी ॥२॥ सांडोनी भस्मातें लावितो चंदन ॥ तयासी बंधने
 यम करी ॥३॥ ऐसा जो दुर्जन अपवित्र खल ॥ तयाचा विटाळ
 वीरशैवां ॥४॥ कुंभी पाकादिकी तयासी जांचणी ॥ देती ढकलूनी
 नरकांमाजी ॥५॥ ऐसीं दुःखें जेथें होतसे अपार ॥ सांगती
 विस्तार धर्मशास्त्रीं ॥ ६ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे तो नर ॥
 यमलोकीं चोर म्हणती तया ॥ ७ ॥

अभंग २९ वा.

शंकर हा मंत्र त्रिअक्षरी सोपा ॥ निरंतर जपा ध्यानीं मनीं ॥१॥
 तेणें हें सार्थक होईल देहाचें ॥ पुढील जन्माचें तुटे मूळ ॥ २ ॥
 काळाचें शासन चुके याच नामें ॥ देहीं ब्रम्ह व्हावें येणें खरें ॥३॥
 यावेगळें वृथा दुःखासी कारण ॥ न घडे समाधान तुज राया ॥४॥
 मन्मथ शिवलिंग म्हणे नाम सार ॥ येणें भवपार होशी राया ॥५॥

अभंग ३० वा

कोण्याही साधनीं नातुटे हा देव ॥ धरूनिया भाव जपा नाम
 ॥ १ ॥ करा नाम घोष कीर्तनीं आनंद ॥ तयालागीं छंद हाची
 गोड ॥२॥ वराडी हा ऐसा नामासाठीं धांवे ॥ आठवितां पावे
 संकटास ॥३॥ न सोडीच धर नाम निष्ठा सवें ॥ मागें पुढें धांवे
 करी काज ॥ ४ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे नाम सोपें ॥ करी
 एकरूपें भाविकासी ॥ ५ ॥

अभंग ३१ वा.

शिव शिव गर्जे वाचें ॥ काळ त्याचें पद वंदी ॥ १ ॥ देव
येती लोटांगणीं ॥ चक्रपाणी हो विरंची ॥ २ ॥ प्रेमें आलिंगिती
तया ॥ म्हणती काया ही धन्य ॥ ३ ॥ करी जयजयकार ॥ वदे
हर हर शब्द ॥ ४ ॥ मन्मथ म्हणे हें ऐसें ॥ व्यासें स्वयें
वर्णीयलें ॥ ५ ॥

अभंग ३२ वा.

हर मुखीं नाम घेई ॥ तेणें सर्व सुखी होई ॥ १ ॥ मग
चुके येरझारा ॥ लक्ष चौन्यांशीचा फेरा ॥ २ ॥ ऐसा सुगम
उपाय ॥ तुज सांगतसे स्वयें ॥ ३ ॥ आणखी साधनाचा शीण ॥
नाम पतीत पावन ॥ ४ ॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ नाम घेई
प्रेमरंग ॥ ५ ॥

अभंग ३३ वा.

शरण आले त्याचे राहूं नेदी दोष ॥ पातकाचे लेश अंगि-
कारी ॥ १ ॥ नाम घेतां वाचें न लावी उशीर ॥ करी भवपार
भवसिंधू ॥ २ ॥ सेवकाची आस पुरवीं सांकडे ॥ निवारुनी
पुढें उभा ठाके ॥ ३ ॥ ऐसा हा कृपाळू कैलासीचा राणा ॥ कां रे
त्यासी गाना गीतीं तुम्हीं ॥ ४ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे साधा
काज ॥ नांदा साम्राज्य नाम बळें ॥ ५ ॥

अभंग ३४ वा.

जोडोनिया हात करितों विनंती ॥ वेळोवेळां गीती गाई नाम
॥ १ ॥ सुखें हा संसार करा स्त्रीसंगती ॥ वेळोवेळां गीतीं गाई
नाम ॥ २ ॥ कवडी कवडी द्रव्य जोडा लक्षशती ॥ वेळोवेळां

गतीं गाई नाम ॥ ३ ॥ करा शास्त्र पाठ पहा धर्म नीती ॥
वेळोवेळां गीतीं गाई नाम ॥ ४ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे पुण्य-
कीर्ती ॥ वेळोवेळां गीतीं गाई नाम ॥ ५ ॥

अभंग ३५ वा

मुळीं सिंपिलिया जळ ॥ शेखीं येतीं पल्लव फळ ॥ १ ॥ पुरतिल
अंतरिचे अर्थ ॥ धरी इतुका परमार्थ ॥ २ ॥ एक नामीं वेंची
वाचा ॥ वाहे भार संसारीचा ॥ ३ ॥ मग तूं तरलासी निःशंक ॥
सत्य घेई माझी भाक ॥ ४ ॥ मिथ्या मानशील जरी ॥ साक्ष असे
त्रिपुरारी ॥ ५ ॥ मन्मथ म्हणे वाणी ॥ लावी देवाचें कारणीं ॥ ६ ॥

अभंग ३६ वा

साधन तें हेंची दोन्ही ॥ साधा तरी भक्तजनीं ॥ १ ॥ परद्रव्य
परनारी ॥ याचा विटाळ तूं धरी ॥ २ ॥ भाग्यें देव घरां येती ॥
ऋद्धी सिद्धी हो राबती ॥ ३ ॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ देव होई
हेंची आंग ॥ ४ ॥

अभंग ३७ वा

भवरोग जाय जेणें ॥ ऐसें रसायन घेणें ॥ १ ॥ नका जाऊं
आडवाटें ॥ खोटे सर्व उपाय ॥ २ ॥ तुम्हां सांगतो स्वहित ॥
ठेवा चित्त या बोला ॥ ३ ॥ नाम मात्रा प्रेमरसें ॥ घेतां नामे
भवरोग ॥ ४ ॥ मन्मथ म्हणे मुखी होई ॥ मुखी शंकर हें
गाई ॥ ५ ॥

अभंग ३८ वा

पातकी म्हणोनि देवा शरण जावें ॥ सद्भावेशीं गावें नाम
त्याचें ॥ १ ॥ भाकावी करुणा करा बिनवणी ॥ नसे आम्हां

कोणी तयावीण ॥ २ ॥ शिव शूळपाणी कैलासींचा राणा ॥
दीनाच्या धावण्यां धांवे वेगीं ॥३॥ मग तो दीनबंधू हांकेसरसी
ऊडी ॥ घालुनिया तोडी भवपाश ॥ ४ ॥ कुरवाळी हस्तकीं
पालवानें झांकी ॥ बैसवूनी अंकीं सुखी करी ॥ ५ ॥ मन्मथ
शिवलिंग म्हणे उमाकांत ॥ तारी असंख्यात शरणागता ॥६॥

अभंग ३९ वा.

बहुता सुकृती लाधला हा तारू ॥ वोखटें तें भरूं नका
केणें ॥१॥ अप्राप्त जें कांहीं लाधलें हातां ॥ सन्मार्गी थोकितां
घडे लाभ ॥२॥ अविद्या उपाधि झडपिल्या वातें ॥ बुडे गलबते
पाण्यामध्ये ॥ ३ ॥ घरा एक लक्ष चुकूं नका वाट ॥ भवसिंधू
दुर्घट तरा वेगीं ॥ ४ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे शिरोभाग ॥
आतां येथें लाग सोडूं नका ॥५॥

अभंग ४० वा.

देह नोव्हे साच रोगाचें भातुक ॥ अंतरीं विवेक करुनि
पाही ॥१॥ काळाचे भागाला तुझी काय सत्ता ॥ कांता पुत्र वित्त
भुललासी ॥ २ ॥ सर्प जाभाडीचा बेडूक आवडी ॥ मक्षिका
सावडी जैशापरी ॥३॥ विषय सेवितां वय गेलें सारें ॥ भवसिंधू
वारें भरलासे ॥४॥ शेवटील घडी कांहीं तरी करी ॥ बुडतोसी
धरी तारू हातीं ॥ ५ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे नामनौका ॥
बैसोनिया हाका पैलपार ॥ ६ ॥

अभंग ४१ वा.

भावेविण ज्ञान योगयाग ध्यान ॥ दुःखरूप जाण क्लेश करी
॥ १ ॥ शरीरीं दाटलें कनक भूषण ॥ कंठ सूत्रावीण व्यर्थ जैसे

॥ २ ॥ उमारिलें घर पताका तोरणीं ॥ नसे त्यांत कोणी वस्ती
करी ॥ ३ ॥ लता वृक्षादिकीं वेष्टित कासार ॥ नसे त्यांत सार
नीर जैसैं ॥ ४ ॥ भक्तीविण जे कां करिती साधन ॥ भुसामाजी
कण नसे जैसैं ॥ ५ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे भक्ती करा ॥
सांडोनी पसारा दांभिकाचा ॥ ६ ॥

अभंग ४२ वा.

उदास असावें साधकाचें चित्त ॥ कांता पुत्र वित्त असोनीया
॥ १ ॥ जळाचिया संगें कमला होय वाढी ॥ परी नेदी बुडी
तयामाजी ॥ २ ॥ तैसे संसारांत असावें अलिप्त ॥ अदृष्टी जें
प्राप्त सुखी होय ॥ ३ ॥ मान सत्काराची तूं न धरी चाड ॥
विषयाची वाढ होऊं नेदी ॥ ४ ॥ अलभ्य लाभाचा हर्ष खेद
नाणीं ॥ चितीं शूळपाणी स्मरे सदा ॥ ५ ॥ मन्मथ शिवलिंग
म्हणे सुदैव ॥ नासूं नये काव रंगासाठीं ॥ ६ ॥

अभंग ४३ वा

द्विविध हें कर्म उपाधी जनासी ॥ गुंतोनिया फाशी होती बद्ध
॥ १ ॥ केलिया कर्माचें भोगावें तें फळ ॥ पापें घडे छळ पुण्य
सुख ॥ २ ॥ स्वर्ग नर्क दोन्ही दोघांचें मंदिर ॥ पाहून अपार
दोहीं जागीं ॥ ३ ॥ जाती भोगावया तेथें उपचार ॥ सरे जन्मां-
तर चुके त्यासी ॥ ४ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे कर्मकुंड ॥ भक्तां
आहे गोड भक्तीपंथ ॥ ५ ॥

अभंग ४४ वा.

सदा भस्म लावा भाळीं ॥ लिंगपूजा बिल्वदळीं ॥ १ ॥ होळी
होय पातकाची ॥ मागील केल्या कर्माची ॥ २ ॥ नलगे साधन

सायास ॥ धारण करा रुद्राक्षास ॥३॥ चुके बहु जन्मीचे क्लेश ॥
भवभय याचेनें निरसे ॥४॥ भाव धरूनीया पोटीं ॥ शिवनाम
वदा ओंठीं ॥५॥ प्रेमें धूर्जटी आळवा ॥ स्वार्थालागीं आपुलिया
॥६॥ मन्मथ आलासे भूलोकां ॥ आतां कोणी भिऊं नका
॥७॥ नारीनरां सकळीकां ॥ सांगतो हें अवधारा ॥ ८ ॥

अभंग ४५ वा.

सोपें आहे बहू फार ॥ भवपार तराया ॥१॥ सर्व व्रतामाजी
सार ॥ सोमवार व्रतराज ॥२॥ दिवा राहे उपोषित ॥ नामीं
चित्त ठेऊनिया ॥३॥ सायंकाळीं बिल्वदळीं ॥ चंद्रमौळी अर्चावा
॥४॥ अंतीं पारणें करूनी ॥ शूळपाणी प्रसादें ॥५॥ जीव शिवा
ऐक्य होय ॥ ऐसी सोय येयायी ॥६॥ मन्मथ म्हणे हेंची करा ॥
करूनी तरा संसारा ॥७॥

अभंग ४६ वा.

शंभु महादेवा पार्वतीच्या धवा ॥ जीवीचिया जीवा पाव
वेगीं ॥१॥ बुडालों संकटीं प्रपंचाचें डोहीं ॥ धरूनीया बाहीं
काढी मज ॥२॥ भाकितों करुणा पसरुनीया मुख ॥ देई निज
सुख मज देवा ॥३॥ अनाथाचा नाथ भक्तांचा कैवारी ॥ पुराणीं
ही थोरी गाती तूझी ॥४॥ म्हणोनिया तुज आलों मी शरण ॥
आतां थोरपण तुम्हांकडे ॥५॥ हातीं धरी अथवा सोडी नाहीं
भीत ॥ जें तुज उचित तें तूं करी ॥६॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे
नामासाठीं ॥ भय तुझ्या पोटीं नाहीं काय ॥७॥

अभंग ४७ वा

देवा मज तारी या भवापासूनी ॥ विषय चोरांनीं नागवीलें

नागवोनीं मज दीन केलें यांनीं ॥ चौऱ्यांशीचे योनीं फिरवीलें
॥२॥ शीण झाला मज घेतां जन्म फेरे ॥ चुकवी येरझार माझी
आतां ॥३॥ देवा तुज आतां मागणें एवढें ॥ अनाथा परिपाडें
उद्धरावें ॥४॥ सर्वस्वी अन्याय क्षमा करी रंका ॥ आलों शरण देवा
पशूपती ॥५॥ सर्वस्वीं अन्यायीं म्हणवीतो तुझा ॥ आपुल्या
ब्रीद लाजा सांभाळवें ॥ ६ ॥ मन्मथ म्हणे ब्रीद करा हें जतन ॥
तुम्हांलागीं आण षण्मुखाची ॥७॥

अभंग ४८ वा.

नाहीं मजज्ञान नेणोगा साधन ॥ करितों भजन भोळ्या भावें
॥ १ ॥ नाहीं आंगीं शक्ति करूं तीर्थाटन ॥ करितों पूजन
भोळ्या भावें ॥ २ ॥ न कळे चातुर्य करावया स्तुती ॥ अल्प
माझी मति उमारमण ॥३॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे देवराया ॥
विनवीतों पायां भोळ्या भावें ॥ ४ ॥

अभंग ४९ वा

आपुल्या ब्रीदाचा अभिमान ऐसा ॥ उपेक्षिलें दासा घडे
केवीं ॥ १ ॥ माता जैसी जाय तान्हुल्याचें सवें ॥ राखी जीवें
भावें प्रेम त्याचें ॥ २ ॥ न विसंबे देव धावें भक्तापाठीं ॥
धरूनिया पोटीं आस त्याची ॥३॥ निवारी सांकडे पडो नेदी
उणें ॥ वाढवी महिमान सेवकांचें ॥४॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे
शिवा ऐसा ॥ कृपाळू सहसा नाहीं दुजा ॥५॥

अभंग ५० वा

धेवोनिया सोंग जन्मवरी देवा ॥ केली तुझी सेवा स्वहिता-
लागीं ॥१॥ द्यावयाचे वेळीं चुकविसी तोंड ॥ तेणें कानकोंड

जगामाजी ॥२॥ शेवटील सोंगीं उचिताची वेळ ॥ लपोनी केवळ
बैसलासी ॥३॥ आतां एक करी दावी आपुलें तोंड ॥ मागणें
उदंड असो तेंही ॥४॥ भेटी अंतीं सर्व पावलों भरून ॥ आमुचें
हें ऋण तुज नाहीं ॥५॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे भेटीवीण ॥
येथें दुजी खूण न चले कांहीं ॥६॥

अभंग ५१ वा.

॥१॥ सर्वगत तुझें राहो तुजपार्शीं ॥ आम्हां एकदेशीं आवडे
ध्यान ॥१॥ मुखीं नाम गाऊं रूप पाहूं डोळां ॥ पूजूं जाश्वनीळा
एकविध ॥२॥ सर्वगत पाहतां वेडावले ऋषी ॥ उबगोनी मानसीं
ठेले उगे ॥३॥ तें रूप कासया आम्हां लागीं व्हावें ॥ कोणासी
पूजावें गावें कोणां ॥४॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे उमापती ॥
सांठविली मूर्ती चित्तीं तूझी ॥५॥

अभंग ५२ वा

सतसंगें न धरीनिष्ठा ॥ मिरवी आपुली प्रतिष्ठा ॥१॥ अयो-
ग्यासी अर्पी पदवी ॥ श्रेष्ठांहातीं पाय धुवी ॥२॥ मानी स्वध-
र्माचा त्रास ॥ धरी अधर्मीं उल्हास ॥३॥ दासी दासा घाली
अन्न ॥ करी साधूचा अपमान ॥४॥ विषयासाठीं द्रव्य जोडी ॥
धर्मीं वेंचोना कवडी ॥५॥ कार्मीं ठेवूनीया मन ॥ करीतसे नाना
यत्न ॥६॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ ऐसा आचरे तो मांग ॥७॥

अभंग ५३ वा

काय केलें रांडलेका ॥ जन्म गमाविला फुका ॥१॥ नाहीं
केलें वा साधन ॥ काय माझ्या ह्या बांधून ॥२॥ नाहीं अर्चिलें
शंकरा ॥ पैका वेंवीला संसारा ॥३॥ नाहीं पूजिले अतिथी ॥

॥ सदा स्त्रियांची संगती ॥४॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥
बोलो जातां येतो राग ॥५॥

अभंग ५४ वा.

आलीया संकट ॥ नाम घेई नीलकंठ ॥ १ ॥ आलें विघ्न
जाये ॥ ऐसें नाम थोर आहे ॥२॥ हरनाम घेतां ओंठीं ॥ सुख
भरे पाठीं पोठीं ॥३॥ दुःखां नुरेची बा ठाव ॥ दृढ जडे आत्म-
भाव ॥४॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ नाम ब्रह्मीचें बा आंग ॥५॥

अभंग ५५ वा.

सोडोनिया आत्म वर ॥ जी का रिघाली परघर ॥१॥ तया
पतिव्रता स्तुती ॥ कानों येतां दुःख चित्तीं ॥२॥ तैसा स्वधर्मीं
भ्रष्टला ॥ अन्य धर्मीं प्रवर्तला ॥३॥ गेला एकविध भाव ॥ सैरां
फावे तिकडे धांव ॥४॥ आंगीं भरला अविश्वास ॥ दोन्ही
लोकीं केला नाश ॥५॥ मन्मथ म्हणे पाहतां येणें ॥ घडे अधः-
पाता जाणें ॥६॥

अभंग ५६ वा.

फटू रे द्वाडा पापिष्टा ॥ नाहीं घडली आत्मनिष्ठा ॥१॥ सुख
मानुनी संसारीं ॥ भरवी लौकिक बाजारीं ॥२॥ कन्या पुत्र हीं
सोयरी ॥ भावें त्याची सेवा करी ॥३॥ जन्मवरी शीण केला ॥
अंतकाळीं व्यर्थ गेला ॥४॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ नरकीं
पचे त्याचें आंग ॥५॥

अभंग ५७ वा.

निजूं नका जागा जागा ॥ आपुल्या स्वधर्मानें वागा ॥१॥ वेद
शास्त्र इतीहास ॥ हाची करिती उपदेश ॥२॥ आणखी व्यासा-

दिक मुनी ॥ हेंची सांगती पुराणीं ॥३॥ ऊर्ध्वगती स्वधर्मांत ॥
परधर्मी अधःपात ॥४॥ मन्मथ म्हणे जाणा वर्म ॥ बरा वाईट
तो स्वधर्म ॥५॥

अभंग ५८ वा.

स्वधर्माचा त्याग उपजे खळां अंगीं ॥ सांगतसे जर्गी भक्ती-
मार्ग ॥१॥ विश्वी विश्वंभर जना बोध करी ॥ शिवयोगी दारीं
येऊं नेदी ॥२॥ इष्टलिंगा पाणी नसे बिल्वदळ ॥ पूजितसे खळ
देवांतरा ॥३॥ माय बापा अन्न न घाली चांडाळ ॥ अन्नछत्रीं
जळ वाढीतसे ॥४॥ पुण्य करितां पाप जोडे तयालागीं ॥ कल्प-
वरी भोगी नर्कवास ॥५॥ मन्मथ शिवालिंग म्हणे वेडावले ॥
हातें बुडविलें घर त्यानें ॥६॥

अभंग ५९ वा.

साधूच्या वचनीं सज्जना उपदेश ॥ खळालागीं द्वेष वाटे चित्तीं
॥१॥ चंद्रोदयीं सुख पावती चकोर ॥ दुःखी होती चोर दुष्ट
बुद्धी ॥२॥ सूर्याचे प्रकाशें वर्तती सकळ ॥ दिवाभीत बीळ धरु
न राहे ॥३॥ मन्मथ म्हणे हित सज्जनासी होय ॥ दुर्जन तो
जाय अधोगती ॥४॥

अभंग ६० वा

सांडोनी स्वधर्म परधर्मी रत ॥ पाप तें तयास आचरतां ॥१॥
ऐसा गतिमाजी अर्जुनासी भाव ॥ कथिला वासुदेवें सारांश ॥२॥
नेणोनिया जन आडमार्गी चालती ॥ आंधळ्यानें हातीं धरिलें
अंधा ॥३॥ तैसें शास्त्रांतील नेणोनिया वर्म ॥ सांगुनी अधर्म
राहवाती ॥४॥ गर्दभ गाळामाजी गुंतला एकला ॥ अवघेची

तयाला साह्य होती ॥५॥ मन्मथ म्हणे तैसें भांडावलें जन ॥
आपुलें कल्याण न पाहती ॥६॥

अभंग ६१ वा.

जयासी नावडे शंकराची स्तुती ॥ तो जाणा दुर्मती भाग्यहीन
जयाचीये वाचें न ये शिवनाम ॥ तो जाणा अधम महादोषी
॥२॥ कदां न ऐकेची कानीं शिवकथा ॥ तो जाणा सर्वथा
आत्मघाती ॥३॥ कल्पवरी भोगी यमाची यातना ॥ न चुके
बंधना पासोनिया ॥४॥ मन्मथ म्हणे ऐसी पापिष्ठाची गती ॥
पुराणें बोलती धर्मशास्त्र ॥५॥

अभंग ६२ वा

तोची शिवभक्त शिवासी अंकित ॥ जीव हें शिवत्व केलें
जेणें ॥१॥ हातीं बिल्वपत्र गळां शिवसूत्र ॥ मस्तकीं पवित्र
भस्म शोभे ॥२॥ रुद्राक्षाच्या माळा रुढताती गळां ॥ शिवपूजा
सोहळा एकनिष्ठ ॥३॥ तीर्थप्रसादाचा नित्यनेम ज्यासी ॥ सदा
वसे काशी सदनीं त्याच्या ॥४॥ मुखीं शिवनाम अंतरीं सप्रेम ॥
अहर्निशीं नेम नाहीं दूजा ॥ ५ ॥ मन्मथ म्हणे ऐसा जाणा
वीरशैव ॥ येर जाण वाव धर्मलोपी ॥ ६ ॥

अभंग ६३ वा

वीरशैव मार्ग क्रीया करी निष्ठ ॥ त्यासी मानी श्रेष्ठ उमापती
॥१॥ पर स्त्री जननी ध्यान शिवार्चनीं ॥ संताचे सेवनीं मानी हर्ष
॥२॥ तोचि मान्य झाला स्वर्ग मृत्युलोकी ॥ परद्रव्ये देखा नाणी
दृष्टी ॥३॥ वाचेलाली छंद शंकर नामाचा ॥ मनीं आनंदाचा पूर

वाहे ॥४॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे पूज्य जगा ॥ भक्तीचिया
अंगा देवकरीं ॥५॥

अभंग ६४ वा.

सुखें असा गृहाश्रमीं लक्ष लावा शंकर नामीं ॥१॥ नटा
नामीं शंकराच्या आपदा चुकवा भयाच्या ॥ २ ॥ संसार धंदा
सर्व करा ध्यानीं निजध्यास धरा ॥३॥ राग करूं नका बोला ॥
रात्रांदिवस विवेकाला ॥४॥ मन्मथ म्हणे संतालागीं ॥ एवढी
विनंती परिसा वेगीं ॥५॥

अभंग ६५ वा.

आम्ही वंद्य म्हणो त्यासी ॥ सर्व भावेसी शरण ॥१॥ मग हो
कां भलते याती ॥ ज्याचें चित्तीं शूळपाणी ॥ २ ॥ अनुसरें
एकभाव ॥ वेंची जीव परकाजा ॥ ३ ॥ सर्वाभूतीं शिव पाहीं ॥
दुजा नाही त्या भावार्थ ॥४॥ मन्मथ म्हणे ऐसा भाव ॥ तेथें
देव तोची एक ॥ ५ ॥

अभंग ६६ वा.

इष्टलिंग हृदयावरी ॥ अन्य देवा नमस्कारीं ॥ १ ॥ महा पाप
तया जोडें ॥ तेणें अधःपात घडें ॥२॥ करितां दुजें ठायीं रती ॥
तेणें घडें अधोगती ॥३॥ अंग लिंगासी अर्पिलें ॥ तेव्हां तया-
चेंची झालें ॥४॥ मन्मथ म्हणे नेणती वर्म ॥ न पाहती धर्मा-
धर्म ॥५॥

अभंग ६७ वा.

शिव शिव म्हणतां वाचें ॥ काय गेलें तुझ्या बाचें ॥१॥ शिव-
नाम असे श्रेष्ठ ॥ पापी उद्धरती नष्ट ॥२॥ शिवनाम घेतां वाचें

दोष जाती वैष्णवाचें ॥३॥ शिवा वांचून आहे कोण ॥ विठ्ठल
मस्तकीं शिव जाण ॥ ४ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे ॥ शिवा
वांचून व्यर्थ जिणें ॥५॥

अभंग ६८ वा.

न करिती सोमवार ॥ न पुजिती गौरीवर ॥ ऐसैं पातकी
जे नर ॥ यमपुरी तयासी ॥१॥ मुखीं न घेती शिवनाम ॥ चित्तीं
नाहीं ज्याच्या प्रेम ॥ ऐसैं दोषी जे अधम ॥ कुंभ पाक तयासीं
॥२॥ शिवनिंदा करिती वाचें ॥ माहार जाणा ते जातीचे ॥
प्रायःचित्त तया दोषाचें ॥ नसैं वेद पुराणीं ॥३॥ मन्मथ म्हणे
जन्मा आले ॥ जननी लागीं श्रमविलें ॥ जन्मताच कां नाहीं
मेलें ॥ रांड लेक अपवित्र ॥४॥

अभंग ६९ वा.

वर वर दावी शिवाचार ॥ परी अंतरीं अनाचार ॥१॥ भगवें
तो जाश्वनीळ ॥ जो कां निंदितो चांडाळ ॥२॥ न पहावें वदन
त्याचें ॥ ते प्रिय यम दूताचे ॥३॥ काय गेरू कळली त्याला ॥
गेरू अंतरीं रंगला ॥४॥ ऐसा गेरू आहे श्रेष्ठ ॥ नकळे तो महा
भ्रष्ट ॥५॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ भगवें रूप उमारंग ॥६॥

अभंग ७० वा.

जन्मा आलिया तूं करी हें स्वहित ॥ दारा पुत्र वित्त नये
कामा ॥१॥ निष्काम होऊनी शिवनाम उच्चारी ॥ धरुनी अंतरीं
दृढप्रेम ॥२॥ प्रेमाचा अंकीत पार्वतीचा पती ॥ न सोडी संगती
प्रेमळाची ॥३॥ होऊनिया वेडा भोंवता भोंवता ॥ करी न
सांगता काज त्याचे ॥४॥ मन्मथ म्हणे देव प्रेमाचा भुकेला ॥

आणिक कोणाला नाटोपेची ॥५॥

अभंग ७१ वा.

शिव नाद शिव छंद ॥ वाचें शिव स्मरावा ॥१॥ शिव अवघा
प्रेमानंद ॥ सदाशिव स्मरावा ॥२॥ शिव हृदयीं रात्रांदिन ॥
मुखीं ध्यान सदाशिव ॥३॥ शिव सुखां शिव दुःखां ॥ मन्मथ
सुखां सदाशिव ॥४॥

अभंग ७२ वा

बा रे गेलों गेलों वाया ॥ मज तारी शंभूराया ॥१॥ नको अंत
पाहूं माझा ॥ दास अंकीत मी तुझा ॥२॥ मज म्हणती पतित ॥
तुज नोव्हे गा ऊचित ॥३॥ पावन असशील जरी ॥ तरी धांव
गा लौकरी ॥४॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंगा ॥ आतां देऊं नको
दगा ॥५॥

अभंग ७३ वा

वासनेचा फासा घालूनी जिवासी ॥ आम्हां फिरवीसी नाना
योनीं ॥ १ ॥ आम्हीं तुझे काय केलें होतें देवा ॥ म्हणोनीया
दावा साधीयेला ॥२॥ आतां तरी मज सोडवी एथूनी ॥ काम
क्रोध यांनीं नागवीलें ॥३॥ सिंहाचिया वस्तु जंबुकानें नेली ॥
कीर्ती ही बुडाली देवा तूझी ॥४॥ म्हणोनी लौकरी मन्मथाशी
तारी ॥ त्या कीर्तीनें भरी त्रिभूवन ॥५॥

अभंग ७४ वा

आमुचें प्रारब्ध झांकोनिया ठेवा ॥ पाऊल हें दावा उमाकांता
॥१॥ लोकभयासाठीं भूमीआड केलें ॥ पाहिजे दावीलें पुत्रा-
लागीं ॥२॥ लाडकें लेंकरुं करी अपराध ॥ माता त्याचा खेद

काय मानी ॥३॥ असंख्य पातक भरलें माझे अंगीं ॥ म्हणावितों
जगीं दास तुझा ॥४॥ आपुलीया दासा पडलीया उणें ॥ जाईल
दूषण त्रैलोक्यांत ॥ ५ ॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे बरवेंपण ॥
आपुलें आपण ओळखावें ॥ ६ ॥

अभंग ७५ वा

माझ्या मना लागो चाळा ॥ पहावया संत डोळां ॥ १ ॥
आणिक नाहीं मज चाड ॥ न लगे संसार धड गोड ॥ २ ॥
तरीच फळ जन्मा आलों ॥ उमारंगीं धन्य झालों ॥३॥ मन्मथ
म्हणे महादेवा ॥ देई सज्जनाची सेवा ॥ ४ ॥

अभंग ७६ वा.

आम्हां नसेची विटाळ ॥ आंगीं पातकाचा मळ ॥ १ ॥
आम्ही शिवभक्त केवळ ॥ मुद्रांकित तेथीचें ॥२॥ आम्ही नेणों
कर्मा कर्म ॥ वर्म विधी निषेधाचें ॥३॥ लिंगपूजा हा स्वधर्म ॥
एकविध आमुचा ॥४॥ नेणों आणिकांची स्तुती ॥ गीतीं गाऊं
गौरीपती ॥५॥ हरी ब्रह्मादिका ध्यातीं ॥ पादपद्मे जयाचीं ॥६॥
आम्ही न भिऊं कळीकाळा ॥ जिंकूं कृतांताचा मेळा ॥ ७ ॥
दीन अनार्था दुर्बळा ॥ पार करूं भवसिंधू ॥ ८ ॥ या रे मोठे
लहानथोर ॥ भलते याती नारीनर ॥९॥ एथें साधन विस्तार
नलगे कोण्या सायासें ॥ १० ॥ मन्मथ म्हणे कौलनामा ॥
अनुसरून करा जमा ॥११॥ एथें सकाम निष्काम ॥ भेद नसे
अणुमात्र ॥१२॥

अभंग ७७ वा

संसाराचें ठायीं असतें जरी सुख ॥ टाकुनिया देख जातें केवीं

॥१॥ पार्वतीचा पुत्र षडानन ज्ञानी॥आहाच म्हणोनी जातां केवीं॥२॥
थोर थोर मुनी कुंटुब सोडूनी ॥ निरंतर वनीं राहते केवीं ॥३॥
ऐसे मुनीश्वर सांडूनी संसार॥झाले दिगंबर तयासाठीं ॥४॥ मन्मथ
शिवलिंग म्हणे संसारांत ॥ सुख अणुमात्र नसे कांहीं ॥५॥

अभंग ७८ वा.

॥ तोंवरीच देवा तुजलागीं भ्यावें ॥ मागायाची हाव वसे चित्तीं॥१॥
तितुकें सांडीतां तुझे भय काय ॥ रंक आणि राव तुल्य आम्हां॥२॥
नागवें झालीया गेली सर्व लाज ॥ शंकावया काज नसे कांहीं॥३॥
उदास होऊनी फिरतो वेडेपणें ॥ चित्तीं देहमान नसे कांहीं ॥४॥
तेथें तुझे कोण करितो स्मरण ॥ देव भक्तपण कैचें वेड्या ॥५॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे वेडावलों ॥ असतांची मेलों संसारासी॥६॥

अभंग ७९ वा.

॥ वेडा झालों वेडा झालों ॥ वेडियांच्या गांवा गेलों ॥१॥ वेडा
बैसलासे भोळा ॥ कृपा करी शिवलीला ॥२॥ वेडियानें वेडें केलें ॥
अवघें शिवरूपीं नेलें ॥३॥ मन्मथ म्हणे वेडा खरा ॥ गुप्तरूपें
आला घरा ॥ ४ ॥

अभंग ८० वा.

॥ वर्णामाजी श्रेष्ठ ब्राह्मण मी एक ॥ वाखाणी कौतूक लोकामध्ये
॥१॥ क्षमा दया शांती ईश्वराची भक्ती ॥ नसे एक रती भूतदया
॥२॥ तेथींचें तें वर्म चुकुनीया गेला ॥ भवपाशीं गुंतला चौऱ्यां-
शीच्या ॥३॥ उत्तम मिष्टान्न चांडाळें शिवीलें ॥ तेंसें तेथें झालें
अभिमानें ॥४॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे मीपणाचें ॥ घेऊनिया
नाचें ओझे माथां ॥ ५ ॥

अभंग ८१ वा.

॥ न पडो विसर तुझिया पायांचा ॥ गीतीं गाऊं वाचा नाम
तुझें ॥१॥ तुझिया सेवेचा नसावा वियोग ॥ इच्छितों संयोग
जन्मोजन्मीं ॥२॥ हेंचि देई देवा न मागे आणीक ॥ स्वामी मी
सेवक तूं हें करी ॥ ३ ॥ त्रैलोक्याचा स्वामी दाता तूं उदार ॥
मागती तुज फार स्वर्ग मोक्ष ॥४॥ मज दुर्बळासो इतुकेंची देई ॥
विनवितों डोई ठेवुनि पायां ॥५॥ कृपाळू होऊनी मन्मथा अपंगी ॥
महाराज योगी याचें निजा ॥ ६ ॥

अभंग ८२ वा.

॥ जळो त्याचें ज्ञान जळो त्याची भक्ती ॥ लिंगांगाची स्थिती
न कळे ज्यासी ॥ १ ॥ अध्यात्माची पोथी सोडूनी बाजारीं ॥
वैराग्याची थोरी सांगे लोकां ॥२॥ भक्ती भावार्थाचें घेऊनिया
सोंग ॥ जगांमाजी ढोंग भोंदावया ॥ ३ ॥ व्यर्थ त्याचा जन्म
शिवभक्ताचे कुळीं ॥ वंशाची रांगोळी केली तेणें ॥४॥ अमृताचें
ताटीं ओगरिलें विष ॥ तैसे त्या कुळास नागवीलें ॥५॥ रूपवंत
नार व्यभिचार करी ॥ लावण्याची थोरी जळो तीच्या ॥ ६ ॥
मन्मथ शिवलिंग म्हणे भूमीभार ॥ लिंगांगी विचार नाही
जया ॥ ७ ॥

अभंग ८३ वा.

॥ तेणें सर्व केलें सांग ॥ वरिला लाग भक्तीचा ॥ १ ॥ तपें
तपला अमूप ॥ जपें जपला सकळ ॥२॥ केल्या बहू तीर्थावळी ॥
आहुती अनळी ओपिल्या ॥ ३ ॥ अमोघ ओगरिलें अन्न ॥
याचकां धन अर्पिलें ॥४॥ पुण्य क्षेत्रें धुंडाळिलीं ॥ व्रतें घडलीं

अपार ॥३॥ मन्मथ म्हणे प्रेमभावे ॥ देव पावे सोयरा ॥ ६ ॥

अभंग ८४ वा.

जारिणीसी पतीसेवेचा कंटाळा ॥ व्यभिचार सोहोळा गोड वाटे ॥१॥ जाराकडे पाहे डोळे मोडी हासे ॥ पतीबोला त्रास मानी मनीं ॥२॥ तैसें इष्टलिंग पूजेचा कंटाळा ॥ देवांतर गोळा करी बहू ॥ ३ ॥ काय नेणों गती त्याची पुढें होय ॥ वाटतो विस्मय मनामाजी ॥ ४ ॥ मन्मथ म्हणे वाचें बोलावें तें काय ॥ जनां दिसे सोय अधर्माची ॥ ५ ॥

अभंग ८५ वा

देऊळा आधार देवाचाची झाला ॥ देवळानें केला देव उभा ॥१॥ देवें आणियेली देऊळासी शोभा ॥ देऊळाची प्रभा देवावरी ॥२॥ तंतुमाजी शेला शेल्यामाजी तंतू ॥ एक एका आंतु एकपणें ॥३॥ ऐकताहे कैसें सांच पडे लोकीं ॥ देखणी विवेकीं जाणें खूण ॥४॥ अलंकार सोनें सोन्या अलंकार ॥ पाहतां विचार ठायीं पडे ॥५॥ सगदुरू प्रसादें मन्मथें देखीलें ॥ दोहीं भाग ठेलें एकरूप ॥६॥

अभंग ८६ वा.

भक्ताचिया घरी मुक्ती राबताती ॥ वेदांत हे गाती श्रुती मुखें ॥१॥ काजाभक्ताचिया आपण करी दास्य ॥ विघ्न वारीतसे बहू-ळेचे ॥२॥ बहुळा ती नेली कैलासालागूनी ॥ आपुल्या आसनीं बैसविली ॥३॥ दाशार्णव राजा शबरी सिंहकेत ॥ त्याचे मनो-रथ रक्षिसी तूं ॥ ४ ॥ गोकर्णी चांडाळी तिचा उद्धार केला ॥ कल्मषपाद नेला कैलासासी ॥५॥ मन्मथ म्हणे ऐसे दोषी उद्ध-रीसी ॥ आम्हां उपेक्षीसी कशास्तव ॥६॥

॥ ३ ॥ अभंग ८७ वा

सायंकाळीं शिव पूजा ॥ सुख होय नंदीध्वजा ॥१॥ वाढी
भुकेलिया अन्न ॥ हो कां कैसेही भोजन ॥२॥ तेथें अर्पिल्यावें
फळ ॥ राहूं नेंदी दोष मळ ॥३॥ करी कृपा लोभ फार ॥ भव
ओसरें अपार ॥४॥ मन्मथ म्हणे ऐसी घडी ॥ आनंदासी कोंब
फोडी ॥५॥

॥ ४ ॥ अभंग ८८ वा

हर जित्ता मेळ्या तारी ॥ एक भक्त भवसागरीं ॥१॥ अवघें
कुळ करी पावन ॥ पापी दोषी तारी जन ॥ २ ॥ हें तों एका-
साठीं घडें ॥ सुख सकळांसी जोडे ॥३॥ गायी वत्सालागीं पान्हा ॥
क्षीरपान सर्व जनां ॥४॥ मन्मथ म्हणे भगीरथ ॥ सगरा आणिलें
गंगातीर्थ ॥५॥

॥ ५ ॥ अभंग ८९ वा

भाळीं भस्म रेखा ॥ तुम्हीं तयासी ओळखा ॥१॥ करा
साष्टांग वंदना ॥ सव्य घाला प्रदक्षिणा ॥२॥ होसी दूता आज्ञा
करी ॥ यम भिऊनी अंतरीं ॥३॥ गीत गाती नारी नर ॥ मुखीं
नामाचा उच्चार ॥४॥ असे रुद्राक्ष मंडित ॥ बिल्वमाळा विरा-
जित ॥५॥ देह असो भलतेपरी ॥ जे कां शैव वेषधारी ॥६॥
मन्मथ म्हणे ऐसी मात ॥ दूता सांगे वैवस्वत ॥७॥

॥ ६ ॥ अभंग ९० वा

॥ धन्य तयाचा संसार ॥ जेथें गजर नामाचा ॥१॥ कांता पुत्र
बंधू जन ॥ अवघे शरण देवासी ॥२॥ घरीं उद्योग करिती ॥
वाचें वदती शिव शिव ॥३॥ भावें करिती शिवपूजा ॥ नसे दुजा

भावार्थ ॥४॥ वाढी याचकांसी अन्न ॥ करी भोजन अवश्य ॥५॥
मन्मथासी सेवा घडो ॥ दारीं पडो ये याच्या ॥ ६ ॥

अभंग ९१ वा

कानीं ठेवुनिया मन ॥ करा कीर्तन श्रवण ॥१॥ ऐकिलें तें
धरा मनीं ॥ वाचें वदा शूळपाणी ॥२॥ सदा ध्यान करा त्याचें ॥
भय नाहीं कळिकाळाचें ॥३॥ देव बोला माथां वाहे ॥ जेथें
वांछी तेथें जाये ॥४॥ मन्मथ म्हणे गुण कीर्तनीं ॥ देव जोडा
सर्व जनीं ॥५॥

अभंग ९२ वा.

अहो दीपकीं पतंग ॥ सुखें जाळी आपुलें अंग ॥१॥ कमळीं
ध्यावया सुगंध ॥ लोभें भृंग पावे बंध ॥२॥ काय लाभ त्या
झाला ॥ शेखीं प्राणासी मुकला ॥३॥ तैसें विषयाचें सुख ॥
पाहूं जातां अवघें दुःख ॥४॥ करी आतांची विवेक ॥ पुढें न
घडे जेणें शोक ॥५॥ शरण सद्गुरुसी जाई ॥ चित्त ठेवी त्याचे
पारीं ॥६॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ ब्रह्मरूप होय अंग ॥७॥

अभंग ९३ वा.

तया भावें शरण जावें ॥ सदा वाचें नाम ध्यावें ॥१॥ करी
दीनावरी कृपा ॥ उरो नेदी दैन्य पाया ॥२॥ नवविधा माजी
सार ॥ नाम मात्रें होती पार ॥३॥ मन्मथ म्हणे धरा जीवीं ॥
हेचि भक्ति सदाशिवीं ॥४॥

अभंग ९४ वा.

काम जिंकिला कवणें ॥ ऐका त्यांचीं महिमानें ॥१॥ रंभा
आली शुकापाशीं ॥ माय म्हणुनी वंदी तिसी ॥२॥ काम षण्मुखें

ग्रासिला ॥ जनक विदेहीं तो झाला ॥ ३ ॥ काम त्रासिला
भीष्मानें ॥ मन्मथ म्हणे वरदानें ॥ ४ ॥

अभंग ९५ वा.

कामें नाडिलें जनांला ॥ अंतर पडे परमार्थाला ॥ १ ॥ कामें
केलें देशोधडी ॥ फिरवी संसार बांधोडी ॥ २ ॥ कामें नाडिलें
थोरासी ॥ इतरांची गती कैसी ॥ ३ ॥ कामें नारद भुलविला ॥
साठी संवत्सर व्याला ॥ ४ ॥ कामें ब्रह्मा चवविला ॥ कन्येपाठीं
तो लागला ॥ ५ ॥ काम ऐसा अनीवार ॥ नागविले ऋषीश्वर
॥ ६ ॥ कामें विष्णू दीन केला ॥ वसवी वृंदें स्पर्शान ॥ ७ ॥ कामें
गवसिलें शिवासी ॥ हिंडे भिल्लिणि पाठिशीं ॥ ८ ॥ काम
कैसीयानें सरे ॥ मन्मथ म्हणे नाम स्मरें ॥ ९ ॥

अभंग ९६ वा.

हर रे वीरशैव धर्म ॥ चाले तोचि तो उत्तम ॥ १ ॥ शील
क्रीया करी नेम ॥ लिंगपूजें लावी प्रेम ॥ २ ॥ न करी कवणाची
निंदा ॥ शिवस्मरणीं हाचि धंदा ॥ ३ ॥ हर रे इंद्रियांसी मारी ॥
संताघरीचा कामारी ॥ ४ ॥ मन्मथ म्हणे ऐसा वर्ते ॥ तयालागी
म्हाणिजे मुक्त ॥ ५ ॥

अभंग ९७ वा.

हर रे शंकर मंत्र सोपा ॥ करी निर्मळ अवध्या पापा ॥ १ ॥
हर रे शंकर दैवत भोळा ॥ स्मरतां नासे कळीकाळा ॥ २ ॥ हर
रे शंकर छंद मनीं ॥ गोड ऐकतां श्रवणीं ॥ ३ ॥ मन्मथ म्हणे
भलते याती ॥ धन्य शंकर ते ध्याती ॥ ४ ॥

अभंग ९८ वा

उमारंग आमुची माय ॥ आम्हां सुखां उणें काय ॥१॥ घेतां
नामामृत धवनी ॥ प्रेम वोसंडीत मनीं ॥ २ ॥ क्रीडूं गणांचिया
मेळीं ॥ करूं आनंदाची टाळी ॥३॥ मन्मथ म्हणे कृपावंत ॥ ठेवी
आम्हांपाशीं चित्त ॥४॥

अमंग ९९ वा.

हर रे निर्मळ ही काया ॥ माझी करी देवराया ॥ १ ॥ हर रे
कानाचे श्रवणीं ॥ तुझी पडो नामध्वनी ॥ २ ॥ हर रे डोळ्याचें
पाहणें ॥ अवघा तूंची परिपूर्ण ॥३॥ घडो हस्तानें ही पूजा ॥
निरंतर शिवराजा ॥४॥ घडो पायांचें भ्रमण ॥ तुझे क्षेत्रालागीं
जाण ॥५॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ देई हाचि गा उद्योग ॥६॥

अमंग १०० वा.

ज्ञान गवें झाला धीट ॥ बांधुन व्युत्पत्तीची मोट ॥१॥ वेद
शास्त्रें अभ्यासिलीं ॥ थोर प्रतिष्ठा जोडिली ॥२॥ जळो त्याचें
थोरपण ॥ वाचें नाणी उमारमण ॥३॥ शिव कीर्तनाच्या ठायीं ॥
चित्तीं लोभ ज्याच्या नाही ॥४॥ नाही भक्तीचा ओलावा ॥
पातकी तोचि जाणावा ॥ ५ ॥ परस्त्री परधन हरणीं ॥ सदा
इच्छितसे मनीं ॥ ६ ॥ सर्वकाळ निंदा करी ॥ कोणा राहूं नेदी
उरी ॥७॥ मन्मथ म्हणे अभिमान ॥ करी दोषाचें साधन ॥८॥

अमंग १०१ वा.

जय जय मदनांतका ॥ सर्व व्यापका सर्वेशा ॥१॥ उमापती
गंगाधरा ॥ चंद्रशेखरा सांबमूर्ती ॥ २ ॥ पशुपती परशूधरा ॥
परात्परा पर-पुरुषा ॥ ३ ॥ सदाशिवा शूलपाणी ॥ भाळनयनी
त्रिलोचना ॥४॥ भक्तवत्सला भयनाशका ॥ भवमंजका त्रिपुरारी

॥५॥ नीलकंठा शशिशेखरा ॥ गौरीवरा गणानाथा ॥६॥ महा-
देवा महाराजा ॥ नन्दिध्वजा तुज नमो ॥७॥ हर रे मन्मथाची
वाणी ॥ नामस्मरणीं ठेवावी ॥८॥

अभाग १०२ वा

एका कथेचें महिमान ॥ भक्तजन भाविक हो ॥१॥ कलियुगीं
हेंचि सार ॥ तरले फार या वाटे ॥२॥ कार्नी पडतां शिवनाम ॥
वाटे प्रेम शरीरीं ॥३॥ होय पातकाचा नाश ॥ तुटे पाश भवाचा
॥४॥ उपजे श्रवणीं आवडी ॥ जोडे जोड भक्तीची ॥५॥ मन्मथ
म्हणे कथामृत ॥ करी तृप्त सकळींका ॥६॥

अभाग १०३ वा

असे शुद्ध भाव ज्याचा ॥ देव अंकीत त्याचा ॥१॥ अहो
आठवितां पोटीं ॥ धांवे त्याचे संकटीं ॥ २ ॥ कोठें पडो नेदी
उणें ॥ जाणे अंतरींच्या खुणें ॥ ३ ॥ गुंते भावार्थाच्या लोभा ॥
जेथें पाहे तेथें उभा ॥ ४ ॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंग ॥ देव
भाविकाचा योग ॥ ५ ॥

अभाग १०४ वा.

जाणोनी न नेणें करी माझे मन ॥ आपली प्रेम खूण देउनीया
॥१॥ मग मी संसारीं असेन व्रतस्थ ॥ जैसैं हो जळांत पद्मपत्र
॥२॥ ऐकूनी न ऐके निंदा स्तुती कार्नी ॥ जेवीं कां उन्मनीं योगीराज
॥३॥ देखूनी न देखे प्रपंच हा सृष्टी ॥ स्वप्नीचिया दृष्टी चवलीया
॥ ४ ॥ बोलूनी अबोला असावा लौकीक ॥ निर्वाणी निःशंक
देहभान ॥५॥ मन्मथ म्हणे ऐसें करी कोणेवेळीं ॥ जेवीं लवण
जळीं मिळे तेवीं ॥ ६ ॥

अभंग १०५ वा.

कैलासीचें ठायीं न वसे वसती ॥ सद्गुरूची संगती होई जेव्हां
॥१॥ साधुसंगें मोक्ष लुटे सर्वकाळ ॥ विश्रांतीचें मूळ साधुजन
॥२॥ धन्य साधुजन साधिती जे नर ॥ भवसिंधू दुस्तर तरती
कीं ॥३॥ मन्मथ म्हणे साधु तोचि निजानंद ॥ त्याचें पायीं छंद
लागो आम्हां ॥४॥

अभंग १०६ वा

काय कैलासा करावें ॥ मुखीं शिव नाम ध्यावें ॥ १ ॥ काय
कैलासासी काम ॥ मुखीं ध्या रे शिवनाम ॥ २ ॥ अहो शिव-
नामापुढें ॥ काय कैलास बापुडें ॥३॥ काय कैलासाची चाड ॥
मन्मथ म्हणे शिव गोड ॥ ४ ॥

अभंग १०७ वा

भोळ्या शंकरा शंकरा ॥ पार्वतीचिया हो वरा भोळ्या शंकरा ॥१॥
माझी ऐकावी प्रार्थना ॥ बहुत पावलों यातना भोळ्या शंकरा ॥२॥
तोडी संसार बंधन ॥ लावी चरणीं अंतःकरण भोळ्या शंकरा
॥ ३ ॥ आतां नको गर्भवास ॥ फार झालों कासावीस भोळ्या
शंकरा ॥ ४ ॥ मन्मथासी सोडवी आतां ॥ विश्वलोचना अनंता
भोळ्या शंकरा ॥५॥

अभंग १०८ वा

वाचें वदा नमःशिवाय ॥ सुलभ उपाय सर्वांशीं ॥१॥ पार्वतीस
सर्वेश्वर ॥ हाचि सारबोध केला ॥२॥ मूळमंत्र पंचाक्षर ॥ जपतां
पार भवसिंधू ॥३॥ नारीनर सकळीका ॥ नाही धोका या मार्गी
॥४॥ वेदशास्त्रें देतो ग्राही ॥ याहून नाही साधन ॥ ५ ॥

मन्मथ म्हणे धरा कंठीं ॥ लाभ पोटीं सांठवा ॥६॥

अभंग १०९ वा

गुरू आणि लिंग जंगमाची सेवा ॥ देई मज देवा जन्मोजन्मीं
॥१॥ रुद्राक्षाच्या माळा मम्म लावूं भाळीं ॥ हेंचि चंद्रमौळी देई
मज ॥ २ ॥ तीर्थ आणि प्रसाद मंत्र षडाक्षर ॥ ध्याऊं उमावर
जन्मोजन्मीं ॥३॥ मन्मथ शिवलिंग म्हणे आचरण ॥ हेंचि अष्टा-
वर्ण वीरशैवां ॥४॥

अभंग ११० वा

तुजलागीं हेंची मागों ॥ तुझे नाभीं छंद लागो ॥ १ ॥ सुखें
संसारासी घाली ॥ देई आवडी पाऊलीं ॥ २ ॥ नको नीचांचा
सहवास ॥ नको साधूजनीं त्रास ॥ ३ ॥ मोह पुत्र कलत्राचा ।
नको लोभ शरीराचा ॥ ४ ॥ नको एकांतीं लोकांतीं ॥ नको
परनारी संगती ॥५॥ म्हणे मन्मथ शिवलिंगा ॥ देई चरणापाशीं
जागा ॥६॥

ॐ आरती ॐ

आरती शिवराजा, मन्मथ स्वामी महाराजा । वेदांतांचे सार
मुख्य पेरिलें बीज ॥१॥ समाधि महास्थळीं, सर्प व्याघ्रांची जाळी ।
निर्वैर श्वापदें हो, समदृष्टीनें न्याहाळी ॥२॥ शिवभक्ति लोप झाली,
विश्व शिवमय केलें । ग्रंथ हा परम रहस्य, गुह्य प्रगट केलें ॥३॥
अभंगीं निरूपण, अनुभविलें ज्ञान । आनंद शिवदास, सर्वशुभ
कल्याण ॥४॥

ॐ नमःशिवाय

मन्मथ स्वामींचे अभंग समाप्त.

॥ श्री लिंगेश्वराचें अभंग प्रारंभ ॥

गुरु ध्याई गुरु ध्याई गुरु परतें सार नाहीं १
 गुरु सेवेचा संकल्प तेंची माझे पूर्ण तप २
 गुरु चरणींची रजधूळी तेची तीर्थाची आंधोळी ३
 केलें सद्गुरूचें भजन तेंची माझे अनुष्ठान ४
 लिंगेश्वर सांगे वर्म गुरु तोची परब्रह्म ५

अभंग २

येई बा शंकरा कृपेच्या सागरा भेट दे दातारा अनाथासी १
 अनाथ अपराधी आलों मी शरण कृपा मज पूर्ण करी देवा २
 देवा आदिदेवा शंभु सदाशिवा निज पर्दी ठेवा देई मज ३
 देई मज ज्ञान तुझ्या स्वरूपाचें तेणें अविद्येचें तुटें मूळ ४
 तुटतीं बंधनें तुझिया कीर्तनें चुके येणें जाणें नाम घेतां ५
 नाम घेतां रूप आठवें सुंदर ध्यायीं लिंगेश्वर वेळोवेळां ६

अभंग ३

अंतरात्मया कृपाळू स्वामीया यावें करुणालया अंतर्दामी १
 अंतरीं बैसुन सुख द्यावें मज आनंदाची भूज नाचवीन २
 नाचवीन मन तुझिया चरणीं गाईन कीर्तनीं नाम तुझे ३
 तुझे नाम गाता सुख वाटे चिता मुक्ति सायुज्यता नलगे मज ४
 नलगे वैभव कनक आणि कांता तुझे नाम घेतां सदाशिवा ५
 देवा मज देई नामामृत गोडी ही पूर्ण आवडी लिंगेश्वरा ६

अभंग ४

तृषाक्रांता जैसी जीवनाची गोडी तैसी तुझी गोडी लागो मज १
 भुकेलिया जैसा जेवितो तातडी तैसी तुझी गोडी लागो मज २

तारुण्यी वनिता भ्रतारा आवडी तैसी तुझी गोडी लागो मज ३
लिंगेश्वर म्हणे नामाचा बराडी प्रेम प्रीति आवडी पुरवी देवा ४

अभंग ५

चौन्याऐंशी लक्ष भ्रमें फिरलासी शेवटीं आलासी मनुष्य जन्मी १
सांडोनी भजन विषय स्मरसी तेणें तूं पावसी जन्मदुःख २
सोय धरी अतां अरे जडमूढा काळाचीया दाटां पडशील ३
पडशील कैसा ऐकरे गव्हारा मुषक मांजारा सांपडला ४
सांपडला जैसा जंबुक सिंहासी पारधी पाडसा धरुनि आणी ५
धरिला वृषभ व्याघ्रें जैसा मुखीं तैसें तुज शेखीं होईल जाण ६
लिंगेश्वर म्हणे धरा शिवसोय मग नाहीं भय कळी काळाचें ७

अभंग ६

देहीं घरामाजीं दाटलें बहु कर्म प्रपंच आश्रम नांदतसे १
स्त्रिया चौधीजणी कलकला करिती मत्सरें भांडती नानागरी २
कन्या सातजणी स्वार्थाचें लक्षणीं आपुलाले गुणीं पडतसे ३
पुत्र तेरां जण करिती अवगुण विषयाला गुण धांवतातो ४
ऐशा आश्रमाचा लागलासे घोर तें वेळीं विचार आठवला ५
उबगोनी शरण गेलों सद्गुरुसी तेणें कुटुंबासी निवारिलें ६
लिंगेश्वर म्हणे आपणां ऐसें केलें बैसविलें निजपदीं अढळ ७

अभंग ७

पांच गेले पांचा ठायां कैसा देह गेला विलया १
मृत्यु पावला तो कोण तें मज देई बा सांगून २
देह आत्मा काय मेला सांगा विचार कैसा ह्याला ३
विश्व पहातां अवघे मुक्त परी कल्पना बाधीत ४

लिंगेश्वर विनवी मना वेगीं सोडी तूं कल्पना ५

अभंग ८

रुईच्या फळामार्जीं कोठून असे रस पहातां कापूस अभ्यंतरीं १
तैसा निंदकाचा व्यर्थ जन्म जाय कल्हांतीं उपाय नाहीं त्या २
शेवरीचा वृक्ष सर्वांगीं पोकळ वरीं पुष्प फळ नास्ति जैसें ३
पांगाऱ्याचीं फुलें सुरंग तेजाळ सांडीलपरिमळ थोरवी कोणा ४
सांडण्याचें अन्न जरी झालें मिष्ट सज्जन श्रेष्ठ नातळती ५
लिंगेश्वर म्हणे जो पडे भोंवरी तो केंवीं माघारीं येई तीरा ६

अभंग ९

कोणी एक मेंडका असत संसारीं मन श्वानावरी असे त्याचें १
त्यासी अंतःकाळ आला एका वेळीं पहातां जवळी कोणी नसे २
रात्रंदिवस माझ्या जीवाचा सांगाती तो जिवलग अंतीं आठवला ३
श्वान श्वान म्हणतां शिवशब्द आले सहज घडलें भजन त्यासी ४
रुद्रगणा-हार्ती विमान आणिलें कैलासासी नेलें घालूनीया ५
लिंगेश्वर म्हणे काय वाणूं त्यासी मेंडका कैलासीं राज्य करी ६

अभंग १०

सांडोनियां जन वसविलें वन दावावया चिन्ह वैराग्याचें १
वैराग्य वितंड प्रबोधीं प्रचंड स्वरूप अखंड उद्धरिसी २
उपदेशिले जन कृपा केली पूर्ण पतित पावन शिवराज ३
शिवराज सद्गुरु मुखें उच्चारितां तुटली भ्रमता चौऱ्यांशींची ४
चौऱ्यांशींचा फेरा चुके सद्गुरूनामें म्हणोनी मनोधर्मे शिवस्मरा ५
स्मरा शिवलिंग धरा साधुसंग लिंग या अभंग गुरु-चरणीं ६

अभंग ११

जास्वंदाचें पुष्प होतें शिवांगणीं घारीनें नयनीं देखिलें १
 आमिष म्हणोनी मुखीं धरिलें झडपोनी नेलें नभा मार्जी २
 झडपी सरीसैं आंगण लोटिलें मन संतोषलें शंकराचें ३
 हस्तावीण कैसें आंगण लोटिलें विमान धाडिलें घारीलागीं ४
 लिंगेश्वर म्हणे न कळे याची थोरी घारीला शिवपुरी प्राप्त झाली ५

अभंग १२

ऐसा कोण आहे देव नाम घेतां नुरे भव १
 एका शंकरा वांचुनी कोण आहे मोक्षदानी २
 न पाहेची भाव शुद्ध तोडी पतिताचें बंध ३
 महा पातकी तारीले नारी नर उद्धरिलें ४
 लिंगयासी आणिली शोभा केला कैवल्याचा गाभा ५

अभंग १३

पटकर पोतेरें करी सुगरण तैसा जन्म जाण व्यर्थ गेला १
 काष्टापरी जैसा जाळिला चंदन तैसा जन्म जाण व्यर्थ गेला २
 कवडीचें मोलें दिधलेसैं रत्न तैसा जन्म जाण व्यर्थ गेला ३
 लिंगेश्वर म्हणे न करी भजन त्याचा जन्म जाण व्यर्थ गेला ४

अभंग १४

उदयालागीं कैसा आला तये कार्ळी तस्कर देऊळीं प्रवेशला १
 माथां ठेउनी पाय चांदवासोडिला शिव संतोषला मनामार्जी २
 म्हणे माझे भक्त उदंड हे उर्वी देह कोणी पूर्वीं न अर्पिला ३
 महा भक्त म्हणोनी कैलासीं नेला निजपदीं स्थापिला सदाशिवें ४
 लिंगेश्वर म्हणे न कळे याची महिमा चोरटा निजधामा पावलासे ५

अभंग १५

कोणी एक अभागी कुष्टकुश्रळअंगी शिवदारीं रोगी पडिला असें
 दुर्गंधासी त्यांच्या जाणोनिया श्वान करू आलें चाटन तया प्रती
 हड हड म्हणतां हर हर बोले तेणें संतोषले शूळपाणी
 एवढ्या दुःखांत घेतो माझे नाम म्हणोनि निजधामअर्पीत्यासी
 दिव्य देह करूनी कैलासीं नेला निजपदीं स्थापिला सदाशिवें
 लिंगेश्वर म्हणे न कळें याची लीला सुखाचा सोहळा रोगी भोगी

अभंग १६

भोळा चक्रवती कोणें म्हणविलें नाम पडियलें शिवराय १
 शंकरा सारीखा कोण देव आहे विचारूनी पाहे त्रिभुवनीं २
 कोणीं अमीनेत्रें मदन जाळिला कोणीं संहारीला त्रिपूर दैत्य ३
 कोणीं ब्रम्हायात्रें ज्येष्ठ मुखछेदिलें कोणी म्हणविलें पूर्ण योगी ४
 कोणीं वरदान असुरा दिधलें कोणीं राज्यीं स्थापिलें राक्षसासीं ५
 कोणीं राज्यसंपत्ती वहन अर्पिलें कोणीं दान केलें स्वस्त्रियेचें ६
 कोणीं विषालागीं दिधलेसे पाठीं धरियलें कंठीं भक्तकाजा ७
 लिंगेश्वर म्हणे विचारूनी पहातां शंकरा परता आणिक नाहीं ८

अभंग १७

चहूं युगामार्जी कलियुग बोलिजे क्षीराब्धी साजे समुद्रास १
 याही परतें सार आणिक नाहीं थोर शास्त्रीं हा निर्धार केला असे २
 सकळ सरिता असती अनेगा पवित्र ते गंगा पुण्यशीळ ३
 सप्त द्विपामार्जी जंबुद्वीप सार पतिव्रता थोर उमादेवी ४
 हस्तींमार्जी शोभें रत्न ऐरावती धेनु जे बोलती काम-धेनु ५
 वृक्षा मार्जी एक शोभे कल्पतरू पर्वतात मेरु थोर असे ६
 वृषभा माझारीं नंदी हा उत्तम जन्मामार्जी जन्म मनुष्य देह ७

सर्व देवामाजी समर्थ शंकर ध्याय लिंगेश्वर वेळोवेळां ८

अभंग १८

एक वेळां मिळें दूध तूप मांडा एक वेळां कोंडा ताका सवें १
 अवघेची दिवस सारिखे नाहींत करावें स्वाहित शिव नामीं २
 एक वेळां मिळे मंचकीं शयन एक वेळां तृण अंधरावया ३
 एक वेळां मिळे अश्व हस्ती वृषभ एक वेळां रासभ प्राप्त होय ४
 एक वेळां वस्त्र अलंकार एक वेळ झांजर वाकळ ती ५
 एक वेळां जमीं जोडला सन्मान एक वेळां अपमान होत असे ६
 लिंगेश्वर म्हणे सांडा सुख दुःख भजा पंचमुख दृढ भावें ७

अभंग १९

दळण दळितां स्त्रियांचिये स्थिती तोंडें बरवती भलतेंची १
 शंकरा सांडोनी पितयासी गाती सत्य त्या म्हणती अभंगळा २
 चिमुकल्या कारणें वर्णिती जननी शिव न येवदनीं धांगडीच्या ३
 आपुल्या स्वार्थासी वर्णिती बंधुला शिव स्मरणाला आठवेना ४
 बहीण चुलती कुळ गोत्र सकळां गाताती खटाळा नानापरी ५
 लिंगेश्वर म्हणे किती सांगू रांडेस दळिता शिवास आठवीना ६

अभंग २०

तारु बांधोनिया पैलतीरा जाती सांगड फोडीती काम झाल्या १
 ऐसें जे चांडाळ गुण विसरती सहज पडती नरककुंडी २
 नांवेचें सांगातें उतरले नदी नांव अमीमधीं जाळिताती ३
 गायत्रीचें क्षीर घेतलें पिळोनी उपवासी बांधोनी ताडिताती ४
 नऊ मास उदरीं वागवी सुंदरी ते माता चौ बारीं नम केली ५
 फळें भक्षोनियां तोडी कल्पवृक्ष गंगाजळ प्रत्यक्ष घेवोनी निर्दी ६

अण्टोत्तर संख्या रोगाच्या काढोनी तो वैद्य मारोनी दवडीला ७
 दुष्काळीं वाचला सुकाळीं माजला शेखीं मारून गेला द्रव्य नेलें ८
 सुपंथें पावला आत्म-नगरासी गेलीया पंथासी निखंदीजे ९
 दोराच्या आधारें पर्वत चढला पावला साठीं केला अपघात १०
 लिंगेश्वर म्हणे धरा संत संग नको संसर्ग अभक्ताचा ११

अभंग २१

फाकट फुकट बोलती फोलकट बोधितां बळे कट धरिती गा १
 खोटी वटवट कोरडी चावट व्यर्थ कटकट करिती गा २
 कल्पना कळकट त्रिगुण चोखट माया मळकट करिती गा ३
 निर्गुणीं निघोट वस्तु ते घनवट नेणोनी हूळुवट मारिती गा ४
 लिंगेश्वर निकट गुरु कृपें निष्ठ येर भेद भ्रष्ट हरती गा ५

अभंग २२

काम सपें मज अवचीत डंशीलें तें विष चढलें ब्रम्हांडासी १
 मन भांबवलें शुद्धि नसे कांहीं आप पर तेंही आठवेना २
 पाया पिळ पडे हातही भागले बहु दुःख झालें तये वेळीं ३
 कुकर्माचा झेंडू अंतरीं लोटला कंठीं जो दाटला वासनेनें ४
 प्रपंच कडुलिंब मज गोड वाटें रुतती विषयकांटे म्हणोनीया ५
 तया वेळीं थोर दुःख वाटें जीवा भावें केला धांवा सद्गुरुचा ६
 आला झडकरी गुरु धन्वंतरी सोहं बीजें मंत्रीं झेंडू फोडी ७
 वीष उतरोनी देहशुद्धी केली मूर्छना हरली इंद्रियाची ८
 प्रपंच कडुलिंब सहज वाटला सावध हो ठेला परब्रम्ही ९
 कडू वनौषधीं मधुरता आली तैसी परी झाली लिंगेश्वरा १०

अभंग २३

सर्व साधनाचें सार	सर्व व्रतासी आधार
सकळ तीर्थाचें माहेर	कपिलधार अघ--नाशी १
सर्व सिद्ध ऋषिमुनी	अनेक तापसांच्या श्रेणी
गिरिजा सहित शूळपाणी	वसे या स्थानीं सर्वदा २
इंद्र विरंची सुरनर	जो का लक्ष्मीचावर
आवडा बसती निरंतर	कपिलाधार अनुपम्य ३
कपिलाधार वाराणसी	कपिलाधार पुण्य राशी
कपिलधार सर्व जीवांसी	सुखदायक अक्षर्यां ४
कपिलाधार भू-कैलास	कपिलाधार तोडी पाश
कपिलधार जड जीवास	भवभोचन भवभीता ५
लिंगेश्वर म्हणे यारे	सांडून साधन पसारे
अवघे जीवन्मुक्त व्हारे	कपिलधारीं न्हावोनी ६

अभंग २४

सावध होई सावध होई	आपणा आपण लक्षुनि राही १
अंतर वोवरीं सुखें क्रीडा करी	इंद्रियदारां नको येऊं बाहेरी २
तदुप तन्मय झाली अखंडता	वृत्ती विराली अवधी वस्तुता ३
मुक्ति मायीक मोक्ष कल्पनीका	निर्विकल्पदेहीं तोचि स्वयें मुका ४
लिंगेश्वर म्हणे सांगेन तो कोश	तूंची परब्रम्ह परतोनी असे ५

अभंग २५

स्वामिसी चुकलें कपड्याचें श्वान	तैसें झालें जिणें निगुन्याचें १
दहीं क्षिरीं मार्जी चाटू हिंडे मानें	तैसें झालें जिणें निगुन्याचें २
गणिकेचा पुत्र पितयासी नेणें	तैसें झालें जिणें निगुन्याचें ३
लिंगेश्वर म्हणे जो सद्गुरुपी नेणे	अजा-गळीं स्तनें तैसा जन्म ४

अभंग २६

सद्गुरु	सज्जन	माय	शिष्य बाळा	टाळी भय	१
ओसंगळां	धेवोनियां	प्रेम	पान्हा	पाजूनिया	२
बोधीं	पोटीं	प्रेम	लहरी	स्वानुभवे सुखी	३
अद्वय	शोभे	अलंकार	विवेक	अंगीं टोपी	४
कृपादृष्टीं	अवलोकी	बैसविलें	विजय	अंकीं	५
मुक्तपणें	रांगे	खेळे	परतोनी	चरणीं लोळें	६
अज्ञान	लिंगेश्वर	बाळ	बोलूं	नेणें वाचा	७

अभंग २७

ॐ नमो सद्गुरु शिव परब्रम्हा स्वामी सर्वोत्तम परात्परा १
 परातीत परा निज निर्विकारा वंदू सर्वेश्वरा गुरु देवा २
 देवाधिदेवा नित्यानंद शिवा शुद्ध स्वानुभवा निजरूपा ३
 रूप नामातीता अद्वय अवधूता निर्भय निर्धूता निरंजना ४
 लिंगेश्वर म्हणे अलक्ष अमूपा नित्यनिर्विकल्पा अजा अक्षरा ५

अभंग २८

जाणा पशु पक्षी स्वापदें जळचरें ओघ नदी क्षेत्र ब्रम्हरूप १
 ब्रम्हरूप असे पिपिली मशक अन्न धात कीटक ब्रम्ह तेंचि २
 तेंचि इष्ट मित्र गोत्र पिता पुत्र सखा शत्रु सर्व ब्रम्ह भासे ३
 लिंगेश्वर रूप द्रव्य - दारादिक स्वामीही सेवक ब्रम्ह देखा ४

अभंग २९

ब्रम्हत्व वर्तती इंद्रिय-दशक विषय पंचक प्राणांसहित १
 हिताहित मात सद्गुरु सांगतां गुरु शिष्य समस्ता ब्रम्हानंद २
 ब्रम्हीं ब्रम्हानंद आनंदी आनंद स्वानंदी निजबोध सहजची ३

सहजानंद बोध सहजची लाधला सहज होऊनी ठेला सहजाकार ४
 सहज सहजाकार ब्रम्ह ठसावले सहजी साठवले सहजामार्जी ५
 सहजामार्जी असें आशनें न साहे न साहोनी राहे ऐसें ब्रम्ह ६
 ऐसें ब्रम्हरूप केलें सद्गुरुनें मान्य आणि बोलणें राहीलें जेथें ७
 जेथें सुख दुःखातीत सुखसारा तेंची निर्धारा अनुपम्य ८
 लिंगेश्वर म्हणे अवघा वस्तुभाव शिष्या आडनांव तेंहीतेंची ९

अभंग ३०

नाहीं तो प्रकाश दीपार्शीं वेगळा तैसे चंद्रकळा मिरवतसे १
 मिरवतसे कीळ रत्नीं परीमळ उष्णता अनळ एकरूप २
 रूप तेची इच्छा ब्रम्हीं तेवी माया मिथ्या असोनिया जाणतसे ३
 जाणिजे तें तत्व सुमनीं सुवास जळीं जळ रस तैसा असे ४
 असें समिरण पवनीं पवन तंतुपटपण ऐक्य दिसे ५
 दिसे अलंकार सर्व सोनियाचे त्याचें तदुप कारण तें ६
 कारण कनक कार्य झाल्या नग कुकडी गेटा नथ परोपरी ७
 परोपरी मुद्रा शोभती पवित्र कंठी गळमुत्र भूषणची ८
 भूषण बहुविध परि सर्व हेम तैसें जग ब्रम्ह सत्य जाण ९
 लिंगेश्वर म्हणे जळ आणि तरंग तैसें ब्रम्हीं जग ऐक्य असे १०

अभंग ३१

क्षर क्षरातात उत्तम पुरुष परमात्मा परेश नित्यानंद १
 नित्य शुद्ध बुद्ध नित्य मुक्तमानी आदि मध्य अवसानां तोचि एक २
 एकाचे अनेक अनेकाचे एक नवल कौतुक अभिनव ३
 अभिनव कैसें स्वरूप ज्याचें कोण जाणे त्याचें महिमान ४
 महिमा अपार नेणवे वेदासी शास्त्र पुराणासीं न कळेची ५

नकळे म्हणोनी श्रुति नेती नेति परादि मुरडती चारी वाचा ६
लिंगेश्वर म्हणे स्वरूपीं निर्धार विवेक विचार हरपला ७

अभंग ३२

बोली बोलवेना मना जाणवेना अलक्ष लक्षेना चर्मदृष्टी १
दृष्टीसी अतीत असोनी लपत लपोनी जाणत सकळांसी २
सकळीं सकळ होऊनी निखळ अमूळाचें मूळ तुळान्वय ३
अन्वय पहातां मुख्य अधिष्ठानीं दुजा नाही कोणी दावावया ४
दावावया जोगें कोठेंची हें नसें नाही म्हणतां भासे अवघेची ५
लिंगेश्वर म्हणे शिवमय जग ऐसें परम भाग्य भावनेचें ६

अभंग ३३

भावना भावितां आपणची ब्रह्म स्वानुभव वर्म ठसावलें १
ठसावलें ठायीं देहीं देव पाही लक्षुनियां राही तुझा तूंची २
तूंची ब्रह्मरूप होसी विश्वाकार महा-वाक्य विचार निर्धारतो ३
निर्धारतो आत्मा आमुचा होईल ज्ञान प्रकाशेल स्वतः सिद्ध ४
स्वतः सिद्ध ब्रह्म असतां आपण नेणें मूढ जन अविचारे ५
लिंगेश्वर म्हणे दुरी दुरावला राज्यत्वा मुकला राजा जैसा ६

अभंग ३४

भावना विपरीत सुपरीत करावी वृत्तिही धरावी शुद्धसत्त्वीं १
शुद्धसत्त्वात्मक तरीच साधेल एकाम होईल चित्तवृत्ती २
वृत्तीही विराली समत्वे समान घटीं मठीं गगन तदाकारें ३
तदाकार आत्मा अवघाची असे तोची तो प्रकाशे सर्वांठायीं ४
सर्वां ठायीं तया असोन नसणें आत्माआत्म लक्षण सर्व गत ५
सर्व गत वस्तु सर्वत्रां संचला सर्व तोची झाला सांग आतां ६

लिंगेश्वर म्हणे अशी अवचित वृत्ती आनंदीत असो द्यावी ७

अभंग ३५

आतां मी सांगेन महा दैत मत जेथें दैत अदैत ऐक्य होय १

ऐक्य दिसे ब्रम्हीं प्रपंच समस्त बोली वेदांत स्वतः सिद्ध २

स्वतः सिद्ध बोले पूर्वपक्षावीण उत्तर पक्षां जाण निरसीता ३

निरसी उभयतां भेदाभेद वार्ता महा वाक्य तत्वतां सिद्धांतगा ४

सिद्धांत सांगणें जग ब्रह्म एक येक न अनेक ऐसे होय ५

लिंगेश्वर म्हणे निर्धारी असतां किरण सविता भिन्न नाही ६

अभंग ३६

जसी सिंधु आपणा सरीता ह्मणवी पुरंदर कवी म्हणवितो १

म्हणवी कल्पतरू शोवरीचा वृक्ष तैसा आत्मा प्रत्यक्ष जीव भावी २

मृगजळ भास देखती हे जन परी नव्हे जळ किरणें खरीं ३

खरे कीरणज्वाळा त्यासी ह्मणती जळ अज्ञान केवळ अंधमृग ४

अंधमृगा ऐसे जाणें मतिमंद पूर्ण चिदानंद नकळेची ५

नकळे सांग ब्रम्ह तोची शतमूर्ख व्यर्थ तर्कातर्क वाढविती ६

वाढविती भेद नेणोनियां वर्म सकळ हें ब्रम्ह नकळें त्यासी ७

त्यासी कळावया उपाय असती संत त्या म्हणती महा-वाक्य ८

महा-वाक्य लक्ष्मीं मूळ दृष्टी धाली सकळ न्याहाळी अकार वृक्षा ९

वृक्षा बुडीं राहे ऊर्ध्व दृष्टी पाहें खोड खांदीया होय एकरूप १०

लिंगेश्वर म्हणे पर्त्री पुष्पी फळीं पहातां समुळीं अवघा वृक्ष ११

अभंग ३७

वृक्ष परब्रम्ह चिद्रूप सबळ प्रपंच हें फळ सत्ता देंठ १

देठ फळ वृक्ष एकची आकृती बहदारण्या ऋषि श्रुति बोले २

बोलती सद्गुरु अवधा ब्रम्ह तरु मायादि संसार एकरूप ३
लिंगेश्वर म्हणे ब्रम्हरूप तितुकें सांगेन निष्टके प्रथगाकारे ४

अभंग ३८

प्रथगाकार ब्रम्ह विष्णु महा-रुद्र अग्नि सूर्य चंद्र ब्रम्ह असे १
असे शिवगण ऋषी मुनी गंधर्व इंद्रादिक देव ब्रम्ह जाणा २
जाणा थळ जळ नळा कळी नळ खग रूप मंडळ ब्रम्ह जाणा ३
सत्य जाणा तुम्हीं नरनारी समस्त दैवत भूत प्रेत ब्रम्ह असे ४
लिंगेश्वर म्हणे पर्वत पाषाण गुल्मलत्ता तृण ब्रम्ह जाणा ५

अभंग ३९

हरपलें मन इंद्रिया - सहित हरपलें चित्त बुद्धी नाही १
नाहीं अंतःकरण निर्विकल्प जाण वस्तू परिपूर्ण तेंचि असे २
असे वसे ठसे पूर्णत्वे प्रकाशें गुरु कृपा लेशें प्राप्ती होय ३
होय ब्रम्हरूप सर्वत्री सर्वदा महाद्वैत बोधा लाधलीया ४
लिंगेश्वर म्हणे ब्रम्ह सनातन महावाक्य जाण उपदेश ५

अभंग ४०

उपदेश करिती स्वामी शिवलिंग सद्गुरु भुजंग परात्पर १
परेपरते पर निरोंपिलें सार वस्तु निराकार निरामय २
निरामय केलें द्वैत निरसीलें अद्वैत दाविलें कृपाळूत्वे ३
कृपा करोनिया भेदासा खंडिलें अभेद दाविले द्वंद्व - दृष्टी ४
लिंगेश्वर म्हणे सद्गुरुच्या बोधे भेदा-भेद द्वंद्व निरसियला ५

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते

पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते

ॐ शांतिः शांतिः शांतिः

श्री लिंगेश्वराचे अभंग समाप्त

॥ श्री बसवलिंगाचे अभंग प्रारंभ ॥

गुरु-वाक्य धरा ध्यानीं अवधी सांडावी चाळणीं १
 सदगुरूचा उपकार त्यानें दाविलें आपपर २
 ज्याला शोधित गेले दुरी तें दाविलें मज माझारीं ३
 गुरु-वांचुनी आहे कोणी दुजा नाहीं त्रिभुवनीं ४
 बसवलिंग वाट उघडी पाहूं अमृताची गोडी ५

अभंग २

आकार मिथ्या वोडंबर नासून जाय चराचर १
 दिसें तितुकें नासून जाय न दिसें तितकेंच आहे २
 पंच तत्वे न राहातीं इतरांची कैसी गती ३
 रवी शशी रत्नें दोन्हीं तेही जाती निरंजनी ४
 बसलिंग बोले खूण श्रोतीं ध्यावें ओळखून ५

अभंग ३

मरण कवणासी न चुकें न राहतीं ब्रम्हादिकें १
 साही गेले चक्रावतीं अवतार हीं न राहाती २
 मोठे मोठे अनुष्ठानीं तेही न राहती कोणी ३
 गुरु-कृपा जयावरी जन्म मरणासी निवारी ४
 बसवलिंग गुंज गांय धरा अजुन बरवी सोय ५

अभंग ४

शिव जिवासी उद्धरी दुजा नाहीं अधिकारी १
 जिव शिवाचा एकला म्हणूनी अंगीकार केला २

घटाप्रती अधिष्ठान घट भंगता अभिन्न ३
काष्ट अग्नीसंगे जळे ज्वाळा तेजामार्जी मिळे ४
ज्याचें बाळ त्यासी माया इतर बोलणें ते वाया ५
बसवलिंगासी तो तारू शिवभक्तासी आधारू ६

अभंग ५

शिव झाला गेला नाही तो जेथें तेथें पाही १
जीव शिव झाला कैसा उदकीं सूर्य बिंबे तैसा २
वायू व्यापूनी अलिप्त तैसा शिव परम तत्त्व ३
जैसे व्यापक गगन तैसा शिव परिपूर्ण ४
उपमा द्यावया ऐसे शिव रूप होत नसे ५
बसवलिंग म्हणे शिव जाणें गुरू एकभाव ६

अभंग ६

आदी नमो आदी गण चौदा विद्याचें भुवन १
आधार चक्राची मांडणीं तेथें नांदे कुंडलणीं २
आधार लिंगातळीं असें चारी पाकळीका वसे ३
पृथ्वी पूर्व मुखीं दिसे गंध हंकार प्रकाशे ४
गण दैवत एके पाती कुंडलणी सरस्वती ५
वर्ण रक्त सहा शत तळीं आपान नांदत ६
नाभीं असे मुख्य प्राण परी तयाचें हृदयीं स्थान ७
अधारी पाव घटाका जाण सवाघटी प्राणायाम ८
सूर्य देखणें अंधारी लक्ष त्रिकुटी माझारी ९
तेथून अजपाचा डाव चिती धरा शुद्ध भाव १०
बसवलिंग म्हणें बापा अजप मंत्र आहे सोपा ११

अभंग ७

मंगळमूर्ती	मोरेश्वरा	चौदा विद्येच्या	दातारा	१
शट् चक्र भेदानी	जासी	बावन किल्ल्या	ओळखसी	२
आधार लिंग नामी	प्रगटी	हृदयीं	मुळें लळाटीं	३
पत्रास नेमल्या	त्रिकुटीं	दोन राहिल्या	श्रीहाटीं	४
बारा सोळाची	मिळणी	भेटे सत्रावी	जननी	५
बसवलिंग	औट मात्रा	परम रस	वोपी वक्त्रा	६

अभंग ८

देह देऊळ	शिरोमणी	नवा खणाची	आखणी	१
पाच पंचवीस	त्रिगुणी	मन पवनाची	मिळवणी	२
चिरे जडले	तीनशें	साठ बंध	तितुके बळकट	३
चौदा चक्राची	मांडणी	सोळा सांध्याची	जोडणी	४
बहात्तर कोठडी	निराळे	नऊ दरवाजे	मोकळे	५
बावन हात	उंच देऊळ	बारा सोळा	जोती प्रबळ	६
अवघड उन्मनीची	पेठ	शट् चक्रावरुनी	वाट	७
त्रिकूट सांडून	औटपीठ	भ्रमर गुंफा	चढा नीट	८
तया परतें	परात्पर	लिंगवर्ण	तो आकार	९
ऐसा आहे	महालिंग	पाहा म्हणे	बसवलिंग	१०

अभंग ९

जीव शिवाचा	असूनी	कदा वदेना	वदनीं	१
देवीं देव	पूजीताहे	शिव वाचेसी	तो नये	२
लागे पाखंडाचे	मार्गे	गोड वाटे	नटी सोंगे	३
अन्न भक्षितो	शिवाचें	नांव घेतो	आणिकाचें	४

कधी वाचे न ये शिव तो पावे रव रव ५

बसवलिंगाचें वदर्नी शिव शिव वदे वाणी ६

अभंग १०

लिंगस्थानीं ब्रह्म देवा नमो गावें त्या अनुभवा १

स्वाधिष्ठानीं साडे सात घटका घालूनी गणित २

ब्रह्मा प्रकाशला थोर जप केला सहा हजार ३

सावित्री सुषुम्ना आपण व्यानागीचें सन्निधान ४

प्राणा वानासी भेटून वर्ण श्वेत पीत जाण ५

बसवलिंग म्हणे पाही बाल मध्वरी रीग नाही ६

अभंग ११

ज्याचें संचीत त्या सांगात कोण जाणें पूर्व दत्त १

जेव्हां गर्भी रचिला गोळा बरें वाईट तये वेळां २

जैसे घेणें तैसे देणें उणें अधिक नाही जाणें ३

हेतू बीज संसारासी थोर नाडले सायासी ४

एक राव दुजा रंक याचा न करिजे शोक ५

बसवलिंग म्हणे न ठेवी आशा मनशा घर बुडवी ६

अभंग १२

सत्य तोची धर्म होय असत्य हेंच कर्म आहे १

सत्य धराहो जीवासी लाथ मारा असत्यासी २

सत्य सावित्रीचें घरीं असत्यासी यमपुरी ३

सत्य बेचाळीस उद्धरी असत्यें चौऱ्यांशीची फेरी ४

सत्य देवाजीचा गडी असत्यासी तो रगडी ५

बसवलिंग म्हणे घाई सत्य सोडूं नका भाई ६

अभंग १३

अष्ट दळाचा जो सज्जा तेथें प्राण असे माझा १
 डपावरी अष्ट दळ अधोमुख अविद्या मळ २
 जीव नांदतसे प्रबल ईश्वर ज्योतीच केवळ ३
 विश्व प्रतिबींब नव्हे तरी साकार स्वभावे ४
 तैसें जीवा ओळखावे प्रवृत्ति सगुणा जाणावे ५
 शब्द स्पर्श रूप रस गंध पांचवा प्रकाश ६
 श्वेत पीत कृष्ण रक्त तेथें प्राण वसे सक्त ७
 जीव ईश्वरीं अंकिला भेद प्रकार नाहीं त्याला ८
 चहूं वेदां नाहीं कळला सहस्र-मुखा शेष शिणला ९
 आधारीची परा शिणली मनपुरीती पांगुळली १०
 अनुहात वेडावले कंठी वैखरी केवीं बोले ११
 बसवर्लिग म्हणे सुणे त्या वांचुनी वेद पुराणे १२

अभंग १४

सत्पुरुषाचीं चिन्हें सांगितली शास्त्रीं कैसीं त्याची परी पाहूं आतां १
 होणारा सारखी आठविली बुद्धी काय कृपानिधी करील पाहो २
 काय मज हातीं करवील संसार किंवा सारासार वैराग्याचा ३
 बसवर्लिग म्हणे कांहीं न कळे मज करील शिवराज तेंचि खरें ४

अभंग १५

आपुलां निश्चय मनाचा हा झाला परतोनी आला ऐसा नाहीं १
 भोगियलो आह्मी संसारीचा भोग आतां वाटे त्याग करावाहो २
 अग्नीचें तें सुख मानी जैसी सती पुढें मोक्षगती भ्रतारासी ३
 बसवर्लिग म्हणे तैसेंची करावें आतां काय पहावें मागें पुढें ४

अभंग १६

करीन अट्टाहास आपुल्या जीवाचा पाहीन देवाचा माहिमा आतां १
 टळटळीत ज्ञान कळे मज पूर्ण आत्मत्वे निपुण चित्त होय २
 गुरु पुत्र म्हणे गुरुगम्य नेणें तेचि लाजिरवाणें जनामध्ये ३
 क्षत्रियाचा पुत्र पळूंलागे रणीं मग तो काय जनीं बरवा दिसे ४
 राजपुत्र राज्य सांडूनिया भिक्षा मागितली दीक्षा बरवी नसे ५
 सभाग्याचें पोटीं जन्मला करंटा काय जनीं मोठा जाणीजे तो ६
 बसवलिंग म्हणे तैसी आम्हांलाज सत्पुरुषाचें बीज कैसें आम्हीं ७

अभंग १७

देवें माझा जन्म सुखाचा पै केला पोटीं जन्म दिला साधुचीया १
 बाळपणीं दिक्षा लाधली गुरुची संसाराची रुची न कळे मज २
 स्मरण भजन पूजन संताचें सदा कीर्तनाची प्रेम गोडी ३
 नाहीं जाऊं दिलें अन्य ठायीं चित्त धन्य गोत वित्त देव झाला ४
 सर्व सुख मज दावीं आपुलें ठायीं बसवलिंगा पार्यीं स्थीर केलें ५

अभंग १८

ऐसियासी माझें नमन गुरुमार्गीं अवघे जन १
 गोपिचंद गुरुच्या बोला राज्य सांडून जोगी झाला २
 गोरक्षानीं मच्छेन्द्राला मायेपासून सोडविला ३
 राम पाताळासी नेला तेथें हनुमंत पातला ४
 शुक्राचार्यीं मृत्यु झाला पुन्हां कैसा उठविला ५
 गुरु कृपा ज्याचें ठायीं बसवलिंग त्याचे पार्यीं ६

अभंग १९

भावार्थ तो ऐसा पाहिजे बहु गोड जसा इक्षु दंड चवी न सोडी १

तोडिता मोडिता सोलीता पिळिता अग्नीनें जाळीतां चवि न सोडी २
पाक झाल्यावरी तुडविती चरणें अंती साखर होणें चवी न सोडी ३
बसवलिंग म्हणे धन्य त्याची निष्ठा साहून नाना कष्टा सुखवी जना ४

अभंग २०

निज ज्ञानी उन्मत्त झाला जन ह्मणती मन्मथ त्याला १
याची लागी मन्मथ नाम धरी रूप क्रीडा राम २
रिपु मन्मथ जिंकून देहीं विचरे मन्मथ विदेही ३
बसवलिंग म्हणे काज भवध्यासें होई सहज ४

अभंग २१

देव आपणा जवळीं आहे अवतारासी करी काय १
कार्या कारण अवतार होय कार्य होता स्थळां जाय २
ज्याचा अंमल उठिला पाही त्याची न चले कदां दाही ३
करितां यात्रा तिर्थाटन तेथें जळ आणि पाषाण ४
पूजा पदार्थाचा भोगी आहे आत्मलिंग योगी ५
बसवलिंग म्हणे शेखीं आत्मलिंगासी ओळखी ६

अभंग २२

रुद्र अनुहताचा राजा त्यासी स्मरा भावें वोजा १
अष्टदळावरी अनुहात बारा पाकळ्या शोभत २
पंधरा घटीका राहत तेथें प्राणी तेवी भ्रांत ३
सहा हजार होता जप दशनाद आपोआप ४
चित्तीं आणि तेज रूप तेथें सर्व जाय ताप ५
रुद्र दैवत तेथीचें आहार मुख तें तेजाचें ६
कान आकाशीं लाऊनी खेळतसे मन पवर्नी ७

बसवलिंग म्हणे नाटि अनुहतावरी कट ८

अभंग २३

धन्य त्याचा जन्म शिवभक्ताचें कुळी जेथें चंद्रमौळी वास करी १
संसाराचा बंध त्याचा तुटला पूर्णत्वासी आला म्हणूनिया २
चालतांना मागीं उडे जेथें माती ब्रह्मादि वांछिती स्नान तेथें ३
इतराचा पाड कायसा उगेला विष्णु हा निमाला ध्यानीं त्याच्या ४
बसवलिंग म्हणे ऐसियाची सेवा देई मज देवा जन्मोजन्मीं ५

अभंग २४

मरणा भेणें भीती जीव आम्हां मरण्याचा उत्सव १
कधीं मरूं कधीं मरूं कधीं देहाते विसरूं २
हेंची आमचें चिंतन मागूं सांबा पाशीं दान ३
बसवलिंग म्हणे मरा ऐशा मरणें चुके फेरा ४

अभंग २५

काय तैसा भाव कुसंब्याचा रंग बेगडाचे नग चार दिवस १
अग्नीजवळी लाख नेतां होय पाणी काढितां तेथूनी दगड जैसा २
ऐसें हें ऐकतां चित्तीं धरी ताठा तो भाव गोमटा नसरे येथें ३
बसवलिंग म्हणे अंतरीं विक्षेप वरी मायबाप म्हणोनी काय ४

अभंग २६

दिधलें तें घेत नाहीं मागितल्या देत नाहीं १
तीर्थ तपाचे डोंगर फळ प्राप्ती परी अघोर २
खोटें नाही खरें कैचें काय सांधितां त्याचे ३
आतां श्रम नका करूं जमा होतो फार केरू ४
आप आपणाते पाहे कोठें कोण कैसा आहे ५

बसवलिंग म्हणे माय गुरु कृपा थोर आहे ६

अभंग २७

जीव शिवा वेगळा नाहीं करे भुलसी नरदेही १
 आकाश व्यापिला पसारा वायू त्रिभुवनीं थारा २
 पृथ्वी आप तेज बीज जीव निपजे सहज ३
 सहज पदार्थ शिव योगी पुष्प पत्रीं पूजेलागीं ४
 ज्यानें ओळखिला शिव त्यासी न म्हणिजे जीव ५
 बसवलिंग म्हणे शिव न ओळखी तोची जीव ६

अभंग २८

सकळ जिवाचा एक धनी त्यासी ओळखीना कोणी १
 एक पूजिती अंबिका कोणी ध्यातो विनायका २
 एक ह्मणती खंडेराव कोणी पूजिती भैरव ३
 कोणी म्हणती ब्रह्मा दैवत विष्णु रुद्रची साक्षात् ४
 एक म्हणती दश अवतार कोणी म्हणती तत्त्वसार ५
 एकें शेंदूर लाऊन गोटा त्यासी म्हणती देव मोठा ६
 ऐसें भुललें पामर त्यासी न कळें हें घर ७
 अनंत अवतार ईश्वराचे माया प्रपंच त्रिगुणाचे ८
 चार अवतार नामांकित दोन प्रगट दोन गुप्त ९
 तया रज गुणाचे जाण दहा जन्मले सगुण १०
 तम गुणार्ची महत्वे आदिनाथादि झाले सत्य ११
 मोठा चैतन्य पसार थोर व्यापिले बराचर १२
 बसवलिंग म्हणे स्वामी तुज वेगळें नेणों आम्हीं १३

अभंग २९

पश्चिमेचीं न कळे वाट परम गुरु दावी नीट १
 षोडशेश्वरा मागे वाट सुईच्या वेजाहुनी नीट २
 तेथें सत्रावी चोखट अमृताचा भरला घट ३
 तेणें पंथें दिदळा गेला तेथें विश्रांती पावला ४
 एक हजार जप केला पन्नासाचा नेम झाला ५
 तेथें इडा आणी पिंगळा चंद्र सूर्याचा झळाळा ६
 नेत्रावरी असें नीट त्यासी म्हणावें त्रिकुट ७
 तयामध्ये स्रुष्मना बाळा तिसरी असे सुढाळा ८
 उर्ध्व पाकळीका आट श्रीहाटा वरी गोल्हाट ९
 बसवलिंग म्हणे जाणा थोर सद्गुरुच्या खुणा १०

अभंग ३०

कोण जन्मले हो मेले आधीं विचारवें भलें १
 बुडबुडा जेवीं जळीं क्षण भासे भंगे तळीं २
 लावितां दीप प्रकाशला मालवितां कोठें गेला ३
 रवी तडागीं देखिला जळ आटतां बिंबीं गेला ४
 आला नाहीं कैसा गेला येतां जातां कोणी देखिला ५
 बसवलिंग म्हणे खोल जन्म मरण हेंची फोल ६

अभंग ३१

सदाशिव ये गा वेगीं माझी लज्जा राखा जगीं १
 बहु मजला श्रम झाले आतां पाहिजे सांभाळिले २
 तुजएवढा दाता कोणी दुजा नाहीं त्रिभुवनीं ३
 जरी करसी अव्हेर मज तुझाची आधार ४
 त्वां बसावें माझें घरीं सुख संसार सागरी ५

बसवलिंग म्हणे अंतरीं तीर्थ यात्रा पाहूं बरी ६

अभंग ३२

शिव निराकार आहे आकारला जीव पाहे १

जीव न ओळखी शिवासी तेणें पडला गर्भवासी २

गर्भवासाची दुर्गंधी नव मास पडला बंदी ३

गजबजोनी म्हणे शिव जन्मतांची झाला देव ४

धरी मार्गिल आठव जीव वीरे उरें शिव ५

बसवलिंग म्हणे भाव जिकडे तिकडे सारा शिव ६

अभंग ३३

सारा ब्रम्हाकार आहे पृथ्वी पर्वतादि पाहे १

देव देऊळ राउळ ब्रह्मस्वरूप केवळ २

अठरा भार वनस्पती जीव जनांची उत्पत्ती ३

प्रतिमा ब्रह्मची स्वरूप धनधान्य धातूरूप ४

शक्ती पुरुष ब्रह्म पाहीं येथें भेद कांहीं नाहीं ५

बसवलिंग म्हणे देख आकाराचें सुख दुःख ६

अभंग ३४

विष्णु आपरूप आहे सारा रस आप होय १

विष्णु-स्वरूप कृपाळं आपा सारिखें निर्मळ २

आप जिवींचा जिन्हाळा सत्रावी ते जीवन कळा ३

आप सीतळ सोज्वळ गंध सुगंध परीमळ ४

आप निज बीज औषध पदार्थ तो परमानंद ५

बसवलिंग म्हणे खाणी हिरा लाल मोती पाणी ६

अभंग ३५

रुद्र स्वरूप तेजाळ सारा अग्नीचा कळोळ १
 रुद्र तेज सर्वा ठायीं घटीं पटीं देहीं गेहीं २
 काष्टीं पाषाणीं जळीं स्थळीं रुद्र तेजाची झळाळी ३
 जेथें तेज नसें कांहीं तेथें जीवनकळा नाही ४
 रुद्र प्रतापाची थोरी तिन्ही लोक अंगिकारी ५
 बसवलिंग म्हणे दीप्ती रुद्र तेज आम्हां ज्योती ६

अभंग ३६

जप करोनी काय होय वस्तू अजपची आहे १
 उत्तम तो तयीं लीन मध्यम ध्यान धारणा २
 कनिष्ठ तो देवार्चन अधम तीर्थयात्रा जाण ३
 देवता देवी महा विघ्न मोठें हत्यारी दुर्जन ४
 मिथ्या माया आवरण संसारासी हेंची कारण ५
 बसवलिंग म्हणे देही वस्तू आहे तेची पाही ६

अभंग ३७

सदाशिव कैसा आहे जैसा महदाकाश पाहे १
 आकार कांहीं होणें नाही व्यापक तो सर्वा ठायीं २
 जैसे घटीं मठीं गगन तैसा राहीला व्यापून ३
 तत्वे झालीं त्या पासोन निराकार निरंजन ४
 जैसा ज्याचा भाव आहे तैसा त्या सारखा होय ५
 बसवलिंग म्हणे ग्वाही आत्म पुराणांत पाही ६

अभंग ३८

दैवत कवण तत्वाचें कवण लिंग दैवताचें १
 याचें एकाचें कौतुक लिंग कवण कवणा आंत २

ब्रम्हा दैवत पृथ्वीचें आचारलिंग ब्रम्ही याचें ३
 विष्णू दैवत आपाचें गुरुलिंग तें विष्णूचें ४
 रुद्र दैवत तेजाचें शिवलिंग तें रुद्राचें ५
 ईश्वर दैवत वायूचें जंगम लिंग ईश्वराचें ६
 सदाशिव आकाशाचें प्रसाद लिंग शंकराचें ७
 पंचलिंग पंचमुख महालिंगासी ओळख ८
 पाहे म्हणे बसवलिंग निरंजनी आत्मलिंग ९

अभंग ३९

येणें जाणें नाहीं आम्हां बीज भाजलें न ये कामा १
 भरला कुंभ फुटनी जाय तो मागुतीं हातां न ये २
 लवण जीवनीं मिळुनी जाय तें मागुतीं हातां न ये ३
 कर्पूर ज्योती मिळतां पाही तेथें भस्म नुरे कांहीं ४
 उसा पासूनी गूळ होय गूळ पेरिता कांहीं न ये ५
 बसवलिंग म्हणे खंडा मरण मारी तोचि गुंडा ६

अभंग ४०

आत्मा नाहीं येत जात हें कोणासी नाहीं श्रुत १
 नातें वर्ण नोहे व्यक्ती कैसी प्रकाशली दीप्ती २
 नोहे श्वेत पित्त जाण नाहीं रक्त नीळवर्ण ३
 नोहे शाम माया मन ब्रम्हा विष्णू रुद्रगण ४
 ज्याचा गुरु स्वतः सिद्ध तोची जाणे हा निजबोध ५

अभंग ४१

भक्तीचें धनुष्य वैराग्याचे ओढीं ज्ञानबाण सोडी देवावरी १
 झुंजू गेलों वैरें तो देव स्वजाती झुंजू कोणा प्रती ऐसें झालें २

बसवलिंगाचे अभंग

बसवलिंग म्हणे राहो खटाटोप झालों आप

अभंग ४२

मी तूं हें विरालें एकरूप झालें रूपची
आतां देव आम्हीं झालों एकरूप दैताचा
जेवीं आम्ही देहीं तो देव विदेही अद्वैत प
आमुचेच हातें देव सर्व करी तेची जाणा
बसवलिंग म्हणे देव आम्ही एक होतसे कौ

अभंग ४३

जीव आणि शिव दोघे सख्खे बंधु आहे तो स
तेथें शिवें केली मोठी ती शिष्टाई आमुचा भा
आपण आटोपिलें सगळें ब्रम्हांड आम्हां दि
तोही पिंड परी नाहीं चिरंजीव नाना योन
जन्ममरणातीत आपण राहिला आम्हां ला
कांहीं नेदी आम्हां न बोले घड गोष्टी आम्हीं होत
सोसवेनां आम्हां जन्म आणि मरण मग गेलों
सद्गुरुनें केली दोघा बुझावणी मज केले
प्रपंच परमार्थ जीव केला शिव ऐसा गुरु
बसवलिंग म्हणे धन्य गुरुराज आम्ही कस

अभंग ४४

परमार्थ हा नोहे लेकराच्या गोष्टी येथें व्हाव
दगडाहून जीव करावा कठीण अंतरींचा
मृत्यू झालें त्याची सांडावी ही आस तैसे व
बसवलिंग म्हणे कराराचें काम आहे त्यास

अभंग ४५

युतीच्या प्रसंगीं मिथ्या साचपण सज्जना अवगुण लाविताती १
 इंगळासी कोठें झोंबती इंगळ सुवर्णासी तांबे मिळे केवी २
 भानुबिंब जळीं चंचळसा भास केवी गगनास सत्य पहावें ३
 तेवीं सत्यासत्य पहा विचारुनी जेवीं पयपानीं राजहंस ४
 बसवलिंग म्हणे पहावें नयनीं मग त्या दूषणीं प्रवर्तावें ५

अभंग ४६

काय करी प्राणी कर्म बळिवंत केलें तें रहात पुढें उभे १
 गीतेमार्जी हरी बोलिलें वचन कर्माची ही गहन गती असे २
 शिवाच्या स्मरणें त्रैलोक्य उद्धरे राम वर्नीं फिरे कर्म बळें ३
 भ्रतार भक्तीची दृढ चित्त बुद्धि सीता पडली बंदी रावणाच्या ४
 अवदशा आली दमयंती नळा झाली अवकळा कर्म-बळें ५
 नष्टचर्या आली तया पांडवासी केलें द्रौपदीसी नग्न सभें ६
 अहिल्याती शिळा इंद्रापडली भगें चंद्राचिया अंगीं कलंक झोंबे ७
 ऐसें परी आहे कर्म बळिवंत म्हणोनिया होत सुख दुःख ८
 बसवलिंग म्हणे भवसेवे चुके तरी का मना धाकें व्यर्थ भीसी ९

अभंग ४७

सद्भाव देखोन माझा । सगुण रूप धरून वोजा । पाहुणा गुरुराज आला
 हो बाई । १ । प्रमथ अंतःकरण जाण । चित्त बुद्धि आणि मन । चोपाळून
 आसन । स्वामीसी केलें । २ । अनन्य आवडी जळ । प्रक्षाळुनी
 चरण-कमळ । वासना ही उगाळून । चंदन लावू । ३ । कामादि विकार
 सहा । घेऊनि इंद्रिय दहा । सुमनें करुनी पहा । वाहिली पार्यी । ४ ।
 अहंकार जाळिला धूप । सुज्ञान उजळिला दीप । पंचप्राण हा अपूप

नैवेद्य केला । ५ । रजतम सांडूनि दोन्ही । विडा दिला सत्वगुणी ।
स्वानुभवे रंगुनी । सुरंग दावी । ६ । बसवलिंग करी पूजा ।
पूजापूजक न दिसे दुजा । अवघा सद्गुरुराज । होऊनी ठेला । ७ ।

अभंग ४८

पंच भूतिक सर्व पिंड मध्ये चैतन्य अखंड १
माझा देव सोवळा पाही त्यासी वोवळा विचार नाही २
तत्त्व एक आत्मा एक तेथे भेद नाही देख ३
गुरु कृपे कळले वर्म बसवलिंगा सर्व ब्रम्ह ४

अभंग ४९

देव जडला जाईना अंगा आतां काय करूं सांगा १
सर्व देवासी एक एक ठाणे याचे विश्वी व्यापून राहणे २
वैद्य जोशी पंचाक्षरी कांहीं केल्या नोहे दुरी ३
देव काढाया शहाणे आले ते मज सारिखेचि झाले ४
देवे माझी पुरविली पाटी तेथून संसारासी काटी ५
नेणु पूर्वीचा ऋणी होता बसवलिंग सरता पुरता ६

अभंग ५०

नाहीं इंद्रिय ज्यासी काय त्या बोलणे अपूर्व करणे देवाजीचे १
मुका कैसा बोले अंध कैसा देखे बहिरट तो ऐके कवण्या द्वारे २
नाहीं कर कैसा वाजवील टाळ कथेसी पांगुळ धावे कैसा ३
तरी त्याचा काय आहे हा अन्याय जया सर्व आहे त्याणे कीजे ४
श्रवण असतां नाम ते एकावे नेत्राने ते पहावे शिव रूप ५
मुखें वाचा शुद्ध नामाते उच्चार चरण असतां करा तीर्थ यात्रा ६
असतां हस्त ते वाजवावी टाळी सदा सर्व काळीं हेंची ध्यान ७

बसवलिंग म्हणे मृत्यू खाय अंतीं नका काकुलती देहीं करूं ८

अभंग ५१

करी निंदा द्वेष पापी तो अधर्म देखोनी समागम सज्जनाचा १
 आपण न करी करी त्यास निंदी मुखानें उच्छेदी नाना शर्दी २
 नाचोनीया गाती वाजविती टाळ आमुचें कपाळ उठवीती ३
 कोणता तमाशा करा जागरण तेथें आमुचें मन बैसलेंसे ४
 वेश्येचें विलासा गायन ते समजे दुजे कांहीं नुमजे ऐकतांची ५
 बसवलिंग म्हणे उष्ट्राचिया पुढें ठेविली नावडे रंभा फळें ६

अभंग ५२

मुळीं बाप होता ज्ञानी तेव्हां लागलों ह्या ध्यानीं १
 जर्गीं बाप ऐसा व्हावा त्याचा वंश मुक्तीस जावा २
 पोटीं येतां हरलें पाप लिंगेश्वर माय बाप ३
 बसवलिंग पोटींचा बाळ त्याची पुरविली आळ ४

अभंग ५३

धन्य भू कैलास धन्य कपिलाधार शिवराजें साचार वास केला १
 काय वणूं वाचे तेथींचीही थोरी धन्य कपिलाधारीं रहाती जे २
 सिंधूसरितासिंधू पुण्य क्षेत्र काशी पाहाती अहर्निशीं सर्व काळ ३
 सकळ दोषाचें प्रायश्चित्त घडे कपिलाधारी पडे जळ मायां ४
 जीवन मुक्त आहे शिवराज समाधी पाहिल्या उपाधी तुटे बंध ५
 पाषाण तरुवर स्वर्गींचें अमर धरून अवतार रहाती तेथें ६
 बसवलिंग म्हणे तारावया जन वसे आनंद घन ऐक्य रूपीं ७

अभंग ५४

धन्य कपिलमुनी जेथें वास्तव्य करी । ज्याचा योग सिद्धस नेला ऐसा

हा गिरी । १ । धन्य कपिलेश्वरी नांदे आमुचा शिवराज । संताचें
माहेर प्रगट केलें निजगूज । २ । धन्य कपिलाधार सकळ तीर्थाचा
राजा । धन्य धेनुरूपें प्रगटें भक्ताच्या काजा । ३ । धन्य ती शिवगंगा
धन्य कपिलाधार । धन्य नागझरी संगम झाला साचार । ४ । धन्य
जया स्थळीं नाना परीचे तरुवर । धन्य पक्षी हरहर नामें गर्जती
अपार । ५ । मुंजा महिषासूर सर्प व्याघ्राची खोरी । धन्य तो शिवराज
अवधी केली शिवपुरी । ६ । धन्य कपिलाधार सकळ सिद्धांची भूमी ।
समाधिरूपी नांदे बसवलिंगाचा स्वामी । ७ ।

॥ बसवलिंगाचे अभंग समाप्त ॥

॥ श्री महादेवाचे अभंग प्रारंभ ॥

रूप सगुण सुंदर नाम शोभे श्रीशंकर १

माझें हृदय भुवन करा आपुलें सिंहासन २

इतुकें द्यावें मज आतां दीन बंधू विश्वनाथा ३

म्हणे महादेव किंकर जवळीं रहा निरंतर ४

अभंग २

सगुण स्वरूप दृष्टीनें पाहिलें तेणें माझें झालें समाधान १

शंकर हें नाम वदे ज्याची वाणी धन्य तोची प्राणी पुण्यवंत २

अनंत जन्माची सुकृताची गांठी तेणें धुर्जटी मित्र केला ३

महादेव म्हणे धरा संत-संग जेणें उमारंग ओळखिला ४

अभंग ३

सहस्र वदनाचा वर्णितां शिणला तोही हार झाला कंठीं ज्याच्या १

पराही पश्यंति मध्यमा वैखरी वेद वाचा चारी मौनावल्या २

भांबावले साही अष्टादश वेडीं काळाची बोंबडी वळली तेव्हां ३

महादेव म्हणे काय बोलूं फार अंत नाही पार तुमचा देवा ४

अभंग ४

पंचवदनाचें एक्या अननानें होईल वर्णन केवी घडे १

दश पाणी ज्याचें काय दो करानें करावें पूजन सांग कैसे २

दश अक्ष ज्यातें द्रय नेत्री जाण धरावें तें ध्यान कैसे आतां ३

महादेव म्हणे वेडावला जीव मनाचीही धांव खुंटलीसे ४

अभंग ५

नवनिधी द्रव्य कुबेर मांडारी आम्हीं दीन दारी बाहातसो १

मुक्तीचे याचक मागो आलों दान सायुज्याची खाण उघडी देवा २

येणें जाणें स्वतः फाडोनी टाकावें अक्षर्यां राखावें पाया पासी ३

महादेव म्हणे पुरे येरझार हेंची गौरीहर देई आतां ४

अभंग ६

ब्रम्हांड मंडप भासे लिंगाकार साळूका आकार धरा दिसे १

सर्वाभूती रूप पहातां दयाळू विसरली हालूं पातो तेव्हां २

खुंटली वैखरी लाचावलें मन दाही दिशा पूर्ण रूप तुझे ३

महादेव म्हणे संपला अंधार सूर्य गौरी हर उदया आला ४

अभंग ७

नग दुहितेचा पति मित्र जोडूं कळिकाळाचा पाडु काय आम्हां १

सुखाचें अगर वेदाचें जें सार साधूचें माहेर आनंदाचें २

आनंदाचा कंद दयेचा सागर चातकाचा आहार मेघ जैसा ३

महादेव म्हणे भव भय नाही कोंदलें सग्राह्य शिवरूप ४

अभंग ८

शिव शिव दोन्ही अक्षरांचा मंत्र चालतो स्वतंत्र आजपतो १

एकवीस सहस्र सहाशें तें जाण मुर्खी हें प्रमाण ऐसें आहे २
उलटें सुलटें फिरतसें यंत्र सगुण स्वतंत्र हेंची खरें ३
महादेव म्हणे निर्गुण आधार चालतो व्यापार सकळीका ४

अभंग ९

जाळिला मदन अग्नीनें अक्षाच्या मोडीला दक्षाचा यज्ञ जेणें १
त्रिपूर मर्दुनी निर्जरा रक्षिलें विष तें भक्षिलें अनिवार २
शोधिला उदार तुम्हा ऐसा कोण दशकंठा दान केली अंबा ३
महादेव म्हणे मागावें तें काय सोडूनिया पाय तुमचे देवा ४

अभंग १०

माझी दीनाची करुणा परिसावी उमा रमणा १
देवा धरिली तुमची कास झालों दासाचाही दास २
रंक म्हणोनी द्यावें दान करा पतिता पावन ३
महादेव म्हणे आतां देवा अंत काय पहातां ४

अभंग ११

धन्य धन्य शिव-भक्ति अढळ सायुज्याची मुक्ति १
रूप समीप सलोकता जन्म होय पुण्य सरतां २
नाहीं कळिकाळांचें भय मग इतराचें काय ३
म्हणे महादेव अवचित जन्म होय लिंगायत ४

अभंग १२

पृथ्वीवर देवा तीर्थेही उदंड परी तें दहावें खंड पुण्य-भूमी १
पर्वतांत गंगा निघाल्या सकळ भारीरथीचें मूळ स्वर्ग स्थानीं २
सुरसरिता ऐसें नाम ज्या मातेसी सर्व ऋषि देवां पूज्य झाली ३
महादेव म्हणे जल बिंदू मोक्ष होत देत साक्ष वेद श्रुति ४

अभंग १३

काशी काशी हा उच्चार ज्याचें वदनीं निरंतर १
 त्याच्या पुण्या नाहीं सीमा द्यावी कोठील उपमा २
 अविनाश महा क्षेत्र तेथें नांदे तो त्रिनेत्र ३
 महादेव म्हणे लाभ देतो पार्वती-वल्लभ ४

अभंग १४

पाहूं भूकैलास करू काशी-वास ऐसें अविनाश स्थळ नाहीं १
 देव उमाकांत भेटतो निवांत ब्रह्मची करित दासालागी २
 जन्ममरण कांहीं येणें जाणें नाहीं मुक्ति लोळे पायीं सदा त्याच्या ३
 महादेव म्हणे लोखंडाचें सोनें झालें खरें नाणें चौसष्टीक ४

अभंग १५

बंध आणि मोक्ष हेंचि द्वैत पक्ष स्वरूप अलक्ष लक्षांतीत १
 तत्वमसी वाक्य शोधोनियां पहावें व्यर्थ कां शिणावें खटाटोपें २
 तांडित वाल्मिक मरे तो उमग तैसें वाया अंग कृश केलें ३
 महादेव म्हणे यापरती खूण नाहीं वाहतो आण शंकराची ४

अभंग १६

त्रिगुणाची वळली वाती दिव्य प्रकाशले ज्योती १
 नाम रूप हेंची सगुण नाहीं मुरले मी तूं पण २
 अलंकार सर्व आटलें अवघे सुवर्णची झालें ३

महादेव म्हणे हर मुळचा आहे निराकार ४

अभंग १७

उमावल्लभ शंकराचे ध्यान विराट रूपाचें १

जलधर हा कमंडल सप्त पाताळीं पाउल २

दिशा वसन शशी मित्र झाले ज्याचे दोन्ही नेत्र ३
मेघमाळा जया वर्षती तुम्हा स्नान पशुपती ४
नक्षत्रं होतीं पुण्ये हार कैसा पुजूं हा शंकर ५
महादेव म्हणे विराट अंत नाहीं कोठें मुगूट ६

अभंग १८

माझे जीविचें जीवन देव पार्वती रमण १

काया वाचा आणि मनें झालो अनन्य शरण २

ऐसा निश्चय जयाचा योग क्षेम वाहे त्याचा ३

म्हणे महादेव निर्गुण भक्तासाठीं झाला सगुण ४

अभंग १९

शुद्ध संकल्पाचें फळ करी ब्रह्मचि केवळ १

वृत्ती पालटोनि जाय चित्त समाधानें राहे २

मन बुद्धि एक झाली स्मरणीं हळहळ गेली ३

म्हणे महादेव किंकर झाला अवघाची शंकर ४

अभंग २०

रोपिलें तें वरी आलें तेंचि फळ प्राप्त झालें १

कडवट आणि मधूर बीजा सारखे अंकूर २

लावितां हो इक्षुदंड कैसा उगवे एरंड ३

महादेव म्हणे पुण्यें केल्या कीर्ति काय उणें ४

अभंग २१

गंगेनें त्यागिलें-ग्राम थिल्लुरेसी शरण कवणांसी जावें तिणें १

मत्स्यावरी जळ जरी कोपू पाहें तरी प्राण जाय तत्क्षणीं २

वृक्षानें पक्षांसी ठाव नाहीं दिला तरी व्यर्थ गेला जन्म त्याचा ३

महादेव म्हणे आम्ही लिंगाईत ध्यान धारणेंत भवा तुझ्या ४

अभंग २२

ब्रह्मची तें ब्रह्मार्पण दुजें नाही त्या समान १
प्रकाशले रत्नदीप काय तेथें स्नेह तुप २
मिथ्या मनाच्या त्या ओढी मुरडी शुन्याची नरडी ३
म्हणे महादेव मनढोर बांधू नासाया समोर ४

अभंग २३

कनकसुमनें पूजिला कनका-चळ जीर्णदशीनें चंद्राचें मंडळ १
क्षीर सिंधूसी नेवेद्य तरुबिंदु हे कां शोभेल शंकरा दीनबंधू २
आम्हां लागीं सगुण ब्रम्ह झालें आतां सांभाळावें ब्रीद आपलें ३
तुम्हां योग्य शोधिता काय नाही म्हणे महादेव जिंकीयेल्या साही ४

अभंग २४

गर्जतीं पुराणें भोळ्या नीळकंठा दीनाची उत्कंठा शांत करी १
त्रैलोक्याचा नाथ ऐकियलें कानीं काय शूळपाणी अंत पहासी २
प्राण गेला जरी पृथ्वीचें उदक न घेतां चातक मेघावीण ३
महादेव म्हणे देवां तुझी आण अन्याशीं मी शरण जाय जरी ४

अभंग २५

गौरवर्ण कांति वरी स्फटिक शोभा स्वानंदाचा गाभा भासें जेवीं १
चंद्रचूडामणी नाम हें गोमटें बहु प्रिय वाटें मना माझ्या २
त्रिताप हारक त्रिपुंड्र रेखिला तृतीया झाकिला नेत्रभाळीं ३
महादेव म्हणे ध्यान तें अंतरीं सायुज्य मंदिरी हेंची आहे ४

अभंग २६

निराकार रूप आकाराशीं आलें दिसूं जें लागलें दृष्टीपुढें १

निवालें अंतर सुखावलें सुख तहान भूक जाण विसरली २
चिदानंद चित्त होऊनिया ठेलें कोण बोले चाले न कळेची ३
महादेव म्हणे कंठ सद्गतीत वारंवार होत शंभुराया ४

अभंग २७

नको षड्मुद्रा पंचामीचा ताप मौनाचा संकल्प तोही नको १
नको याग यज्ञ महा घोर तप गुहास्थळीं जप तोही नको २
सप्त कोटि मंत्र उच्चाटण यंत्र कांहीं एक तंत्र नको देवा ३
महादेव म्हणे राजयोग बरा सुखें येतो घरा उमाकांत ४

अभंग २८

ब्रह्मरूप भासे अवघाची संसार पहा सारासार विचारूनी १
अनुभवाविणें बोलुं नये फार तेव्हां गौरिहर वश होय २
कल्पनेचे मूळ शोधूनि टाकावें भेदुनी असावें सहज स्थिती ३
महादेव म्हणे धन्य राजयोग त्रिवेणीचा ओघ हाची होय ४

अभंग २९

अढळ समाधी ठळेना सर्वथा हेंचि आयुज्यता श्रुति म्हणे १
भेलें पांघरूण जितें पांघरीना तोचि नर जाणा जीवनमुक्त २
दग्ध पटसम शरीराचा भाव तरी देवराव तोचि झाला ३
महादेव म्हणे आनंदाश्रु नेत्रां दिसे पंचवक्रा ध्यान तुजें ४

अभंग ३०

मंत्रामार्जी पंचाक्षर देवामार्जी श्रीशंकर १
तैसें नाम कलियुगीं सेवितां करी अरोगी २
नामरूपा आलें फळ नाम ब्रम्हचि केवळ ३
म्हणे महादेव संदोदित आम्हीं घेऊं नामामृत ४

अभंग ३१
 आपुल्या स्वाहितां धरियेली कांस विदित पायास सर्व आहे १
 पार्वती शंकरा वांचुनी आसरा नाहीं हो दातारा कोठें आम्हां २
 उपेक्षिलें जरी लागेल दूषण आपुलें भूषण सांभाळावें ३
 महादेव म्हणे घेतलें धरणें सांगावें गाऱ्हाणें कोणापार्शी ४

अभंग ३२
 शिवभक्त ऐसें बोलती हे जन दुजीया शरण कैसें जावें १
 कल्पतरूवासी न शिवे बाभूळ तैसें आम्हां फळ काय तेथें २
 धनवंत पुत्र फिरे लोकदारीं अन्नछत्र घरीं असूनिया ३
 महादेव म्हणे देवादिदेवा द्यावी मज सेवा अखंडित ४

अभंग ३३
 आपुलिया चाडां तुम्हा शिणविलें भूलोकीं आणीलें देवा तुम्हा १
 आतां कैचें जाणें येणें झालें हें अक्षयीं दासाचें हृदयीं रहावें देवा २
 सगर कुळांत भक्त भगीरथ तेणें गंगातीर्थ आणिले ३
 महादेव म्हणे रंकाचें भूषण नघडेची देणें पुन्हा त्यास ४

अभंग ३४
 तृषाकांता लाभे शीतळ उदक तोचि जाणें सुख त्याचें तोचि १
 बहुतां दिवसां जननीची भेटी बाळ घाली मिठी कंठी तीच्या २
 तैसें तुम्हाविणें झालें देवराया सोडवेना पाया तुमचें आम्हां ३
 महादेव म्हणे कृपणाची गांठी हृदयीं संपूर्ती धरीयेली ४

अभंग ३५
 संकल्प विकल्प अवघें कर्म धर्म जाण
 झालें ब्रम्हार्पण माझे झालें ब्रम्हार्पण १

षड्विपु काम क्रोध मदमत्सर तरंग
नको याचा संग मज नको याचा संग २
पुनरपि जन्म मरण असो लाभहानी
बद्धमुक्त दोन्हीं नलगे बद्धमुक्त ३
महादेव म्हणे पुरे अलंकार
सोने निरंतर सोने असों ४

अभंग ३६

धन्य गुरुरायें दाखविली सोय अनाथाची माय कृपावंता १
नेत्रामार्जी जेणें भरलें अंजन तेणें निरंजन सामोरलें २
चित्त अंचविले चैतन्य वाढिले द्वैतासी धाडिलें देशांतरा ३
महादेव म्हणे भक्त आणि देव उरला नाही ठाव पहातां येथें ४

अभंग ३७

मसुरे प्रमाण जेवीं मुक्ताफळ पहातां अचळ दृष्टीपुढें १
स्मरण उपाधि नाठवेचि कधीं सहज समाधी सुखावली २
कोठील उपमा द्यावी येथें कोणी वेदाचीही वाणी मौनावली ३
महादेव म्हणे हेंचि निजगुण पाहिजे निर्वाण भक्ति येथें ४

अभंग ३८

जीव शिव ऐक्य झाल्याविणे जाण कोठील प्रमाण द्यावें यासी १
दुग्धांमार्जी लोणी मंथनावाचोनी बोलताती शहाणे नये हातां २
जरी व्हावा देव ऐसे वाटे तूज गुरुमुखें बीज घेई बापा ३
महादेव म्हणे पापाचें गांठोडें ठेवी एकीकडे बांधोनि या ४

अभंग ३९

शिव शिव वेळोवेळां जिव्हेलागीं लागू चाळा १

सकळ जगाचें जीवन जडो डोळां माझ्या ध्यान २
तीर्थें यात्रा पार्यी घडो परोपकारा देहीं पडो ३
म्हणे महादेव हेंचि घावें वारंवार जन्मा यावें ४

अभंग ४०

दक्ष दुहितेचा रमण तेणें मोहिलें माझें मन १
जनीं वनीं चहूंकडे दिसें सुंदर रूपडे २
सनकादिकाचें निजगुण सोलवाचें सोलिव बीज ३
म्हणे महादेव ब्रम्हांड भरुनि उरलें तें अखंड ४

अभंग ४१

प्राणहीन देह नाथहीन घर कोरडा सागर जळावीण १
देवा तुम्हीं आम्हां उपेक्षिलें जरी दुजा धरेवरी कोण आहे २
दिनानाथ नाम बांधिलें ब्रीद आतां भेदाभेद निवडूं नये ३
महादेव म्हणे स्वामी या शंकरा पाहिजे दातारा कृपा तुझी ४

अभंग ४२

शिवशिव वाचे कां नये फुकाचे घेता काय खर्चें सांगा बा रें १
ऋषी मार्कंड्य जपे तो तातडी तेणें काळ दंडी फिरवीला २
चतुर्दश वर्षे अल्पची आयुष्य नाम ह्या पियूषें अमर केलें ३
महादेव म्हणे कलीमार्जी सार नामचि आधार भक्तालार्गी ४

अभंग ४३

अठरा योगामार्जी राजयोग श्रेष्ठ सांगे नीळकंठ पार्वतीसी १
जरी उदंड माजविलें बंड समाधि अखंड राजयोग २
बोलतां चालतां सदा देतां घेतां ढळेना सर्वथा दृष्टीपुढें ३
महादेव म्हणे राजयोगी नर करुनि संसार लिप्त नाहीं ४

अभंग ४४

अधिकार काय पहातां पतिताचा झालों कायावाचा दास आम्हीं १
शिवभक्त म्हणोनी उद्धरावे देवा सांभाळावे नांवा आपुलिया २
आम्हाकैची लाज जन्म ध्यावयासी मिरास चौऱ्यांशी मुळची आहे ३
महादेव म्हणे कुबेराचा सुत फिरेल मागत रंका पुढें ४

अभंग ४५

ललाट पट्टांत तुम्हीच लिहिलें निमित्तासी केलें पात्र आम्हां १
देवा तुम्हां आला भक्तांचा हा त्रास असा सावकाश येकलेचि २
देवा म्हणोनिया हाका मारी कोण पहा विचारून मना मार्जी ३
महादेव म्हणे वाटेल निर्वाण कैचें मी तूं पण येथें आहे ४

अभंग ४६

शब्द ब्रम्हची जाणावें श्रवणाविणें काय ध्यावें १
शास्त्रें पुराणें प्रसिद्ध शब्दें झालें चारी वेद २
निरूपण न ऐकून कैसें होईल भजन ३
महादेव जया शरण शब्द ब्रम्हची स्फुरण ४

अभंग ४७

सुंदर रुपडें दिसे दृष्टी पुढें
मन झालें वेडें मन झालें वेडें १
अगा कैलासीच्या स्वामी देवराया
दंडवत पायां तुमच्या दंडवत पायां २
चौसष्ट कोटि गणासहित आपण
दंडवत पायां तुमच्या दंडवत पायां ३
महादेव जोडे पाणी परिसा वेगीं शूळपाणी
नाचावें रंगणीं माझ्या नाचावें रंगणीं ४

अभंग ४८

शिव शिव शिव त्रिवार बोलतां पाप जाय हातां मोक्ष जोडे १
 आणिक साधन नाही या समान दुर्जे नामावीण कलियुगीं २
 सुधर्म रायासी नाम जीवविले भक्त उद्धारिले असंख्यात ३
 महादेव म्हणे नामें बालावृद्धा केलें महानंदा मोक्षमार्गी ४

अभंग ४९

देव पहातां रतिहूनी लहान श्रुति निरूपण ऐका बोरें १
 अहंब्रम्ह म्हणोनी दुसरें प्रमाण आतां भिन्नाभिन्न कैवें येथें २
 परि तें ब्रम्हांड भरुनी उरलें शेष दशांगुलेवरी असे ३
 महादेव म्हणे सद्गुरु वाचून नकळे ती खूण कोठें आहे ४

अभंग ५०

अनंत ब्रम्हांड भरुनि उरलें दृष्टी समोर आलें भाविकांच्या १
 योग याग तप मौन जयासाठीं तो हा धूर्जेटी मार्गेपुढें २
 शुद्धकृष्णपक्ष निभिड अंधार लिंग निरंतर ज्योतीरूप ३
 महादेव म्हणे अढळ अभंग माझा उमारंग चहूंकडे ४

अभंग ५१

उदार म्हणोनि ऐकियलें कार्नी गर्जती पुराणें शास्त्रें साही १
 बहुतांसी केलें देवचि आपण तेथें मी तूं पण उरलें नाही २
 कृपणता कैशी आतां हो धरिली मुक्ति ती सरली ऐसें वाटें ३
 महादेव म्हणे स्वामी उमारंगा शरण जाऊं सांगा कोण्या देवा ४

अभंग ५२

त्रिवेणी संगमीं पर्व हें ओंकार अर्ध चंद्राकार भास होतो १
 मयूर पिच्छाच्या वरील ते डोळे रक्तपीत निळें कृष्ण शुद्ध २

तया पलिकडे सुंदर रूपडें पहातां दृष्टी पुढें सुख वाटे ३
महादेव म्हणे अलक्ष तें लक्षी विहंगम पक्षी हाहि बारे ४

अभंग ५३

लोकलाजेवरी सोडियलें पाणी नाचूं या कीर्तनीं आनंदानें १
गाऊं ते अभंग ज्याशीं नाहीं भंग आणूं उमारंग हृदयामार्जी २
या परतें ज्ञान नायकों श्रवणीं ठेवा तें बांधूनी असलें तरी ३
महादेव म्हणे आम्ही शिवदास येथें नाहीं आस दुजियाची ४

अभंग ५४

क्षीर सिंधूतिरीं चातकाचें रहाणें परि मेघाविणें तृषाकांत १
तैसें वीरशैव आम्हीं क्रियावंत झाला जरी अंत सुख मानूं २
देवा तुम्हाविण दुजिया शरण जाईल हा प्राण तत्क्षणीं ३
महादेव म्हणे सखा शितिकंठ वारील संकट पडिलें जरी ४

अभंग ५५

भाळीं स्रवते चंद्रामृत आनंदले चक्रोर भक्त १
मौळी गंगेचें जीवन करी त्रैलोक्या पावन २
परोपकारी हें भूषण म्हणूनि केला नंदीवहन ३
महादेव म्हणे देवा आम्हां द्यावी तुमची सेवा ४

अभंग ५६

विश्वाची जननी वामभागीं शोभे स्वानंदाचा गाभा देवा तुम्ही १
पुत्र विघ्नहारी विद्येचा सागर दक्षिणांकी सुंदर शोभतसे २
विधी रमावर असुर अमर सेवेसी सादर निशिदिनीं ३
महादेव म्हणे स्वामी हा सर्वांचा नाथ अनाथाचा दीनबंधु ४

अभंग ५७

अहंब्रह्म म्हणुनी झाला प्रथम गजर
 त्रिगुणाचा भासे मेळा सगुण आकार १
 ध्वनी तेचि माया तुर्या छायारूपें आली
 ब्रम्हा विष्णु बाळें दोन्ही गर्भी सांभाळिलीं २
 शिव शक्ति आदी मूळ चराचर सकळ
 कैवें तेथें यातीकूळ काय गोत्र काय सांगू ३
 स्फूर्ति ब्रम्हीं ऐक्य झाली गुंडाळिला खेळ
 महादेव म्हणे जैसैं तैसैंचि अचळ ४

अभंग ५८

गर्भवास प्रिय मोठा द्यावा मज नीळकंठा १
 जन्मोजन्मीं तुझे गुण देवा आवडीं गाईन २
 नको मज मोक्षसुख वारंवार दावा मुख ३
 महादेव म्हणे जिणें व्यर्थ शिव-कृपेविणें ४

अभंग ५९

द्यावी सेवाची निकटा भक्ति असो एकनिष्ठ १
 अणुरेणु परिणाम यावें पहाण्यांत समान २
 स्थूळ सूक्ष्म कारण यांत नोहे भिन्नाभिन्न ३
 म्हणे महादेव आम्हांशी करुनिद्यावीहीमिराशी ४

अभंग ६०

जेणें स्वहृदय संपुटीं सांठविला शिव धूर्जटी १
 जन्म मरणार्शीं ना तळें त्यासी ओगाळिलें काळें २
 जाहला सुरासुरा वंद्य डोलें सहज निजानंदें ३
 म्हणे महादेव भवतारू करी जिवा पैलपारू ४

अभंग ६१

मज कैचें ज्ञान खरें बोलविले श्रीशंकरें १
करू पृथ्वीचें वजन आणूं ताजवा कोठून २
कोण्या मापें मोजूं सिकता कैचा सविता लागे हाता ३
महादेव म्हणे कर्म खोटें पाहूं जातां मन फाटें ४

अभंग ६२

नरजन्म गेला वाया तुम्हांविणे देवराया १
नाहीं शोधिले सारासार मग कैचा परोपकार २
घडलें नाहीं तीर्थाटन अनिवार नावरें मन ३
म्हणे महादेव तारुण्य गेलें आलें वृद्धपण ४

अभंग ६३

कृतयुगीं लक्षवर्ष होतें मानवा आयुष्य १
घोरतपें आचरोनी वश केला शूळपाणी २
त्रेतायुगीं दहाहजार झाला सुफळ बाजार ३
लक्षावरिलें गेलें शुन्य मोजू जातां आलें उणें ४
एकसहस्रत्रतें द्वापार दुजें शून्य झालें ठार ५
शतवर्षें अवघा कली म्हणे महादेव अर्धी गेली ६

अभंग ६४

कलिमार्जी घटिका ओट भेट देतो नीळकंठ १
ज्याचा भावशुद्ध आहे त्याचे हृदयीं देव राहे २
ऐसी शास्त्रें देतीं हाका भजा तुम्ही देवा एका ३
हिरा परीक्षोनिया तोय गार म्हणूनी टाकूं नये ४
जरी सुचित साह्य झालें म्हणे महादेव व्यर्थ गेले ५

अभंग ६५

ज्ञान अज्ञानाची पातीं मिथ्यापणें लवत होतीं १
 स्थिर नेत्राचें आगर ज्ञान शोभे मनोहर २
 सहज समाधीसुखां जीव करी शिव सखा ३
 महादेवा वाटे कोडें रूप भासे चहूंकडे ४

अभंग ६६

धालेपणाचे ठेकर जेवी त्यासी वारंवार १
 काय गर्भीणीची खूण वांझ सांगेल कोठून २
 तैसें आहे ब्रम्हज्ञान गुरुवीण नोव्हे जाण ३
 महादेव म्हणे जळ तृप्ति करी जाश्वनीळ ४

अभंग ६७

अर्धनारीनटेश्वर ध्यानीं शोभे तो शंकर १
 पहा नेत्र आनंदलें आजि पाहिलीं पाउलें २
 कोटि मदन लहरी शोभे त्या मुखावरी ३
 अर्ध चंद्र भाळीं वाहे तोहा महादेवा साह्य ४

अभंग ६८

नम मौन जयासाठीं विवरी कोरिली कपाटी १
 पंच अमीधूम्रपान घेती दर्भाभीं जीवन २
 कोण तपाचें सांकडे तो हा उभा आम्हांपुढें ३
 म्हणे महादेव वीरशैवा धन्य जन्मलिंग सेवा ४

अभंग ६९

सिंधु मसीपात्र उर्वीचें पत्र लिहिती विचित्र कंजकन्या १
 शेवटींचा शेरा करावा श्रवण धरिलें मौन शारदेनें २

राहिली लेखणी ठेविली कानीं काय अन्य प्राणी करील येथें ३
ऐसियाशी गुण नाहीं वर्णविलें महादेव बाहुलें नाचवी तूं ४

अभंग ७०

कोटि कीटकांचे वर्धी माझी मानावी उपाधी १
काया वाचां झालों दास तुझी धरिली दृढ कास २
सिंधू उपसी कपोता गुण सिंधू तैसें आतां ३
मनीं धरिली हाव पुरवा म्हणे महादेव ४

अभंग ७१

चित्त हें चैतन्य ध्यायें झालें ध्यान ज्ञेयरूपीं ज्ञान विसावलें १
शब्दाची राहटी गगन संपुटीं गून्यची शेवटीं तेथें आले २
हच्चा आला एक तेचि ब्रह्म सुख संसाराचें दुःख मावळलें ३
तया पलीकडे निःशून्य रोकडें महादेव बापुडें कैचें तेथें ४

अभंग ७२

कोठाल मी कोण कळलेंच नाहीं लावा माझी सोय विश्वनाथा १
अस्थि मांस चर्म बांधिलें देऊळ सांगायार्चें मूळ कैसें आहे २
नाहीं तेच आळ करितो उपाधी म्हणूं नये वादी देवा मज ३
महादेव म्हणे विनोदाचे बोल तुम्हांवीण फोल सर्व दिसें ४

अभंग ७३

मन मोहिलें शिव शंकर सुटे प्रेमाचे पाझर १
जनीवनीं पहतां उभा दिसे स्वानंदाचा गाभा २
नाहीं कोठें रिता ठाव भरुनि उरला सर्व देव ३
म्हणे महादेव वट बीज तैसें आहे ब्रम्ह तेज ४

अभंग ७४

परिसाचें थोरपण लोहाविणें ठेवी कोण १

वैद्यें रसायन केलें रोग्यात्रिणें व्यर्थ गेलें २
 दिनप्रकाश सुंदर त्याचें ग्राहीक अंधार ३
 म्हणे महादेव आम्ही म्हणूनी देव झाला तुम्ही ४

अभंग ७५

तोचि एक भाग्यवंत आकळिला उमाकांत १
 नम्र झाला सर्वाभूतीं भासे शिवाची विभूती २
 दै ता दै त मावळलें ऐक्यरूपीं फळा आलें ३
 उरलें नाहीं दुजेंपण तया महादेव शरण ४

अभंग ७६

आम्ही ब्रम्ह झालों म्हणून लोकां सांगे उपदेशून १
 नोहे फुकाचें तें बोलणें कठीण आहे सम तोलणें २
 यो गि या ची निजखूण जाणें योगीच निर्वाण ३
 महादेव म्हणे स्वाती जळावांचुनी कैचे मोतीं ४

अभंग ७७

व्यर्थ गेला जन्मसारा दावी पाय गौरिहरा १
 अपराधी मी पतित आपुलें नाम दिनानाथ २
 पाडसा सोडून वर्नीं कैशी राहील हरणी ३
 तुम्ही जननी जनक म्हणे महादेव बालक ४

अभंग ७८

सदाशिव नाम चतुर अक्षरीं जपे जो अंतरीं सर्व काळ १
 तीर्थें त्याचे पायीं ठेवितीहो माथा रजधुळीं नाहातां सुखावलीं २
 ब्रह्मादिक ज्याचे वंदीती चरण जितेचि मरून मुक्त झालें ३
 महादेव म्हणे सर्वांशीं आधार जीव चराचर उद्धरलें ४

अभंग ७९

कूर्मनाभीशीं आधार दिला एक रोमावर १

त्याचे पृष्टिवसुंदरा धरी आपण शंकरा २

शेष रूप तें आपुलें ऐसें वेदें निरूपिलें ३

केली ब्रम्हांड उभवणी लोळे महादेव चरणीं ४

अभंग ८०

आहो अनंत ब्रम्हांड रचिलें काशी खंड १

तया स्थळीं निरंतर राहे पार्वती शंकर २

क्षण एक भक्ताध्यानीं राहे उभा तो कीर्तनीं ३

महादेव बाहुलें बोलविलें तैसें बोलें ४

अभंग ८१

गज चर्माचें भूषण व्याघ्र त्वचेचें आसन १

नरमुंडांचा प्रियहार तृतीयनेत्रीं वैश्वानर २

कर्णी कुंडलें व्याळाचीं दिव्य शोभानगवाळाची ३

म्हणे महादेव किंकर देवा माझा नमस्कार ४

अभंग ८२

भवसागरीचें नाम झालें तारूं करी पैल तारूं भाविकासी १

सुकाणूं धारका जाउनि पुसावें आधी का रुसावें देवावरी २

सद्गुरु वांचोनि आपणासी कोण ग्रंथही वाचूनी काय केलें ३

महादेव म्हणे अनुभवाविणें कैलासीचे केणें नये हातां ४

अभंग ८३

देव कोठे आहे सांगा ज्याच्या मुकुटीं वाहे गंगा १

आंगीं विभूती भूषण दशभुज पंचवदन २

दक्षबाळा वा म भा गीं दीनबंधू महायोगी ३
म्हणे महादेव किंकर तया माझा नमस्कार ४

अभंग ८४

संचित प्रारब्ध आणि क्रियाविण डुबलें हे गहण पायापाशीं १
चित्त मन दास करावे दातारा कल्पनेचा थारा मोडी देवा २
झाडोनि या अंग करावें निःसंग हेंचि उमारंग द्यावें आतां ३
महादेव म्हणे देवभक्त एक झाल्याविणें सुख कोठोनिया ४

अभंग ८५

आपुला म्हणोनि सांभाळावें देवा घडो कांहीं सेवा तुमची मज १
लडिवाळपणें बोबडें बोलणें साबडेंचि रहाणें उमापती २
अश्लाघ्य म्हणोनी टाकूं नये दुरी श्लाघ्यतेचि थोरी करुनी दावा ३
महादेव म्हणे समर्थाचा दास मान्य तो सर्वास सहज होतो ४

अभंग ८६

मंद बुद्धि माझी कैसे गावे गुण जिंव्हामीं आपण बसा देवा १
मुक्याचा वाचाळ चालेल पांगुळ जरि जाश्वनीळ वश झाला २
मूर्खाचा पंडीत होईल निश्चये जरि त्यासी साह्य तुम्ही झाला ३
महादेव म्हणे देवा तूं परिस लोह आम्ही त्रास फार दिला ४

अभंग ८७

डोळे तुम्हाशीं प्रार्थना पहा कैलासीचा राणा १
ऐका उभय कर्ण माझ्या शंकराचे गुण २
शिव वदे वाणी घर टाळीया कीर्तनीं ३
महादेव म्हणे मन झालें सहजची उन्मन ४

अभंग ८८

कोटी ते पुण्याचे पर्वत म्हणूनि झालों शिवभक्त १
आतां इतुकेचि द्यावें येणें जाणें खूं ट वा वें २
कठीण हा गर्भवास शीण झाला नऊमास ३
म्हणे महादेव देहकेश भोगितां झालों कासावीस ४

अभंग ८९

गुरुरूप हे कोणाचें सांगा कैसें मूळ याचें १
विशीं भरला विश्वंभर दिसे अवघाची शंकर २
तया दुजेपणा नाहीं साक्षदेती चारी साही ३
म्हणे महादेव ब्रम्हांड उगवे एकचि मार्तंड ४

अभंग ९०

शिवचरणीं जडलें मन झालें मिराशी उन्मन १
मग कैचें येणें जाणें सहज खुंटलें बोलणें २
षड्रिपुशीं नाहीं थारा दैत गेलें देशांतरा ३
म्हणे महादेव आनंद अवघा झाला ब्रम्हानंद ४

अभंग ९१

सर्व वैराग्याचें मूळ धरी शांती ते निर्मळ १
नेत्रहीना आमंत्रण स्वयें येती दोघे जण २
ज्ञान चातुर्याची खाणी झाला धन्यतोचि प्राणी ३
म्हणे महादेव अभंग सर्व झालें उभारंग ४

अभंग ९२

ज्ञान चातुर्य वैराग्य वसे जेथें धन्य भाग्य १
घडो त्याचें दर्शन जाऊं अनन्य शरण २
आपण तरोनी तारीजन जैसे मीनासी जीवन ३

महादेव म्हणे शैव तोचि एक सदाशिव ४

अभंग ९३

उपदेशिले मज ज्ञान गुरु रूपचि आपण १
पामरांशीं अधिकार दिला म्हणोनि बोले फार २
ब्रीद सांभाळावें आतां बाळां पोशी जेवी माता ३
महादेव म्हणे देवा शिवा तुमची घडो सेवा ४

अभंग ९४

ग्रंथ वाचोनिया काय तु मं चे पाय अंतरले १
नाहीं घडला साधूसंग उमारंग दुरावला २
जन्मोनिया केलें काय व्यर्थ शिणविली माय ३
म्हणे महादेव अभागी नोहे मोक्षाचा विभागी ४

अभंग ९५

धन्य काशीपुरी धन्य भागीरथी गंगा १
आनंदानें जाऊं पाहूं भेटूं उमारंगा २
सुर नर ब्रम्हा विष्णू मानसीं उत्कंठा
मुनिजन निशिदिनीं रतलें ध्यानी ध्याती नीळकंठा ३
आनंद वन विलासी तेथें नांदतो महाराजा
भावे शरण जातां करितो रंकाचा राजा ४
एक दोन तीन चार वर्णितां शिणलें
नेतिनेति श्रुती म्हणूनि मौनचि धरिलें ५
तारक ब्रम्ह उपदेशी तो आपणची निर्वाणी
महादेव म्हणे स्वामी माझा तो मोक्षदानी ५

अभंग ९६

सर्व सुखाचें भांडार तो हा पार्वतीचा वर १
गाऊं नाचूं आनंदानें पाहूं कैलासीचें केणें २
भक्तासाठीं भूमंडळ धुंडाळितो जाश्वनीळ ३
महादेव म्हणे भोळा भरो माझ्या दोन्ही डोळां ४

अभंग ९७

सुकृताचा मित्र उदय म्हणोनी पाहिलें हे पाय १
घोर तपासी नातुडे तो हा उभा दासापुढें २
उमाकांत म्हणती ज्याला तोचि भक्ताधीन झाला ३
म्हणे महादेव मिठी दड घालूं त्याचे कंठी ४

॥ महादेवाचे अभंग समाप्त ॥

॥ श्री लक्ष्मणाचे अभंग प्रारंभ ॥

यावे यावे गणपती महाराज कृपा मूर्ती १
धाव पाव गजानना विघ्नहारका सर्वज्ञा २
आंगीं सेंदुराचि उटी केशर शोभे हो लल्लाटी ३
रत्नखचित अलंकार स्वामी माझा विघ्नहार ४
लक्ष्मण गणाधीशा धाव पाव बा सर्वेशा ५

अभंग २

गुरु स्तवा गुरु स्तवा जन्म व्यथा चुके भवा १
दोषें बद्ध मुक्त झालें गुरु रायें सोडविलें २
अतिदोषी दु रा चा र गुरु कृपें झालें शोर ३
काळ भयाहो पासून सोडविल कृपा घन ४
माया नदीही दुस्तर येथें बुडालें हो फार ५
लक्ष्मण म्हणे बारे गुरुदेव तो काढी रे ६

अभंग ३
 गुरु अनाथाची माय हीना दीना लावी सोय १
 शरणांगताचा कैवारी भवदुःखा तें निवारी २
 लक्ष चौऱ्यांशी योनी बहु जीवाती जांचणी ३
 यास्तव गुरु तें शरण जावें अष्टभावें करून ४
 मनोभावे शरण गेलें त्यातें तातें सोडवीलें ५
 लक्ष्मण म्हणे मन पायीं ठेवा भक्त जन ६

अभंग ४
 तीर्थें सर्व पुण्य पायीं तुझ्या वसती अक्षयीं १
 नाना मतांचा गलबला तुमचें पायीहो विराला २
 नाना युक्तीचा विचार खुंटला तूं सवराभर ३
 कल्पनेचें वोढंबर तूं तव कल्पने ते पर ४
 तुझा अनुभव घडे तुटे कल्पना बिरडे ५
 लक्ष्मण म्हणे देवा माझा सांभाळ करावा ६

अभंग ५
 गुरु वत्सालागीं माय दावीं स्वानुभव सोय १
 चो देहाप्रति निरसून दावीचिन्मात्र निर्गूण २
 सद्गुरु तुमचे चरणीं ज्ञानार्जन होय मिळणी ३
 मिळणी होतां तोंचि अंग भक्त होतसे निःसंग ४
 निःसंगत्व हेतु नुरें स्वानंदाचा फुंद जिरे ५
 लक्ष्मण म्हणे वस्तु नाही तीते आदी अंतु ६

अभंग ६
 गुरुभजन आहे सार अवघा मिथ्या हा बाजार १

जग उलटें चालिलें स त्या प्रती विसरलें २
स्व मा माजीं बरळती नानापरीच्या हो युक्ती ३
गुरुभक्त सावध वागे तृप्त स्वानुभव अंगें ४
स्वानुभव सुख घेतां तुटे जन्म कर्म गुंता ५
लक्ष्मण म्हणे तात प्रेम द्यावा हो निवांत ६

अभंग ७

गुरुराव आमुचा दाता पूर्ण ब्रह्म तो रे ज्ञाता १
जी व द शे चे खंडन केलें कृपादृष्टी करून २
सत्ता प्रभूची हो थोर केलें मी तूं पणा दूर ३
नि ज रू पा तें दाविलें सुख अक्षर्यां हो दिलें ४
लक्ष्मण दीना छाया ध्यातां गुरुचीया पायां ५

अभंग ८

पूर्वींचीं तीं पापें रोगाचीया रूपें आलीं सुख रूपें भोगूं आम्हीं १
नाना पापें केलें भोगणें हें आलें देवावरी बोल काय आतां २
त्रिताप हा पाळा शरीरा भोवतां देहाचिया माथां कर्म सूत्र ३
खूण आम्हां प्रती कळली हो खरी अक्षय अंतरीं ध्यातों पाय ४
प्रभुकृपा बळ आम्हां सर्वकाळ आतां तळमळ कांहीं नाही ५
लक्ष्मण म्हणे स्वानंदाचा कंद शिव ब्रह्मानंद जोडला हो ६

अभंग ९

सर्पामुखीं बेडूक जाऊनी पडला म्हणे हो मजला स्थान बरवें १
शीतळ हें मुख फार सुख झालें पुढें मरण आलें तत्क्षणीं २
मत्स्य स्वादास्तव गर्जी अडकला प्राणांतें मु क ला गोडीस्तव ३
तैसें काळा मुखीं पडले मानव प्रपंच वै भ व सत्य मानी ४

परी मूर्खाप्रती विवेक सुचेना काळाचें मानीना भय कांहीं ५
लक्ष्मण म्हणे असंख्य हो कल्प गेलें तरी ताप चुके कसा ६

अभंग १०

गुरुराया कृपा केली भवभ्रांती निरसीली १
बै सो नि यां जवळीं हात ठेवियला शिरकमळीं २
मंत्र फुंकियेला कार्नी केली तत्वाची झाडणी ३
सारासार निवडिला शास्त्रीं वेदांत दाविला ४
नाना युक्ति हो करून केलें मना तें स्वाधीन ५
चौदेहा हो पासून सोडविलें कृपाघन ६
निज वस्तु तत्वातीत माझी मजला झाली प्राप्त ७
मीतूंपणा नाही उरी वस्तु आंतर बाहेरी ८
पाहतां पाहणें हारपलें स्मरवी स्मरणीं केलें ९
लक्ष्मणा धीर नाही गुरु कृपा मज देई १०

अभंग ११

स्वामी माझा दयावंत पद दाविलें निवांत १
देहीं निधान दाविलें सुख निरुपम झालें २
परिवार झाला दीन मीतूंपणा गवसन ३
शिक्षा धन्याचा तोशिरीं शोभतसे निरंतरीं ४
देहीं स्वानुभव माळ सदां शोभत निर्मळ ५
आम्हीं त्याचे वारकरी नाहीं विसर क्षणभरी ६
स्वामी आमुचा सर्वांठायीं रितें दिसेना हो कांहीं ७
स्वामी नाही एक देशी प्रभु वसे सर्वांपाशीं ८
अनंत ब्रह्मांडें भरला त्याचा आधार सर्वांला ९

लक्ष्मणा बोलवी तो तोची सर्वांचें हृदयीं राहतो १०

अभंग १२

खळाची संगती दुःस्वार्शीं कारण होतां अपमान मोठें दैन्य १
महत्त्व जातसें अपकीर्ती होत कुत्संगाची मात ऐशी आहे २
कस्तूरीचें पोतें हिंगानें नासिलें मोल कमती आलें संगतीनें ३
शिंदीवृक्षाखालीं दूधपान केलें संगानें आणिलें हीनत्वासी ४
लक्ष्मण म्हणे सुसंगती सार कीर्तीनें अं ब र भरतसें ५

अभंग १३

चौसष्ट कोटी गण तुम्ही सुर तपाचे सागर म हा रा ज १
शिवा हो समान तुमचा प्रताप प्रभू विश्वरूप वश केला २
ब्रह्मांडीचें राज्य मानोनि वमन प्रभूचें चरण से वि य ले ३
तुमचा प्रताप आहे हो अपार ब्रह्मांडा आधार तुमचाची ४
क्षणीं हें ब्रह्मांड कराल घडमोडी ऐसीताता जोडी केलीतुम्ही ५
तुमचें तें सुख नाही ब्रह्मादिका इतरांची लेखा काय तेथें ६
लक्ष्मण म्हणे मज सुख द्यावें अक्षयीं ठेवावें दासा पायीं ७

अभंग १४

ताता बसवलिंगा प्रभूचा तूं प्राण धन्य हो प्रविण म हा रा जा १
तुझें प्रतापाचा काय वर्णू महिमा भक्तीची हो सीमा केली तुझी २
शिवा प्रती आम्हां स्वाधीनत्वां केलें ब्रह्मांड जिंकिलें भक्तिबळें ३
तुज ऐसा भक्त दुजा कोण शूर मायेचिया पर झालासी तूं ४
ब्रह्मांड संपत्ती करोनी उपेक्षा वश विरूपाक्षा केलासी त्वां ५
वीरशैव तुम्ही महाराज भक्त सर्वदां ध्यानस्थ शिवरूपीं ६
लक्ष्मण म्हणे मजलाही पायीं ठेवा हो अक्षयीं महाराज ७

अभंग १५

महामाय देवी प्रभूअंगी वससी तेथूनिया पाहसी ब्रह्मांडातें १
 अनंत ब्रह्मांडें दावी लपविसी नाहीं हाललीसी ठायाहून २
 तुझे हे लाघव जाणे ऐसा कोणी अगम्य करणी ज्ञानी नसे ३
 योगीसिद्धमुनी सनकादी थोर तेही कृपें पार झालें तुझ्या ४
 तुझ्या कृपेवीण सर्व दिसे शीण नोहे समाधान जगन्माते ५
 उमादेवी माया मज दीनावरी कृपा झडकरी करी माते ६
 लक्ष्मण म्हणे तुझे पादांबूज सेवी त्यांस भव-भय नाहीं ७

अभंग १६

विश्व कु टुं बा चा धनी कीर्ति तुझी गा पुराणीं १
 विश्वा करसी उत्पन्न प्रेमें करिसी पालन २
 शेखीं संहार करसी अंतीं एकलाच रहासी ३
 पुन्हां स्वइच्छें करून करिसी ब्रह्मांड निर्माण ४
 तुझे मायेचा हा खेळ माया गुणाचा गोंधळ ५
 ऐसें असंख्यात घडामोडी होत जातसे तांतडी ६
 कल्पे असंख्य तीं होतीं जीव सर्वदां भ्रमती ७
 लक्ष्मण म्हणे नाथा पायीं ठेविसी तूं भक्ता ८

अभंग १७

स्वामी कृपा हो जहाली तत्क्षणीं भ्रांती गेली १
 युक्ति प्रभुपाशीं थोर स्वामी कृपेचा भांडार २
 चपळ सिद्ध गुरु देव त्यांचें अघटीत लाघव ३
 केला सुखाचा सुकाळ निरसीली तळमळ ४
 लक्ष्मण म्हणे मात स्वामी माझा जबरदस्त ५

अभंग १८

लिंग पुजेचा हा त्रास मानी कुकर्मि हव्यास १

माय बापा न दे अन्न झाला दासीसी शरण २

डफगाणें प्रिय झालें अर्थ सांगें प्रेमें डोलें ३

पुराणाचा त्रास मानी कुशाळाचा मुकुट मणी ४

कैफ घेउनी धुंद झाला म्हणे श्रेष्ठ मी सर्वाला ५

लक्ष्मण म्हणे एकवीस नरकीं बुडवी कुळास ६

अभंग १९

गळा शिवसूत्र त्रिपुंड्र तो भाळीं सुखीं नामावळी गाती भक्त १

रुद्राक्ष आभरणें शोभती शैवाला महारुद्र त्याला रक्षीतसे २

त्रिकाळ पूजन करिती जयजयकार ध्यान निरंतर प्रभुचेंची ३

निष्काम क्रिया होती शिवार्पण प्रभु त्या स्वाधीन वर्ततसे ४

लक्ष्मण म्हणे भक्तांची मंडळी अंगें चंद्रमौळी रक्षीतसे ५

अभंग २०

बसवा त्रिअक्षरी जपा सुख होये स्वानुभव सोय सापडे हो १

ब्रह्मरूप करी स्वयें ब्रह्मानंद स्वानंदाचा कंद जोडे बाप २

मन बुद्धि चित्त लावा प्रभूपार्यी सुख तें अक्षर्यी देतो तात ३

शिवयोगी ध्याती बसव-लिंगाप्रती मायपाश भ्रांती नुरे तेथें ४

लक्ष्मण म्हणे ब्रह्म रूप होती बसवलिंगा प्रती शरण गेल्या ५

अभंग २१

अहंकारें मोठे मोठेहो गोविले प्राणी नागविलें यागें फार १

जेथें तेथें उभा पहा अहंकार अवघे अवडंबर गोविलें हो २

माझे खरें तुझें खोटें हें चालिलें मी तूं पण आलें भेद नाना ३

प्राज्ञ ते पुरुष भेदांतें मासून करिती भजन स्वानुभवे ४
लक्ष्मण म्हणे सर्वांचें जीवन स्वामी कृपाघन विश्वरूप ५

अभंग २२

बाप उमाधव आमुचा धनी तयाचें चरणीं ठेवूं भाळ १
आतां नरस्तुति नाहीं करणार नाहीं दरकार कोणाची हो २
आमुच्या धन्याचे देणें सर्वांप्रती आज्ञा हो वंदिती सु र न र ३
प्रभूचिया दारीं पडोनि राहिलों सुखातें लाधलों स्वानुभवे ४
लक्ष्मण म्हणे शंभू ऐसा धनी नाहीं त्रिभुवनीं घुंडियल्या ५

अभंग २३

आह्मां सुख दिसे संताचियें पायीं संतीं ते अक्षयीं समाधाना १
दयेचे आगर कृपेचें भांडार मायेचीया पर रहातात २
मताचा झगडा येथें हो मिटला स्वानंद मातला अंतर बाह्य ३
त्याची संगती आम्हासी फळली भ्रांतीही निमाली क्षणामार्जी ४
लक्ष्मण म्हणे आमुचे ते धनी अक्षयचरणीं ध्यास त्यांच्या ५

अभंग २४

शिवयोगी तेची सूर ध्याती अक्षयीं शंकर १
राज्य ब्रह्मांड संपत्ती वमन प्राय त्या प्रती २
ऋद्धिसिद्धि चाड नाहीं सुख भोगीत अक्षयीं ३
त्याचें चरणींचें रज चरणीचे वंदीता हे यमराज ४
लक्ष्मण म्हणे बाप हरतो भवव्यथा ताप ५

अभंग २५

योगी पावन मनाचा मास केला त्रिगुणाचा १
परी चार सर्व पाही स्वसुखांत अक्षयीं २

मीतूपणातें सो डू न ध्याती शिव पंचानन ३
लक्ष्मण म्हणे याचे पाय ध्यातां दुःख कैचें ४

अभंग २६

अनंत ब्रह्मांडें क्षणे घडी मोडी तो धावे आवडी धतुर पुष्पा १
देव म्हणती ऐक नवल परी आम्हा मदनारी वश्य नोहे २
भक्तातें भाळून नेणें उच्च नीच नीचाचें ही नीच कार्य करी ३
त्याचें वर्म कोणाप्रती ही कळेना भक्त त्याच्या खूणा जाणती हो ४
लक्ष्मण म्हणे महाराज तात भक्तानें अंकित केलें देवा ५

अभंग २७

ब्रह्मीं नाहीं माया बंड ब्रह्म सर्वदां अखंड १
पुरुषा अंगीं जैसी छाया तैसी ब्रह्मी असे माया २
जेवीं सूर्य रश्मीजळ सूर्यसत्तें काळ वेळ ३
परी तो आहे हो निवांत ब्रह्मीं नाहीं आदी अंत ४
लक्ष्मण म्हणे त्यातें नानापरी स्तविती मते ५

अभंग २८

ब्रह्मा नाहीं मतवाद ब्रह्म सर्वदां अभेद १
भेदभाव हा मायेचा झाला गलबलावाचेंचा २
अनिर्वाच्य वस्तु आहे भेद मते वश नोहे ३
मी तूं जेव्हां मार्गे सरें तेव्हां ब्रह्म दिसे खरें ४
लक्ष्मण म्हणे समबुद्धी होता साधे ही उपाधी ५

अभंग २९

शिवनाम हें प्रचंड निरसी अविद्येचें बंड १
प्राशनमात्रें होय तृप्ती हरे तमभय भ्रांति २

नाम महिमा अपार घेती ब्रह्मादि सुरवर ३
लक्ष्मण म्हणे नाम जाण महिमा पुरुषोत्तम ४

अभंग ३०

धेनुजैसी हुं व र ती वत्सा प्रीतीनें चाटीती १
दुग्ध पाजी तृप्त करी अती प्रेमा त्याचा धरी २
तैसा महादेव धनी भक्तालार्गी ये धाऊनी ३
कु र वा ळी वारंवार अति प्रेमा भक्तावर ४
लक्ष्मण म्हणे ताता करी आपणां ऐसें भक्तां ५

अभंग ३१

शंकर हें नाम सुखाचें सदन भवबाधा जाण चुके येणें १
भ्रांतीचा पडदा शिवकृपेनिघे मग ते अवघे समाधान २
प्राज्ञ जे पुरुष अहो रात्रंदिन करिती भजन सदोदित ३
लक्ष्मण म्हणे शिवनामसार ध्याता सुखापार नाही जाणा ४

अभंग ३२

शिव नाम अग्नि पाप तें अरण्य जाळितों कारुण्य महिमा मोठा १
स्वर्गीचें अमृत फिके नामापुढें विश्वनाथ जोडे नाम स्मरता २
स्वर्गीचें अमृत कल्पांती हो नाश नाम अविनाश असे सदा ३
लक्ष्मण म्हणे भाग्यवंत नर घेती नामसार ब्रह्मा नं दे ४

अभंग ३३

देशाधिपती झाला रा जे श्व र वै भ वें शंकर भेटेना हो १
भक्त असो कैसा दरिद्री तो ऋक्ष त्यातें विरूपाक्ष भेट देतो २
भवा भक्ति प्रिय दुजे प्रिय नाही कुळ गोत्र कांहीं नलगे त्यातें ३
लक्ष्मण म्हणे निष्काम ते भक्त सर्वदा ध्यानस्थ शि व ना मी ४

अभंग ३४

बोलका हो झाला जर्गी तो विख्यात नाना तर्क अर्थ जाणतसे १
जाणिवेचा स्फुंद साठवेना पोटी सांगतसे गोष्टी ज्ञानाच्या हो २
परितो बोलका वर्म तें वे ग लें स्वानुभवे कळें गुरु कृ पें ३
जेव्हां तो अहंकार जाणिवार्ते विरे तेव्हां बापा खरे सुख होय ४
लक्ष्मण म्हणे प्रवितीचे संत सुख तें निवांत घेती बापा ५

अभंग ३५

भस्माचा महिमा असे श्रेष्ठ थोर भस्म नि रं त र शिवा प्रिय १
सर्व पूत भस्म मंत्रें सर्व क्रिया भस्म सर्व कार्या प्रधान हो २
सनकादिक योगी भस्म चर्चिताती सर्वत्रा हो प्रती भस्म वंद्य ३
भस्म धारणेने फार उद्धारिले पुराणीं वर्णिलें व्यास देवें ४
लक्ष्मण म्हणे वा म दे व मुक्त तोही भस्मसूक्त वर्णि त से ५

अभंग ३६

विभूति महिमा अगाध पुराणीं आहे व्यासवाणी प्रसिद्ध हो १
जप तप यज्ञ श्राद्ध क्रिया नेम सर्वा ठायीं भस्म शोभतसे २
अती दोषी खळ भस्में उद्धारिलें शिवसभें गेले मुक्तिलागीं ३
भस्मधारी प्राणी शिवाप्रती प्रिय भस्म योगी रायें श्रेष्ठ केले ४
लक्ष्मण म्हणे शिवभक्त थोर भस्म नि रं त र लावितात ५

अभंग ३७

रुद्राक्ष महिमा पुराणीं प्रसिद्ध वेद सिद्ध शुद्ध वर्णिताती १
रुद्राक्ष हा रुद्ररूप हो म्हणून करिती धारण श्रेष्ठ श्रेष्ठ २
अहो वीरशैव त्यातें हें भूषण योगी पुरा त न रुद्रभक्त ३
भस्म ते रुद्राक्ष करिती धारण शिवातें अर्चन करिती नेम ४

लक्ष्मण म्हणे शिवयोग श्रेष्ठ असे एकनिष्ठ लिंगपूजा ५

अभंग ३८
लिंगमहिमा श्रेष्ठ वेद हो वर्णिती लिंग सर्वांपती अ गो च र १
अनंत ब्रह्मांड माया हा पसारा लिंगाठार्थी सारा होय जाय २
ब्रह्मां विष्णु इंद्र दिक्पाळ सुरवर लिंग प्रेमभरें पू जि ता ती ३
लिंग महिमा श्रेष्ठ व्यासैं वर्णिलला लिंग सर्वत्राला वंद्य होय ४
लक्ष्मण म्हणे लिंग हो पुराणीं अद्भुत शिराणी महिमा असैं ५

अभंग ३९
जंगम महिमा वायू पुराणांत सां ग त से सून ऋषिलागीं १
जंगम स्वरूप अनादी संचले त्याचें सत्ते चाले सर्वत्र हें २
जर्गाहो भरलें जंगम स्वरूप अलक्ष अमूप ब्रह्म तेची ३
तोचि हा सगुण साकार प्रत्यक्ष भक्ता सर्व साक्ष भासतसे ४
लक्ष्मण म्हणे जंगम अनादी स्तवा कृपानिधी शुद्ध भावें ५

अभंग ४०
गुरु तीर्थ महिमा अगाध पुराणीं देव श्रेष्ठ तीन्ही त्या हो प्रिय १
वेद सिद्ध मुनी अवतार प्रसिद्ध तेही सद्गद वं दि ता त २
चिन्मात्र तें तीर्थ सर्वांचें जीवन धेती विद्रज्जन म हा शूर ३
वस्तु भेदातीत आहे हो निवांत तेथें हो किंचित भेद नाही ४
मतांचा गलबला निमाली ती वस्तु स्वानंद भरी तूं स्वामी माझा ५
लक्ष्मण म्हणे आमुचें जीवन तेथेंचि निमग्न झालों आम्ही ६

अभंग ४१
कूळ तें पवित्र शिव भक्त वंशी पावन जगासी क रि त से १
देश तो पवित्र करी कृपें करून शिव पंचानन सखा ज्याचा २

भक्ताचा महिमा अगम्य अपार ब्रह्मादिका पार न कळेचि ३
निजानंद रूपीं रंगले ते भक्त सर्वदा नि वां त प्रभू पार्यीं ४
लक्ष्मण म्हणे शिवभक्त थोर ब्रह्मांडा आधार त्याचाची हो ५

अभंग ४२

शिव हर हर मुखीं हो उच्चार आवडे व्यवहार हाची आम्हां १
प्रभु पाय हेंची आमुचें हो धन धन्य तें जीवन आमुचें हो २
धन लोभी आम्हीं विसरून धना स्वानंद जीवना विश्वनाथा ३
लक्ष्मण म्हणे अक्षयीं हें धन बाह्य सुख हीन मिथ्या माय ४

अभंग ४३

जेथें तेथें तुझी वारे दिसे भासे ही मायारे १
नाना वर्ण नाना व्यक्ति सर्व मायेची संपत्ती २
रंग रूपा ती त तुरे आधी मधीं अंतीं वारे ३
स्वयं ब्रह्म तूं एकला भास मायेनें हो केला ४
सत्ता प्रभू तुझी थोर करी माया ती व्यवहार ५
लक्ष्मण म्हणे हें सूत्र हालें इच्छें तूं स्वतंत्र ६

अभंग ४४

शिव भक्ति हो करून भक्त गेले उद्धरून १
अलक्ष पूर तें कैलास तेथें केला भक्ते वास २
पार्यीं राहिले अक्षयीं येणें जाणें तया नाहीं ३
निजकार्य हें साधिलें प र ब्रह्मीं हो रतलें ४
लक्ष्मण म्हणे त्याणीं वश केला शूळपाणीं ५

अभंग ४५

लिंग आमुचें जीवन लिंग ब्रह्म सनातन १

लिंग पूजन सर्वांसी ब्रह्मा विष्णू त्या रुद्रासी २
 लिंग ध्यानीं सदोदीत स्वानुभवे हो निवांत ३
 लिंग अगोचर सर्वां सुर नरा त्या मानवा ४
 लक्ष्मण म्हणे लिंग सदां सर्वदां अभंग ५

अभंग ४६

लिंग आमुचा हो प्राण प्रेमें करितों पूजन १
 हृदयीं वसे तें निर्मळ लिंग सर्वदा अचळ २
 बाह्य लिंगाचा प्रकाश लिंग सदा अविनाश ३
 लिंग स्वानंद जीवन ब्रह्म सत्ते परिपूर्ण ४
 अलक्ष लिंग मायातीत इष्टलिंग तें निवांत ५
 लक्ष्मण विनवी बारे ब्रह्मादिक स्तविती त्यारे ६

अभंग ४७

लिंग हृदयीं असून त्यातें गेलें विसरून १
 बाह्य करिती पूजन नेणोनिया निज जन २
 लिंग महिमा नेणती म्हणोनिया ते भ्रमती ३
 इष्ट लिंग पूजेची नोहे कदां समाधान ४
 लक्ष्मण म्हणे ध्यायीं इष्ट लिंगातें अक्षयीं ५

अभंग ४८

अहो ब्रह्मांड पसारा लिंग इच्छेचा हो सारा १
 लिंग इच्छा माया गुण माया लाघवी दारुण २
 दृष्टि ब्रह्मांड दाखवी क्षणें माया ती लपवी ३
 लिंग सत्ता त्या मायेची लिंगीं अगोचरी साची ४
 लक्ष्मण म्हणे लिंग स्मरा करी भवभंग ५

लक्ष्मणाचे अभंग

१०१

अभंग ४९

सूर्याअंगीं जेवीं किरण तेवीं लिंगीं माया गुण १
 दीपामाजी तेज ज्योती तैशी माया असे स्फूर्ति २
 वृत्ती निवृत्तीच्या पर लिंग स्वयंभू आकार ३
 क्षरलें हें माया गुण स्वयं प्रकाशलें पूर्ण ४
 लक्ष्मणा वाचें बोलवी तेंचि जाणीव करवी ५

अभंग ५०

तुज पहातां न य नीं मीतूपणा होय हानी १
 होय सुखाचा सुकाळ शिवब्रह्म तूं निर्मळ २
 तीन पांच सहा बारे होती सुखी सर्वत्र रे ३
 शिव आनंदाचा खाणी महाराज शूळ पा णी ४
 लक्ष्मण म्हणे शीर तुझे पायीं निरंतर ५

अभंग ५१

आम्हां हीनमुखेंकरून बोलविसी तूं वचन १
 केवळ दोषाचा सागर अती अन्यायी पामर २
 मज ऐसा दोषी देवा नाहीं त्रिभुवनीं शिवा ३
 परीं तूं हृदयीं वसोन वदविसी आपुले गुण ४
 लक्ष्मण अ वि चारी निमित्ताचा अधिकारी ५

अभंग ५२

भक्तवाणी सत्य करी भक्त त्रासा नोव्हे दुरीं १
 भक्त जेथें अवलोकी तेथें उभा तूं पिनाकी २
 तूं आहेस भक्ताधीन करी भक्ताचें रक्षण ३
 लक्ष्मण म्हणे हो देवा भक्त तुमचा विसावा ४

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
 JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
 LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI,

Acc. No. ...

035

अभंग ५३

तूंच स्वतंत्र नो हे सी भक्ता स्वाधीन अससी १
 अनंत कोटी ब्रम्हांड तुझीया रोमीं अखंडें २
 ऐसा तूं रे पुरातन महाराज पंचानन ३
 भक्ते हृदयीं तुजला सांठविला हो स्नेहाळा ४
 लक्ष्मण म्हणे भक्ता आम्हां मानसीतूं आतां ५

अभंग ५४

जाती कुळ गोत्र न पाहे शंकर भक्ताचें माहेर स्वामी माझा १
 भक्ता वांचुनी दुजे प्रिय नाहीं अनाथाची आई स्वामी माझा २
 त्यातें वेगीं स्तवा कराहो सार्थक सुख हें अनेक नाशवंत ३
 येथें गुंतूं नका करा हो सोयरा कृपेच्या भांडारा भक्ती प्रिया ४
 लक्ष्मण म्हणे स्वामी सखा करा वाया येरझारा कांहो करितां ५

अभंग ५५

थोरघर हो पाहून आलों देई भिक्षादान १
 भिक्षा वाढी हो वेगेसी कांहो विलंब लावीसी २
 श्रेष्ठ तुम्हीं दानशूर आम्हां त्रिषयीं निष्ठूर ३
 अंदा धुंद कारखाना दिसतसे पंचानना ४
 लक्ष्मण हा भिकारी उभा केव्हांचा दारिं ५

अभंग ५६

दारीं बैसलों तिष्ठत कैसें तुजला उचित १
 फार झाल्या येरझारा कोठें मिळेनाहो थारा २
 दानशूराचें लक्षण ऐसें नोहे नोहे जाण ३
 येतां याचक दारांत पुरवावे मनोरथ ४

४ लक्ष्मण म्हणे शिवा मज घडो नित्य सेवा ५

अभंग ५७

कोठवरी हो तिष्टावें काय तुजला म्हणावें १

काय झालासी तूं दीन तरी लपवी व द न २

उदारत्व गेलें म्हण आम्हीं जातो परतून ३

फार होईल अपकीर्ति बारें विचारावें चित्ती ४

लक्ष्मण म्हणे देवा भव भया तें चुकवा ५

अभंग ५८

उदार तो शंभू राव ऐसा बोले शचिधव १

दयाळू हो पशुपती मोठे मोठे ते बोलती २

आम्हां विषयी कृपण कैसें तुझे थोर पण ३

भिक्षा हेची मागतो हो पाय वेगीं दाखवी हो ४

लक्ष्मण म्हणे शिवा वेगीं आपुला म्हणावा ५

अभंग ५९

शंभो ऐसा भोळा नाही कोणी देव फार कृपाळू स्वामी माझा १

दीप सरसावला केला तो कुवेर अति दुराचार प्राणी होता २

ऐसीं हो अपार उद्धरीलें कुष्टे माझ्या कृपा श्रेष्ठे किती सांगू ३

पत्र पुष्पें करून होतसे प्रसन्न भक्ताचें जीवन परात्पर ४

लक्ष्मण म्हणे करार्की हो भक्ती भक्तीची हो मुक्ती दासी होय ५

अभंग ६०

वेद शास्त्र श्रेष्ठ सर्वही सांगती करावी हो भक्ति प्रेमयुक्त १

प्रेमळ तो भक्त फार प्रिय देवा दुजे महादेवा प्रिय नाही २

प्रेमळ भक्तांचें किंचित जीवन तेणें पंचानन संतुष्ट हो ३

प्रेमयुक्त वेगीं कराहो पूजन तुटतें बंधन अविद्येचें १
लक्ष्मण म्हणे प्रेमळाचा सखा स्वामी पाठी राखा माझा शिव ५

अभंग ६१

थोराची चाकरी करी तो सर्वदा दुजा मज धंदा आ व डे ना १
न मागतां देतो मुशारा चुकता कोठेही न्यूनता पडेना हों २
आतां दुजियाची कासया चाकरी करूं त्रिपुरारी स्वामी एक ३
स्वानंदा मुशारा पावलो भरून प्रभु पंचानन सखा केला ४
लक्ष्मण म्हणे ऐसा यजमान दुजा असें कोण दाखवा हो ५

अभंग ६२

जटा भारं नको टीळा माळ टोपी असावें स्वरूपीं स मा धा न १
जिव्हांसि श्रदोन्ही असावी स्वाधीन नसावा अभिमान सर्वा भूतीं २
अरण्याचा वास नलगे सायास दयाळू महेश भेट देतो ३
शिव नाम प्रेमें वाचें उच्चा रावें मन ते करावें पार्यीं स्थीर ४
लक्ष्मण म्हणे शिव नाम सार घेतां उमावर तुष्ट होय ५

अभंग ६३

धन्य धन्य गंगा त्रीताप नाशनी सिद्ध योगी मुनी इच्छी स्नान १
शिवाचें मुगुटीं तुझा असें वास उभय रोगास मात्रा तुगे २
पातकीं हे जन पतीतगे खळ मातें तूं निर्मळ करी त्यातें ३
फार तुझे स्नानें झालेगे पावन अमरादी सुर गण युगायुगीं ४
लक्ष्मण म्हणे तुला मी शरण दीनातें पावन करी माय ५

अभंग ६४

वासना हें बेट झालें असें भारी गुंतू त्रिपुरारी येथें देवा १
जन्मासी कारण वासना ही मूळ सदां खळ खळ जन्म खेपा २

बेट हें खणून करीबा सपाट दाखवावी वाट माय बापा ३
तुजवीण कार्य कदां ही होईना प्रभु त्रि न य ना येई वेगें ४
लक्ष्मण म्हणे पडलो गुंतून ह्यांतून ओढून काढा मज ५

अभंग ६५

सुखें संसारी वर्तावें परी शिवातें स्मरावें १
मूळ धरूनी चालावें जर्गीं विश्वरूपा गावें २
नका अरण्याचा वास नलगे योग अभ्यास ३
सर्व पुराणें सां ग ती नाम श्रेष्ठ सर्वां-प्रती ४
कलि युगीं नामावीण नसें दुजे हो साधन ५
लक्ष्मण म्हणे सार नाम गाती सुरासुर ६

अभंग ६६

कर्म भ्रष्टाचें द ह न करी नाम अमीढून १
पर्वता तुल्य पातक जळें शिवनामीं देख २
चित्त बुद्धि हो निरसून दिसे अद्वैत उन्मन ३
ऐसा नामाचा महिमा न वर्णवें वे दा ग मा ४
लक्ष्मण म्हणे शिव देतो आपुलें वैभव ५

अभंग ६७

देवा फार युग गेलें नाहीं भ्रमण चुकलें १
शीण अंगीं आला फार कांहीं सुचेना विचार २
फार झाल्या येरझारा पाय दाखवी शंकरा ३
आतां त्वरें देवा यावें दी ना प्र ती सोडवावें ४
लक्ष्मण म्हणे सोय करी वेगीं दावी पाय ५

अभंग ६८

धांव धांव गंगाधरा भक्त वत्सला शंकरा १

६ तुजवीण हो गमेना भेटी द्यावी कृपाघना २
 ७ जीवनाविणें मासोळी तैसा जीव तळमळी ३
 ८ तैसा देवा तुजवीण माझा जाऊं पाहे प्राण ४
 अंत पाहूं नको आतां भेटी द्यावी कृपावंता ५
 लक्ष्मण म्हणे ज्ञान दुज प्रिय नसे जाण ६

अभंग ६९

माय बाप धन तूंची तूंची माऊली आमुची १
 आप्त कुळ गण गोत तूंची आराध्य दैवत २
 तूंची गुरू गा शंकरा दीनानाथा विश्व भरा ३
 अवघा तूंची तूं सर्व तूंची प्राणपती शिव ४
 कोण पदार्थें उ प मा तुम्हा द्यावी सर्वोत्तमा ५
 लक्ष्मणा बो ल वे ना कांहीं स्तवन सुचेना ६

अभंग ७०

परात्परा तूं शं क रा शुद्ध बुध नि रं त रा १
 शुद्ध ब्रह्म तूं निःसंगा काम दहना अभंगा २
 सगुण भक्ता लागीं माता झालासी हो उ मा कां ता ३
 माया गुणें नाना क्रीडा क री तो सी चंद्रचूडा ४
 प्र भू स त्ता तुझी थोर मूळ बीज तूं ओंकार ५
 लक्ष्मण म्हणे शिवा सर्व तूंची म हा दे वा ६

अभंग ७१

देवा शूळपाणी येई अती त्वरें सदया धांव रे गंगाधरा १
 तुजवांचुनयां गमेना मजला ब्रह्मां डरे रक्षका म हा दे वा २
 पाय दाखवी हो तेणें समाधान कृपाळू आपण अहा देवा ३

लक्ष्मण म्हणे वृषभवाहना सुखाचें सदा ना विरूपाक्षा ४

अभंग ७२

नाम मुखीं नाहीं पशू तोची प्राणी गुंतला व्यसनीं मूर्ख जाणा १
धिग्याचें जिणें धिग्तो व्यवहार प्रभू गंगा धर आठवेना २
लक्ष चौऱ्यांशी दुःख त्या चुकेना नीच योनीं नाना कष्ट भोगी ३
लक्ष्मण म्हणे नसावा तो संग साधुतें निःसंग पद देती ४

अभंग ७३

परपुरुषाशीं सांठवावें मनीं मज त्या वांचूनी गमेना हो १
त्यानें माझे मन नेलेंहो हिरोन अगम्या कारण तोची आहे २
कांहीं आतां मज बोला लाज गेली त्या भक्तीनें नेली बुद्धी माझी ३
लक्ष्मण म्हणे होणार चुकेना कैलासीचा राणा सखा आहे ४

अभंग ७४

परब्रह्म उमापती माझी परिसा विनंती १

कर जोडीतों दुबळा स्वामी ब्रह्मांडाच्या पाळा २

कीर्तनीं रंग वेडि भरी आतां येईगा लवकरी ३

आपण असावें जवळी दीनबंधु चंद्रमौळी ४

लक्ष्मणाचें जीवन प्रभु आहा हो आपण ५

अभंग ७५

शंभो पहा हो वेगेसी भवरोगातें तो नाशी १

नका गुंतूं त्या व्यवहारीं फार बुडाले संसारीं २

येथील आप्त पुत्र धन सर्व मायेचें मंडन ३

स्वप्रवत सुख खरें बरवे मनी विचारारे ४

लक्ष्मण म्हणे नाथ करी अनाथास नाथ ५

अभंग ७६

रूप पहा हो सगुण निज भक्ताचें जीवन १
 पंचवदन विरूपाक्ष शिवब्रह्मांडीचा अध्यक्ष २
 वाराणसी पुण्य क्षेत्र प्रभू शोभला त्रिनेत्र ३
 वेगीं द्यावें त्या दर्शना स्वामी पतीत पावना ४
 लक्ष्मण म्हणे बापा हारी भव व्यथा तापा ५

अभंग ७७

तुज पहातां शंकरा सुख झालें विश्वंभरा १
 झाला सुखाचा सुकाळ दुःख गेलें हें सकळ २
 मी तूं पणा बोलवण तूंची सर्वांसी कारण ३
 अंतर बाह्य पंचवदन अवघा भास परिपूर्ण ४
 लक्ष्मण म्हणे भाव करुनी अलिप्त तूं देव ५

अभंग ७८

घरच्या उजेड चोरातें अंधार नेणें दीप बारे भिन्नभाव १
 तैसें योगेश्वर समबुद्धि प्राणी भेदा भेद स्वप्नी नेणती हो २
 तयाचें दर्शना सुख होय जीवा प्राज्ञ ते मानवा मुक्ता करी ३
 त्रयदेव ज्याचें करिती पूजन अष्टभावे करून प्रेम युक्त ४
 लक्ष्मण म्हणे दयेचे आगर कृपेचें भांडार म हा रा ज ५

अभंग ७९

शिव शिव प्रेमें स्मरा तेणें चुकें येरझारा १
 ता पत्रायाचें खंडन होतसे हो कल्याण २
 नामीं ठेवूनी विश्वास ठेवाचितीं निजध्यास ३
 त्याचे कृपें सुख होय दयाळू तो शंभूराय ४

नामीं तरले हो हीन श्रेष्ठ नामाचें महिमान ५
लक्ष्मण म्हणे प्राप्ती सद्गतीनें मिळे मुक्ती ६

अभंग ८०

जी जी उपमा हो द्यावी ती ती शोभे महादेवीं १
निरुपम तूं शंकर माया गुणाचेया पर २
तुजें कर्तृत्व कळे ना परात्परा निरंजना ३
भक्ता वर कृपा कर ठेविसी तूं निरंतर ४
निर्गुण ब्रह्म साकार भक्ता लागीं अवतार ५
लक्ष्मण पाय दावी दीन अनाथ म्हणवी ६

अभंग ८१

दीप प्रकाशांत सर्वत्र वर्तती परी तो कर्माप्रती लिप्त नाही १
तैसा आम्हां देहीं अलीप्त सर्वदां त्यातें भवबाधा आतळे ना २
सर्व त्याचे सत्ते परी तो वेगळा मळ त्या निर्मळा लागीं नाही ३
लक्ष्मण म्हणे माया गुणातीत योगी तो निवांत लक्ष्मीतसे ४

अभंग ८२

एकची तें पाणी उसा मिरच्यातें एक तीक्ष्ण तें एक गोड १
सर्व वनस्पतीमुळीं पाणी एक भेद ते अनेक झाले नाना २
सर्पांमुखीं विष शुक्तिगर्भी मोतीं नानापरी व्यक्ती पाणी एक ३
तैसा आत्मा सर्वांघटीं एक वसे प्रकृतीनें दिसे भिन्न भेद ४
लक्ष्मण म्हणे हें स्थानाचें महत्त्व भक्तिभावे तत्व ओळखावें ५

अभंग ८३

तुजें स्वरूप आकाश सर्व काळ अविनाश १
तेथें मज वास देई मज दीनाचिया आई २

जैसी सागरीं सरिता तैसें करी आतां ३
 दीपा कर्पूराचे परी करी मज झडकरी ४
 लवण सागरा भेटी होतां नोहे कदां तुटी ५
 लक्ष्मणा पढवून प्रेमें करवा भजन ६

अभंग ८४

देवा आलों लोटांगणीं करा छाया कृपादानीं १
 कामांतका नम्र झालों व्यर्थ संसारीं शिणलों २
 तुजवीण नाहीं वाली आम्हा त्राता अंतःकालीं ३
 सुस्वरूप निरंतर तुझे सेवेशी सादर ४
 लक्ष्मण झाला लंड पडे दारीं हो अखंड ५

अभंग ८५

राजरंक असो महंत संन्यासी काळ तो सर्वांसी भक्षीतसे १
 स्त्री पुत्र आसहो सोयरे सज्जन प्राणी सुख पूर्ण हेंची मानीं २
 प्राणी येथेंची हो फार सुखावले मुद्दल चुकलें स्मर नाहीं ३
 काळाची हो धाड आली अकस्मात भक्षीला क्षणांत हीनबुद्धी ४
 यम त्या यातना दुःख भोगी फार दुःखाचा सागर भरला से ५
 लक्ष्मण म्हणे पुन्हा गर्भवास तेथील दुःखास पार नाहीं ६

अभंग ८६

हरि लोळे पायावरी इतरांची काय थोरी १
 त्याचे सर्व आज्ञाधार सर्वा वंद्य तो शंकर २
 योगियाचा मुगुटमणी पूर्ण ब्रह्म शूळपाणी ३
 ज्याचें नाम घेता वाचें गिरी जळे पातकाचे ४
 त्यासी विसरले नर विषयीं गुंतले अपार ५

लक्ष्मण म्हणे तारी स्मरा दीनाचा कैवारी ६

अभंग ८७

काशी यात्रेतें हो गेला जातां मार्गी घाला झाला १
कर्महीन होतां काळ गेला पंचकोशीं खळ २
मार्गी जातां वेश्या जाण फार पाहिली लावण्य ३
विश्वनाथा वि सर ला तीशीं रमोनी राहिला ४
द्रव्य सरे तों डा व र मारी करी तया दूर ५
तैसा सिद्धीचा पसारा भ्रष्टविती यो गे श्व रा ६
लक्ष्मण म्हणे भक्त प्रभुपायीं हो निवांत ७

अभंग ८८

मळ या निर्मळा लावितां लागेना गगन भि जे ना उद कीं तें १
अग्नीमाजी काष्ट नांवाजै पडति अ मी रू प होती काष्ट नुरे २
तैसे निजध्यासें जीवनमुक्त होती ब्रह्मानंद प्राप्ती होय जेव्हां ३
निजध्यास त्याचा सर्वदां असावा स्वानंद विसावा ध्यावा तेथें ४
लक्ष्मण म्हणे निर्मळाचा संग होतां नुरे अंग अ वि द्ये चें ५

अभंग ८९

फिरोनीया पहातां नुरे संसार ब्रह्मरूप सारे आ प ण ची १
रज्जुचा तो भास जैसा होय बारे तैसा प्र पं च रे भास रूप २
भास हा सरता सर्पत्व तें नुरें रज्जु हेंची खरें मानी मना ३
तैसें कल्पनेचें निघतां पडळ ब्रह्मची केवळ निज वस्तु ४
लक्ष्मण म्हणे मी तूं हें कपट उघडे निकट ब्र म्ह ची हो ५

अभंग ९०

सर्वत्र हें ज्ञान पोटा भरायाचें परी तें सुटकेचें वेगळे हो १

वेदशास्त्र जरी केले पाठांतर ज्योतीष तें सार सांगे लोकां २
 सिद्धीजरी झाल्या स्वाधीन त्याबारे त्रैलोक्याचें सारें कळें वर्म ३
 नाना चमत्कार दाखविती तुर्ती सर्वांमाजी कीर्ती झाली मोठी ४
 स्वानुभव ज्ञान जेणें नाहीं झालें तों वरी फोल सर्वत्र हें ५
 लक्ष्मण म्हणे येणें जाणे जरी चुकवावें तरी ज्ञान खरें ६

अभंग ९१

शिव महिमा अफाट गाती अष्टावीस भाट १
 सकळ ध्याती हो शिवाला सर्वा वंद्य शिव झाला २
 सुर अज्ञेनें वर्तती भाळी रजातें वंदिती ३
 भक्ति सुख भक्तापार्शीं गर्भ चुके चौऱ्यांऐशीं ४
 तुमचें लाघव कळे ना पराभरा निरंजना ५
 लक्ष्मण म्हणे देवा तारी तारी आम्हां भवा ६

अभंग ९२

गुरु देवा तूं अमर वससी हो सर्वांठायीं १
 सर्व ज्ञातें तूंही सम वसे हृदयीं आत्माराम २
 तुझे सत्ते करून चेष्टे त्रैलोक्याला गून ३
 तूंही आधार विश्वाचा तूंही स्वामी हा सर्वांचा ४
 एकाएकीं तूं एक ला दृश्य मायेलागीं झाला ५
 लक्ष्मणाचें जीवन गुरु रूप सदा ध्यान ६

अभंग ९३

अहो बहु बळी गेले राजे छत्रपती नेले १
 अनंतयुगाचा तो काळ भक्षितसे देहा सकळ २
 आकारातें जितुकें आलें तितुकें काळानें भक्षिलें ३

पुण्यवंताच्या हो कीर्ती पापी गेले अ धो ग ती ४
कांहीं कीर्ती मही राहो ऐसा देह झि ज वा हो ५
लक्ष्मण म्हणे भक्ति पापा जाळी पुण्या देती ६

अमंग ९४

विश्वनाथ असे धनी कैसे वि सर ले प्राणी १
करी नीचाची ही सेवा विसरले खऱ्या देवा २
काय करी मुख झाला माया अविद्येचा घाला ३
विषयीं गुंतला म्हणून दुःख भोगितो दारुण ४
खरें नाणें हो चुकलें खोटें फार प्रिय झालें ५
लक्ष्मण म्हणे भक्ती दृढ केल्या चुके भ्रांती ६

अमंग ९५

पाप ताप दैन्य हरे प्रेमयुक्त नाम ध्यारे १
शिवनाम हो कल्याण करी भक्ताचें पालन २
नाम शि वा चें हृदयीं गाती शैव तें अक्षरीं ३
लक्ष्मण म्हणे धारों शिवकृपें मुक्त झालों ४

अमंग ९६

पत्र पुष्प आणि जळ तेणें तृप्त जावनीळ १
शुद्ध भावाचा भुकेला सखा भाविकाचा झाला २
व्याध कुर्ळी जाती हीन त्यातें केलें हो पावन ३
दारा पुत्राहुनी थोर अति प्रिय भक्ता वर ४
लक्ष्मण म्हणे भवा प्रेमें पूजा महादेवा ५

अमंग ९७

शिवयोगी तेची जाणा ध्याती अक्षरीं ईशाना १

राज्य ब्रह्मांड संपत्ती भोगे तथा अधोगती १
 ऋद्धी सिद्धी चाड नाही स्वइच्छें वि च रे म ही ३
 त्याचें च र णी चें रज वंदीतसे क रां बु जें ४
 ल क्ष म णा चें तळमळ गेला जन्म ग्रासी काळ ५

अभंग ९८

कूल तें पवित्र वीरशैव वंशी पावन ज गा सी करितसे १
 जन्मा आधी लिंग गर्भांत धारण शिवपंचानन सखा ज्याचा २
 लिंगरूपी ब्रह्म शिव सनातन पवित्र पा व न वेद वाक्य ३
 धारण स्मरण पूजेचें विधान असे आचरण स्त्रिया पुत्रा ४
 गुरुमुखीं मंत्र देहीं ती प्रतिष्ठा असे एक निष्ठा युगायुगीं ५
 लक्ष्मण म्हणे दृढ उपासना नसे अन्य जाणा धर्माभाजी ६

अभंग ९९

लिंगा पासूनिया उत्तन्न जें झालें अंती लया गेलें लिंगरूपीं १
 लिंग असे ब्रह्म शिव पंचमुख उभय प्रेक्षक ज गा मा जी २
 येणें जाणें स्थला ठेवा आठवण मत-अभिमान धरूं नका ३
 देह धारणेला लिंग हें धारण पूर्ण आठवण येणें राहे ४
 म्हणूनिया ओघ चालला अचाट धर्मशास्त्र वाट दा ख वि ली ५
 लक्ष्मण म्हणे वीरशैव धर्म आगमीं हें वर्म सांगे शिव ६

अभंग १००

परब्रम्हरूप शिव अ वि ना श असें सा व का श सदोदित १
 ॐकारा पासून ध्वनी प्राप्त झाली माया तीच बोली वेदागम २
 ॐकारी हे पंच प्रवण असती साह्य ते करती ए क मे कां ३
 प्रथम तारक दुजें दंडाकार युग्म आरुवार कुंड ल तें ४

अर्ध चंद्र शोभा चतुर्थ संपूर्ण बिंदु वर्णावर्ण पं च ब्र ह्म ५
पंचब्रह्म जाण निर्गुण असती सगुण ते होता सृष्टिकर्मा ६
लक्ष्मण म्हणे पाहीलें स्वरूप पहा सुखरूप मूळ मंत्रा ७

अभंग १०१

पंचब्रह्म पं च मुख झाला सगुण तो देख १
पं च त त्वा चा उद्भव एका ऊँकारा पा सा व २
शिवशक्ति प्र ग द्द न केलीं तत्वे हीं निर्माण ३
पृथ्वी आप तेज जाणा वायवाकाशाच्या खुणा ४
त त्व वे ते हो म्हणतीं होतो क्रम लया जाती ५
ल क्ष्म ण सांगे गुज शब्द आकाशाचें बीज ६

अभंग १०२

शिव शक्ति एक्यामते केलें उत्पन्न ब्रह्म या तें १
कर जोडोनियां ब्रह्मा नमी साष्टांगी त्या ब्रह्मा २
शिव आज्ञा सृष्टि करी विष्णु उत्पन्न त्या परी ३
रुद्र यम अ व ता र करी सृ णी चा संहार ४
ब्रह्मा म्हणे सृष्टि ज्ञान मज सां गा वें आपण ५
शिव असे पं च मुख ब्रह्मा ति तु कें ची देख ६
पं च मुखें पं च वे द सांग करी मुखो द्र त ७
अंतीं नाहीं उ म ज ले तेणें ब्रह्मा खिन्न बोलें ८
ल क्ष्म ण म्हणे शिव करी सृ णि तें उद्भव ९

अभंग १०३

पंचमुखीं ज्याचें असे बीजमंत्र आणि तो स्व त्रं त्र ब्रह्मरूप १
तयापासूनीया पं चा चा र्य गण जहाले उत्पन्न ए का ए की २

कोट्यावधी झाला गणांचा परिवार परि ते अमर दे वा तु ह्य ३
 ब्रह्मा म्हणे शिवा विनंती ऐकावी करुन दाखवी मृत्यु प्रजा ४
 शिवे तत्क्षणीं ह्मी याचे बोला उत्पन्न जो केला सृष्टि क्रम ५
 लक्ष्मण म्हणे अमर ही सृष्टि देखतांच दृष्टी वंदा आधीं ६

अभंग १०४

शिवाचे आज्ञेने गुणे सृष्टि केलीं सादर आणिला मृत्युलोका १
 पंचगणतीचे क रि ती पालन सावध राहून अ हो रा त्र २
 महेश्वर कृपे महेश्वर प्राण जाणूनि चिद्धन सुखा राहे ३
 वीरशैव प्रजा भूद्र असती सामान्य नोहेती ग ण सृष्टि ४
 लक्ष्मण म्हणे पाहावे पुराणीं वर्णीं व्यास वाणी रुद्र सृष्टि ५

अभंग १०५

अनंतकोटी ब्रह्मां डें तुझ्या रोमीं सदा दंडे १
 वि रा ट तूं सर्वेश्वर मूळ स र्वा तें आधार २
 आदी मायेचा तूं भर्ता सर्वापरी तुझी सत्ता ३
 तुझे न कळे ला घ व सत्य रू पा चे वैभव ४
 वेदे क रि तां वर्णन झाले पायीं हो तल्लीन ५
 श्रेष्ठ श्रेष्ठ ऐसे झाले लवण जीवनीं मिळालें ६
 ल क्ष्म णा हेंची देई दीन आपुला म्हणवी ७

अभंग १०६

रूप देखीलें न य नीं झाली मी तूं पणा हानी १
 सहा पांच चार तीन सुखें झालें हो शरण २
 सर्व प रि वा रा एकी झाली वदवेना मुखीं ३
 गुरू मायेनें दा वी लें क्षणामाजी कार्य झालें ४

त्याचा उ प का र थोर निरस तम अंधःकार ५

लक्ष्म ण म्हणे त्यातें शरण जावें एक चित्तें ६

अभंग १०७

काम जो दहन शिव पंचानन ब्रह्म सनातन स्वामी माझा १

पाहिला अंतरीं मुख्य मनपुरीं अर्धांगीं ती गौरी शोभे माता २

शक्ति असुनिया म्हणे ब्रह्म एक वेद श्रेष्ठ देख साक्ष देती ३

देव त्याप्रति उर्ध्व रेता म्हणाति त्याची माया गती असे थोर ४

जुनाट युर्गीचा अनंत काळाचा सकळ देवाचा जनक तो ५

लक्ष्मण म्हणे त्वरें आठवा रे मग दुःख वा रे स्वर्मी नाही ६

अभंग १०८

मृगजळ हा संसार नका गुंतूं लोभा फार १

दिसतसे सुख मय अंती कदा कामा नये २

जों जों लागूं याचे मार्गे तों तों अतोनात व्यंगें ३

स्त्रिया पुत्र आणि धन कामें लोभें मोहे मन ४

इतु कया ची करी वोज सरे आयुष्याचें काज ५

लक्ष्म ण चिंता दावी बुडे लोभें भवार्णवी ६

अभंग १०९

मागूं तुज एक देवा घडो भक्तीभावे सेवा १

माता पिता गुरु म्हणे गर्भवासाचीं लक्षणे २

ऐसा देह अमोलिक नेमें करावें सार्थक ३

शिव शिव ही वैखरी वदों नाचूं नर नारी ४

पूजा पत्र गुरु लिंग घडो त्रिकाल अभंग ५

लक्ष्मण वीर शैव जाणा योग्याचें वैभव ६

अभंग ११०

गुरु प्रसादाची थोरी महिमा असे श्रेष्ठ भारी १
 प्रसाद घेतांची स्वामीचा नाश होय षड्रिपूंचा २
 मी तूं पणा हा नुरे रे सुख अक्षयीं घेई रे ३
 सुख ब्रह्मा नंद होय गगनीं आनंद न माय ४
 लक्ष्मण म्हणे घ्याहो जन्म मृत्यु चुकवा हो ५

॥ लक्ष्मणाचे अभंग समाप्त ॥

॥ श्री शिवदासाचे अभंग प्रारंभ ॥

धन्य आजी दीन भला आम्हां थोर लाभ झाला १
 बहुता सुकृताची गांठी तेणें झाली संत भेटी २
 मिळे पूर्वजांचा ठेवा किंवा बाळकासी मेवा ३
 शिवदास म्हणे देखिलीं शिवयोग्याचीं पाऊलें ४

अभंग २

होतां ज्याचें समदर्शन सर्व पापें होतीं दहन १
 भाळ ठेवितां पायास कुबुद्धीचा होय नाश २
 होतां जयासी भाषण उरो नेंदी दैत भान ३
 शिवदास म्हणे आहे धन्य विरक्ताचें पायें ४

अभंग ३

पुरे पुरे हा संसार मन कंटाळलें फार १
 जगा करितां अर्जव थोर दुखावला जीव २
 आतां धाऊनीयां मिठी प्रेमें घालूं तुझे कंठी ३
 शिवदास म्हणे देवा सदा प्रेमामज घावा ४

अभंग ४

मना करी लागवेग स्मरी सखां उमारंग १
कोणे वेळें होय काय नाहीं देहाचा निश्चय २
पाहे बा रे हा संसार नची सरे जन्म भर ३
सर्व सां डो नी एका स्मरी कैलासनायका ४
शिवदास म्हणे भावें आधीं स्वहित साधावें ५

अभंग ५

दृष्टी करुनी उफराटी रिघा शूरत्वे त्रिकुटीं १
चहुं शून्या मध्यभाग पहा सखा महालिंग २
होत दशनाद ध्वनीं लागे अवस्था उन्मनीं ३
शिवदास म्हणे तेथें सदा राहे आनंदानें ४

अभंग ६

बा या निजसुखा पुढें काय विषय बापुडें १
मि ष्ठा न्न नानापरी काय अमृताची सरी २
पहा गंगेचें निर्मळ समय एका मृगजळ ३
शिवदास म्हणे बा रे निजाविण दुःख सारें ४

अभंग ७

निजानंदीं ठाव झाला कोण अपेक्षी देहाला १
देहीं असोनिया मेलों शिवरूपीं सुख धालों २
ऐसें अखंडी त सुख कोण त्यागी महामूर्ख ३
शिवदास म्हणे सदां टाळी लावी ब्रह्मानंदा ४

अभंग ८

धांव धांव चंद्रमौळी रक्षी तुझी ब्रीदावळी १

पतित पावन दिनानाथें करुणाकर नाम तुतें २
 असो नामीं अभिमान तारी देवा तरी दीन ३
 शिवदास म्हणे आतां सर्व तुझी तुज चिंता ४

अभंग ९

तुझ्या कृपें देवा निश्चित मी आहे सर्व चिंता पा हे माझी तुज १
 मजलागीं चिंता हेची देवराया पाहीन मी पाया कधीं तुझ्या २
 तुजवीण सर्व दिसे ना श वं त दिसे तें नासत वेळो वेळां ३
 शिवदास म्हणे अविनाश एक कैलासनायक स्वामी माझा ४

अभंग १०

क्षणेक जाणोनी देवा तुजवीण नावरेची जाण कांहीं मज १
 गोड तुझी कांती स्वरूप लावण्य सर्वदां तारुण्य युगायुगीं २
 तैसें तुझे नाम गोड गोड तातां नयेची सरी त्या अमृतासी ३
 शिवदास म्हणे ऐसें रूप नाम सर्वदां स प्रेम आठवावें ४

अभंग ११

शिवाबाई शिवाबाई मज अनाथाची आई १
 गौरतनु कंठशांम अविनाश सुखघाम २
 तुज पाहतां हे माऊले सुख अखंडित झालें ३
 शिवदास म्हणे आतां मन धालें तुज पाहतां ४

अभंग १२

अमी भेटतां कर्पूरा केंचा आकारासी थारा १
 जळलवणा पडे गांठी पुन्हां केंची उरे खोटी २
 जीव शिव झाल्या एक केंची राहे कर्म रेख ४
 शिवदास म्हणे भला चहू देहांना गवला ४

१ नीचाणी ल १३ उ ते अभंग १३
२ पाहुनियां नीळ कंठा डोळां धरियेला ताठा १
३ प्रेमें सुखाचें उमाळें जैसा सिंधु उचंबळें २
४ जैसे कापूराचे रवे तैसे स म र स भावें ३
५ पाहुनियां पंच मुख शिवदास म्हणे सुख ४

अभंग १४

१ तूंची सखा माझा जीवीचा जिवाळा होशी जाश्वनीळा मायबापा १
२ अनाथाचा नाथ दीनाचा दयाळू गौरतनू भाळीं चंद्र ज्याचें २
३ कृपेचा सागर क रु णे चा घन भाविकाचा पूर्ण इच्छादानी ३
४ शिवदास म्हणे थोर दयाघन आवडती भक्त प्राणा हून ४

५ अभंग १५

१ जोंवरीं काळ पाठीं दडे तोंवरी नाना विघ्न पडे १
२ कांहीं न चाले सायास जेथें जाय तेथें नाश २
३ शहाणा होय महा मूर्ख मुख त्यागे होय दुःख ३
४ शि व दा स म्हणे त्रास होय काळ पाठी ज्यास ४

५ अभंग १६

१ म्हणती आजी पुढें आला जाणें आनंद आम्हाला १
२ काळ झालीयां सन्मुख कैचे भव भय दुःख २
३ सर्व सुखाचा सोहाळा तो हा आजीसाह्य झाला ३
४ शिवदास म्हणे जाण धन्य धन्य आज दीन ४

५ अभंग १७

१ शिरीं जटा आणि भागीरथी असे मौळीं चंद्र दिसे सुशोभित १
२ भाळीं अमी नेत्र कंठ असे निळा अर्धांगी ती बाळा पर्वताची २

श्रवणीं शोभती सर्पाचें कुंडल गळां रुंड माळ विराजीत ३
 नाग पाश घंटा डमरू त्रिशूल आधीं ही सकळ आयुधें करीं ४
 गजचर्मावर ऐसा विश्वंभर तोची दिगंबर समर्थ जो ५
 शरीर तें असे शुद्ध श्वेतवर्ण त्यावरी भूषण विभूतीचें ६
 शिवदास म्हणे ऐसा जो समर्थ तोची विश्वनाथ स्वामी माझा ७

अभंग १८

कैसें परी तुझे घडो हें दर्शन न कळे साधन मजलागीं १
 न मिळतीं शास्त्रें येकामार्जीं एक भिन्न भिन्न देख मार्ग त्यांचे २
 आपुलीं मतें बोलती सकळ परी तळमळ न जाय त्यांची ३
 तैशापरी मज नसुचे उपाय म्हणोनिया पाय धरिले तुझे ४
 शिवदास म्हणे धांव पाव वेगीं तुजवीण जर्गी कोण आम्हां ५

अभंग १९

हीनाचा तांब्याचा जरीतो रुपाया न म्हणेवी राया खोटा त्यासी १
 आपुली निशाणी असें जया वरीं त्यासी अंगीकारी प्रीतियुक्त २
 तैशापरी आम्ही जरी दोषवंत परी तुझा भक्त म्हणवितो ३
 म्हणोनी तूं माझा न करी अज्हेर करावा उद्धार पतिताचा ४
 शिवदास म्हणे तूं तो उद्धरिशी परिबा आम्हासी धीर नाही ५

अभंग २०

बाळकासी माता न करी सांभाळ कैसें परी बाळ वाचेल तें १
 चंद्र चकोराचा न पुरविता हेत कैसें त्याची गत चंद्रचूडा २
 चातकाची तृषा न हरितां मेघ कैसें मग प्राण राहे त्याचा ३
 तैशापरी मज जहालेसे देवा जीवीचीया जीवा भेट वेगीं ४
 भेटोनिया पुन्हां नोहेची वियोग ऐसी भव भंग भेट तुझी ५

शिवदास हेंची मागे वारंवार दयासागर तूं पु र वि सी ६

अभंग २१

बहु माझ्या जीवा वाटतसे दुःख कधीं तुझे मुख दा ख वि सी १

बाळा लागीं माता गेलीया टाकून कैसा त्याचा प्राण वाचे देवा २

युगायुगीं तुम्हीं उद्धरिले जडा ऐसें हीं पवाडे ऐकतो की ३

आम्हाविशीं काय देवा झालें तुज हेंची मज चोज वा ट त से ४

शिवदास म्हणे येबा विश्वेश्वरा भेट दे शंकरा शीघ्र मज ५

अभंग २२

काय माझे मन तुज आंवरेना माझी कां करुणा नये तुज १

किंवा माझे पाप झालें बळीवंत काय माझे चित्त पाहतोसी २

आतां नका पाहूं माझा तो निश्चय दाखवी गा पाय ल व क री ३

शिवदास बोले लडीवाळपणें क्षमा ही करून भेट देई ४

अभंग २३

आतांमी कोणाची न धरीच आंस आमुचा विश्वास तुझे पायीं १

मारी तारी चित्तीं आहे ते करावें आम्हीं जीवें भावें शरण आलों २

शरण आलों तुझ्या नामाची आवडी जीव चरफडी तया सुखे ३

एक वेळां भेटी द्यावी शिवदासा मग सुखीं बैसा अंतरीच ४

अभंग २४

पळपळ व्यर्थ आयुष्य चालीलें वाटें ग मा वि लें नर देह्या १

आतां केव्हां कृपा करिसी दयाळा लाविसी जिव्हाळा भक्तीचा तो २

भक्तिवीण जीणे जळो का सायास व्यर्थ या भूमीस भार वाहो ३

म्हणोनी शरण शिवदास आला भक्ति प्रेम त्याला देई तुझे ४

अभंग २५

अगा शंभुराया धांव पाव वेगीं तुजवीण जगीं कोण आम्हां १

म्हणोनिया देई दृढ आर्लिंगन करावें पावन पति ता सी २
 पतित मी पापी मूढ मतिमंद परी मनीं छंद आहे तुझा ३
 या लागीं मी तूज येतो काकुलती वेगीं गौरीपती भेट देई ४
 भेटीवीण तुजे नसेंची मागणें शिवदास म्हणे हेंची देई ५

अभंग २६

काय करूं देवा न सुचे उपाये जेणें तुझे पाय जोडे ऐसें १
 नेणो भक्ति तत्त्व नेणो आत्मज्ञान पश्चाताप पूर्ण नाही चित्तीं २
 साधु संत तुझे अवतार जाण त्यासी शरण नाही गेलों ३
 शिवदास तुज येतो काकुलती काय माझी गती शंभू राया ४

अभंग २७

धांव पाव वेगीं आतां लवकरी मज या संसारीं दुःख वाटे १
 दुःखरूप बुडे ह्या भवसागरीं धरूनिया करी ओढी वेगीं २
 लोभें मोहें लज्जें घातलीसे मिठी सोडवी धुर्जटी मजलागीं ३
 न करी आळस न लावी उशीर नसे मज धीर विश्वेश्वरा ४
 कृपासिंधु हो तो तोडी भवपाश ऐसें शिवदास विनवितसे ५

अभंग २८

आतां लवकरी देई मज भेटी होतो बहु कष्टी जीव माझा १
 नाही तरी तोडी हें भवबंधन सुखरूप पूर्ण करि मज २
 ऐसा मनोरथ माझीया जीवीचा भाव अंतरीचा जाणसी तूं ३
 शिवदास बहु होतो कासाविसी केव्हां पुरविसी इच्छा माझी ४

अभंग २९

डोळें भरीं तुझें रूप मी पाहीन तैसेचि राहीन सर्वकाळ १
 मुखभरीं गुज तुज मी बोलिन सन्निध राहीन दास पणे २

ऐशापरी माझ्या हृदयीचा हेत पुरवी मनोरथ देवराया ३
शिवदास तुम्हां येतो काकुलती उदास विनंती करूनिया ४

अभंग ३०

आम्ही वीरशैव नेणो दुजा देव परी तूंची सर्व जाहालासी १
सर्व नामरूप मज भेट देसी प्रगट झालासी हृदयी माझ्या २
काय उतराई होऊं मी तुजला ऐसा मज दिला अ नु भ व ३
हाची अनुभव दृढ राहो चित्तीं करितो विनंती शिवदास ४

अभंग ३१

जैसी कळे तैसी करितो मी स्तुति गोड उमापती करा तुम्ही १
नोहे मी पंडित नोहे बुद्धीवंत नोहे ज्ञानी भक्त आत्म योगी २
नेणते लेकरूं भलतेची बोलें परी सुखी डोले माता त्याची ३
तैशापरी हाही अज्ञानी सेवक न नेणो आणिक तुजवीण ४
काय परिहार देऊं मी तुजला बुद्धि साक्षी तुला सर्व ठावें ५
शिवदास म्हणे मायबाप बंधु तूंची कृपासिंधु सर्व आम्हा ६

अभंग ३२

तुजवीण नेणो आणीक दैवत विश्वेश्वरा सत्य जाण बापा १
तुजवीण कोणा न जाय शरण गेलीया हा प्राण सत्य जाण २
तुजवीण नेणो आणिकाची स्तुती अगा गौरीपती सत्य बापा ३
तुजवीण दुजें नेणेंच मी कांहीं शिवदास पायीं ला ग त से ४

अभंग ३३

काहो मजलागीं उपेक्षिले तुम्ही विश्वेश्वरा स्वामी द या नि धे १
तुम्ही उपेक्षीलया कोण सोडविता धांव उमाकांता पाव वेगीं २
पावसी म्हणोनी फार केली आंस शेवटीं निराश करूं नका ३

शिवदास बहु करुणा भाकित करी वेगीं मुक्त भवपाशीं ४

अभंग ३४

बहुत दिवस लागली ही आशा भेट ज ग दी शा लवकरी १
बाळकासी माता उपेक्षिल्या जरी कोण पूर्ण करी म नो र थ २
तैशापरीं तुम्ही उपेक्षिल्या देवा कोण मनोभावा पु र वी ल ३
शिवदास म्हणे अगा गौरीवरा वेगीं पूर्ण करा म नो र थ ४

अभंग ३५

वेगीं झडकरी विश्वनाथा येई भेट मज देई अ ना था सी १
बहुत हीं पुटीं जहालों मी दीन न सुचे साधन मज कांहीं २
स्वहितासी नेणे जरी तो बाळक तरी माता देख हित करी ३
तैसे परी माझें तूंची सर्व गोत करी मजमुक्त चंद्रचूडा ४
शिवदास बहु भाकीतो करुणा भेट पंचानना ल व क री ५

अभंग ३६

सर्व माझी लाज तुज विश्वेश्वरा पतित मी खरा आहे पापी १
आणि तुझा दास म्हणवी मुखानें इतर साधनें नेणें कांहीं २
याचा अभिमान सर्वस्व तुम्हाला सांभाळी ब्रीदाला आपुलीया ३
शिवदास म्हणे उपेक्षाल जरी तरी गती बरी न दिसेची ४

अभंग ३७

शरण मी आलों तुज विश्वेश्वरा सोडवी दातारा मज लागीं १
वासना ही रांड लागलीसे पाठी होतो बहु कष्टी जीव माझा २
म्हणोनीच तुम्हा येतो काकुलती निजदासाप्रती सोडवी बा ३
तुझा दास ऐसें म्हणवितो जगीं कृपा करी वेगी मजवरी ४
वारंवारें हेंची मागे शिवदास वेगी भवपाश मुक्त करी ५

अभंग ३८

कैसा माझा तुज पडला विसर होशी विश्वंभर व्यापक तूं १
बहुताचे केले मनोरथ पूर्ण मजविषयी जाण ऐसें काहो २
भक्त काम करुपदूम म्हणविसी मज कां जहालासी विपरीत ३
लडीवाळपणें बोलिलो हें ऐसें अधिकार नसे मज कांहीं ४
शिवदास म्हणे क्षमाहि करून वेगे भेट देणें मजलागी ५

अभंग ३९

काय म्यां करावें स्वहित कळेना वृत्तीही वळेना परमार्थी १
कर्मपिसें झालों कर्माचें स्वाधीन चित्त लगटेना नामरूपी २
माझा मीच कोण नकळे मजसी तुझ्या स्वरूपाशीं जाणूं कैसे ३
ऐसेंपरी मज जहाले दुस्तर अभय तूं कर ठेवी माथां ४
शिवदास म्हणे तुझ्या भेटीवीण सर्व मज शीण वाटतसे ५

अभंग ४०

बहुरूपीं सोंग दावीता जनासी इच्छीलें दे त्यासी संतोषोनीं १
तूं तो त्रिलोक्याचा आहोसिगा भूप आम्ही बहुरूपें दाखविली २
पाहोनी तें रूप जरी तूं प्रसन्न वरी देई दान सायुज्य गा ३
नाहीं तरी सोंग नको आणूं पुन्हा ऐसें तरी म्हणा मज प्रती ४
शिवदास म्हणे न लावी उशीर कंटाळलों फार सोंगासी या ५

अभंग ४१

ज्याचें चितीं तुझा वास त्याचा होईन मी दास १
जैसा माझा मनोरथ तै तूं पुरवीगा अर्थ २
त्याचें मुखें तुझे गुण सदां सर्वदा एकेन ३
शिवदास म्हणे शिवा त्याचें दास्य देई देवा ४

अभंग ४२

१ चित्तीं विषयाचा ध्यास मुखें म्हणवितो दास १
 २ ऐसा दुष्ट मी पतित नसे विषयीं विरक्त २
 ३ ऐसा असोनी दुर्गुण तुज आलों मी शरण ३
 ४ तरी ते न पाहतां कांहीं शिवदासा भेट देई ४

अभंग ४३

१ कैसें करूं मी भजन होईनाकी स्थीर मन १
 २ तूंही करता करविता देवा अवधी तुझी सत्ता २
 ३ आम्ही बाहुल्याच्या जाती सुत्र दोरी तुझे हातीं ३
 ४ जैसें ना च वि सी देवा तैसें नाचूं सदा शिवा ४
 ५ शिवदास म्हणे आतां आम्हां लावी भक्तीपंथा ५

अभंग ४४

१ आम्ही नेणो भक्ती भाव चित्तीं भेटा याची हाव १
 २ भेट भेट वा शंकरा सखया पार्वतीच्या वरा २
 ३ नंदी भृंगी सहीत यावें मज अनाथा तारावें ३
 ४ शिवदासासी तारक ऐसा निश्चयेची एक ४

अभंग ४५

१ माझ्या विश्वेश्वरा येई मज दीना भेट देई १
 २ माझ्या महादेवा यावें मज पतिता तारावें २
 ३ येई माझ्या तूं शंकरा देई भेट विश्वेश्वरा ३
 ४ भेट भेट शंभुरा या शिवदास लागे पाया ४

अभंग ४६

१ काय तुज आम्ही मागतसे देवा त्या लागीं तूं धांवा न ऐकसी १

न ऐकसी जरी आमुची विनंती तरी त्रिजगतीं ठाव नाहीं २
ठाव नाहीं मज तुजवीण हरा म्हणोनिया त्वरा धांव वेगी ३
धांव पाव सांबा शिवदासा लागीं तुजवीण जगीं कोण आम्हा ४

अभंग ४७

पश्चात्ताप देई देवा जेणें घडे तुझी सेवा १
नाहींतरी दे मरण व्यर्थ जीणें भक्तीवीण २
म्हणोनिया वेगी हरा दोहींतूनीं एक करा ३
शिवदासा वाटे खंती म्हणोनी येतो काकुलती ४

अभंग ४८

निजून नका जागा जागा पुढें आढे बहु दगा १
लक्ष चौऱ्यांशीचा फेरा जेणें चुके ऐसें करा २
सर्व काळ करा भक्ती दुजें येऊं नदी चित्तीं ३
शिवदास म्हणे मना तूंही ऐकवा सज्जना ४

अभंग ४९

तुझी धरियेली कास तारी आम्हा पतितास १
बहु ता री ले पतित ऐशी ऐकिली म्यां मात २
म्हणोनिया तुझी आंस फार लागली जीवास ३
शिवदासा प्रती तारी धांव पाव मदनारी ४

अभंग ५०

सर्व देवा माजीं थोर एक माझा उ मा व र १
विष्णु पूजी त्याचे पाय इतरांचा पाड काय २
मिथ्या नोहे हें भाषण पहा पुराण शोधून ३
शिवदास म्हणे शिव सर्व देवाचा तो देव ४

अभंग ५१

आम्हां ऐसे पुण्यवंत कोणी नसे त्रैलोक्यांत १
 बहु आमुचें सुकृत म्हणोनी झालों शिवभक्त २
 आतां चुकली चौऱ्यांशी वास करूं त्या कैलासीं ३
 शिवदास म्हणे शिव दासा कैचा पुनर्भव ४

अभंग ५२

मागें बहुतांचे अर्थ पुरविले मजविषयीं झालें काय नेणो १
 तरी आतां ऐसें न करी दयाळा नसे धीर या वेळा विश्वनाथा २
 बाळालागीं माता येतसे धांवून परी तो रुदन करी तसे ३
 तैसे परि माझे मनीचा भावार्थ पुरवी वांछितार्थ शीघ्र देवा ४
 शिवदास म्हणे पुरवाल हेत तों वरी दुश्चित धीर नसे ५

अभंग ५३

काय वांचोनिया व्यर्थ भूमि भार तुझ्या पायीं स्थिर मन नसे १
 न घडेची पूजा न घडें भजन नसे भक्ति ज्ञान वैराग्य तें २
 सर्व गुणी ऐसा अपराधी खळ परी तूं दयाळ भक्तालागीं ३
 न पाहे कांहीं कोणता सद्गुण व्याधा उद्धरून नेले देवा ४
 चांडाळीनें बेल सहज टाकीला कृपासिंधु जहाला समाधान ५
 ऐसा हा निश्चय धरोनीया पोटीं शिवदास भेटी इच्छितसे ६

अभंग ५४

पतित मी पापी असे मतिमंद परी मनी छंद वसे तुझा १
 तुजवीण कोणा येऊं काकुलती कोण माझी खंती उडवील २
 मोह लज्जा भयन सोडीच मज सोडवितां तुजवीण कोण ३
 तुजवीण माझे दुजे कोणी नाहीं शिवदास पायीं लागतसे ४

अभंग ५५

माझेचीं प्रारब्ध झालें अनिवार हेची मज फार चोज वाटें १
अल्प आयुष्याचें दीर्घ वय केलें मजलागीं झाले काय तुम्हां २
मृत्यु झाले त्यासी पुन्हा उठविले मजविषयीं झाले काय तुम्हां ३
ऐसें असंख्यांत भक्त त्वां रक्षिलें मजविषयीं झाले काय तुम्हां ४
शिवदास म्हणे वाटतसे खंती वेगी गौरी पती भेट देई ५

अभंग ५६

धरी हातीं किंवा टाकी या भवांत जे तुज उचीत ते तूं करी १
परी तुझी सेवा देई मज प्रेमा मग सुखें आम्हां जन्मा घाली २
जन्मा घाली नाहीं भीत या भवासी कृपावंता होसी साह्य जेव्हां ३
साह्य होऊनिया हृदयीं वसावें शिवदासा घावें दान हेंची ४

अभंग ५७

कामें क्रोधें लोभें मूढ झाली मती चालली दुर्गती तेणें योगें १
तुझे दास आम्ही दुर्गतीस जातां त्याची गौरीकांता लाज कोणा २
अघटीत हें तो न घडे कल्पांती परी आम्हां प्रती घडले से ३
शिवदास म्हणे निजदासा मुक्त करणें हेंची उक्त आहे तुम्हा ४

अभंग ५८

चौन्यांशी लक्ष घेऊनी या सोंग तुज यथा सांग दाखविलें १
परी त्वां आम्हासी दिलें नाहीं कांहीं आतां तरी देई मोक्षदान २
नाहीं तरी स्पष्ट सांग बा आम्हासी न आणी सोंगासी म्हणोनिया ३
शिवदास म्हणे एक दोहोतूनी करी शूळपाणी लव करी ४

अभंग ५९

तुजें करा या पूजन सहस्र हस्त शक्ति हीन १

तुझे स्वरूप पहायासी शक्ति नोहे सहस्राक्षासी २
 तुझी वर्णावया कीर्ति सहस्र मुखां नोहे शक्ति ३
 तेथें माझा केवा किती पुजूं पाहूं वर्णू स्तुति ४
 शिवदास म्हणे बाप तुझे नामीं करूं जप ५

अभंग ६०

तुझे नामीं प्रीती जडो दुजें विषय नावडो १
 ऐसे करी माझे चित्त कृपा करोनि सतत २
 मग पूर्व कर्म जैसे मज भोग घडो तैसे ३
 त्याचा कांहीं तुम्हावर देवा न घाली मी भार ४
 म्हणे शिवदास कामारी नामीं प्रीति दे सत्वरी ५

अभंग ६१

कांहीं न मागे मी तूज एक्या नामावीण दुजें १
 नामें हरे भव दुःख नामें लाघे आत्म सुख २
 ऐसे सोडोनिया नाम कोण इच्छी अन्य काम ३
 शिवदास म्हणे स्वामी देई प्रेम तुझे नामीं ४

अभंग ६२

आम्हीं शरण शरण आलों काम क्रोधा भेणें १
 बळें सकळ झोंबती नाहीं नाहीं वा विश्रांती २
 करूं न देती भजन यास्तव आलों मी शरण ३
 पंचाक्षरी तूंची एक निवारितां द्वंद्व दुःख ४
 शिवदासासी तारक आदी अंतीं तूंची एक ५

अभंग ६३

आम्हीं अपराधी खळ अंगीं नाहीं भक्ति बळ १

क्षमा दया नाही शांती भक्ति भाव नाही चित्तीं २
नाहीं ज्ञान ध्यान योग नेणो कोणताही मार्ग ३
परी निश्चय चित्तासी शिवदास उद्धरि सी ४

अभंग ६४

शरण आलों मी दयाळा देई भक्ति गा प्रेमळा १
मुखीं म्हणे मी शरण शरण यावें कैसे नेणे २
देहीं बुद्धि दृढ झाली हिताहित विसरली ३
पश्चाताप नसे चित्तीं विषयीं वाढलीसे प्रीति ४
नाहीं प्रेम अंगीं भक्ति ऐसा खळ मूढमत्ती ५
परी लागलीसे आंस भेटा म्हणे शिवदास ६

अभंग ६५

तुझे न करितां दास्य व्यर्थ चालीलें आयुष्य १
यासी आतां करूं काय मज सुचे ना उपाय २
म्हणोनी आलों शरण करी पतिता पावन ३
शिवदास म्हणे तुझे पतित पावन ब्रीद गाजे ४

अभंग ६६

कांहीं न रुचे वा मज तुझे नामाविण आज १
जरी नाना विषय सुख तरी ते भासे मज दुःख २
अथवा स्वर्ग भोग देसी तरी तो कारण भवासी ३
शिवदास म्हणे शिवा नामीं प्रेमा देई देवा ४

अभंग ६७

टाकून प्रपंच व्यवहार यारे सज्जन हो सत्वर १
साह्य होऊं एक मेकां भजूं कैलास नायका २

ब्रह्मानंदें नाचूं सर्व वाचें वदू शिव शिव ३
 करूं जन्माचें सार्थक मिळोनिया स कळी क ४
 शिवदास म्हणे ऐका लाज आळस धरूं नका ५

अभंग ६८

जो का म्हणवी आपुला सांब तारीतसे त्याला १
 न पाहेची पुण्य पाप अवघे करीतसे माफ २
 नामीं देऊनीया प्रेम हरी तसे मृत्यू जन्म ३
 शिवदास म्हणे त्यासी तुम्ही भजा सद्भावेसी ४

अभंग ६९

पतित पावन तुझे ब्रीद म्हणोनी वाटे मज खेद १
 कीं मी पतित तो खरा पावन करिशी शंकरा २
 म्हणसी तारिलें बहुत तरी ती जीर्णशाली मात ३
 शिवदास म्हणे तारी ब्रीद सोडी नाही तरी ४

अभंग ७०

हेंची मागो तुज प्रती पाडी देह्याची विस्मृती १
 देवा तरीच ध्याऊं ध्यान आम्ही सुखी होऊं पूर्ण २
 ऐसे स मज लों गुज म्हणोनी विनवितो तूज ३
 शिवदास म्हणे तरी ब्रीदा रक्षी नानापरी ४

अभंग ७१

कैसें असें तुझे रूप आम्हीं नेणो तें स्वरूप १
 सगुण निर्गुण त्रिगुण एक निश्चय नोहे पूर्ण २
 कैसा अ स सी शंकरा विश्वनाथ विश्वेश्वरा ३
 नमस्कार त्या रूपास असो म्हणे शिवदास ४

अभंग ७२

किती पहासी निर्वाण जाऊं पाहे माझा प्राण १
 म्हणोनीया धांव घेई भेट मजला लवलाही २
 तुजवीण माझे कोण नसे त्रिलोकींही जाण ३
 म्हणोनी या शिवदासा भेट भेट गा विश्वेशा ४

अभंग ७३

मृत्यु असोनिया शिरीं सुख मानीतां संसारीं १
 काय म्हणावें तुम्हाला ऐसे कैसे मूढ झाला २
 आतां तरी व्हा सावध कोण मी हा करा शोध ३
 तेणें नोहे जन्म मृत्यू शिवदास म्हणे सत्य ४

अभंग ७४

विष्णु थोर शिव थोर ऐसे भांडो भांडणार १
 आम्हीं न लागूं त्या छंदा व्यर्थ कोण करी निंदा २
 भजूं एका विश्वेश्वरा न भजूं न निंदू श्रीधरा ३
 शिवदास म्हणे सार्चें मुख्य वर्म हो भक्तीचें ४

अभंग ७५

मुखीं नाम मनीं ध्यान ऐसें देई मज दान १
 तुम्हा देणें हें उचित आम्हां मागणें हें हित २
 यासी न करी आळस होतो आयुष्याचा नाश ३
 शिवदास म्हणे त्वरा इच्छा पुरवावी शंकरा ४

अभंग ७६

रामचंद्राचा ईश्वर तो हा जाणा रामेश्वर १
 हें तो असोनी प्रसिद्ध नेणती गा मतिमंद २

म्हणती शिव स्मरें राम न कळे तया मुख्य वर्म ३
 कोण सेव्य आणि सेवक याचा करा हो विवेक ४
 शिवदास म्हणे शिव सर्व देवांचा तो देव ५

अभंग ७७

अनन्य शरण आदी गणानाथा पार्वतीच्या सुता लंबोदरा १
 कळा विद्या सर्व सिद्धीचा नायक कल्याणदायक वृंद मूर्ती २
 मूषक वाहन पाशांकुश धरा हेंची दे दातारा कृपादान ३
 बैसोनी हृदयी वदवावें स्तोत्र जेणें भाळ नेत्र वश होय ४
 शिवदास म्हणे करी प्रेमवृष्टी जेणें पडो मिठी शिवा पार्यी ५

अभंग ७८

आतां नमस्कार माझा वेदमाता ब्रम्हात्मजा १
 श्वेतांबर हंस वाहनीं करी वीणा मंजूळवाणी २
 स्मरू वाटतो शंकर नार्ही अंगी तालसूर ३
 त्वरें माऊली त्वा यावें माझ्या रसनीं बैसावें ४
 शिवदास म्हणे आतां तोषवावें गोरीनाथा ५

अभंग ७९

लागा वेगीं आतां प्रेमानंद मिठी घालूं पदां गुंठीं सद्गुरूच्या १
 जेणें शब्दांजन लेवोनिया कानी स्वरूप करोनी ठेवियले २
 काय उपकार होऊं मी उतराई देहादिक आहे नाशवंत ३
 मौन्य सद्गद्द होऊनीया चित्तीं तुज कृपामूर्ति प्रणीपात ४
 शिवदास म्हणे अखंड प्रेमेशीं तुझे चरणासी ऐक्य करी ५

अभंग ८०

ॐ नमोजी सदाशिवा सर्व देवाचीया देवा १

नाम तुझे म हा दे व हाची येतो अनुभव २
 प्रेम हंसा निरालंबा कोठें गुंतलासी सांबा ३
 निर्गुणा तूं सगुणा येई मज दीना पाय दावी ४
 शिवदास म्हणे त्वरा येई सख्या करुणा करा ५

अभंग ८१

दश भुज पंचमुख त्रिनयना वृषभ वाहना म हा रा जा १
 जटाजूटीं गंगा मुगुट सुंदर कंठीं शेष हार शोभीवंत २
 श्रवणीं कुंडल दिसे मनोहर कपाळीं त्रिपुंड्र भस्म शोभें ३
 गौरतनुवरी गजांबर शोभा उमासहित उमा शंभुराया ४
 शिवदास म्हणे सर्वकाळ पायीं ठेवोनिया डोई पाहूं रूप ५

अभंग ८२

बहु जन्मीचा सोयरा होशी माझ्या उमावरा १
 आतां विसरसी कां बापा कैलास नायका २
 माझे जीवीचें जीवना येई सख्या पंचानना ३
 हेंची माझी तळमळ पाहूं तुझे पदांजूळ ४
 शिवदास म्हणे मिठी प्रेमें घालूं तुझे कंठीं ५

अभंग ८३

येई माय आतां कैलास निवासी भव भय पिसें वारी माझे १
 पाडस मी तुझे तूं होशी हरणी नको भवारण्यां सोडूं मज २
 कामधेनू तूं मी वत्स तुझे पायीं नको चोरू मायी प्रेमपान्हा ३
 तान्हुलें मी तुझे तूं होसी जननी घेई उचलूनी माय माझी ४
 शिवदास म्हणे चातक मी जाणा भाकितों करुणा वृष्टि करी ५

अभंग ८४

जय जयाजी जाश्वनीळा वेगीं येई हो दयाळा १

जय जयाजी निरालंबा कोठें गुंतला सी सांबा २
 तुझे लडीवाळ तान्हे पडिलें भवाब्धींत जेणें ३
 वेगीं फिरवा दृष्टि देवा लक्ष लावा स्वयें भावा ४
 शिवदासाची वि नं ती मान्य करा उमापती ५

अभंग ८५

अहो देवराया कोठें गुंतलासी वेगी या रंकासी पाय दावी १
 तुजवीण मज प्रतिपाळ कर्ता कोणी उमानाथा दुजा नाही २
 तुझा हस्त जरी माझें शिरीं पडता मग उमानाथा काय उणें ३
 यास्तव शंकरा धांऊनिया वेगीं मज रंका लागीं पाय दावी ४
 शिवदास म्हणे अहो उमाकांता तुझी तुज चिंता नाही काय ५

अभंग ८६

आम्हां पतितासी करावें पावन हेंची थोरपण तु म्हा कडे १
 पुण्यवंत होती पावन सहज तेथें थोरपण तुज काय २
 तरे त्या तारीता नवल तें कोण बुडे त्यासी जाण तारावेंजी ३
 म्हणोनी करुणा भाकी शिवदास तारी पतितास आम्हां देवा ४

अभंग ८७

देवामाजी देव परम तूं भोला न पाहसी शीला कांहीं एक १
 कांहीं तरी मीषें करूनीया देवा असंख्यात जीवा उद्धरीसी २
 दृष्टि आड बेल टाकी खुडूनीया तारियेलें त्या कृपा नि धी ३
 चांडाळी ती बेल टाकी झुगारूनी ते पूजा मानोनी उद्धरिले ४
 ऐसे अगणित तारीलें दयाळा माझीया कपाळां ऐसे काहो ५
 शिवदास म्हणे वांटतसे खंती वेगीं उ मा प ती भेट देई ६

अभंग ८८

किती तुम्हां लागीं यावें काकुलती दया तुम्हाप्रती न ये माझी १

तुजवीण कोण सोडवी येथून कर्माची गहन गती दिसे २
धांव पाव वेगीं न करी आळस तोडी भवपाश लव करी ३
जन्मोजन्मीं झालों दास मी शंकरा न मागे मुशारा तुज कांहीं ४

अभंग ८९

वारंवार तुम्हां मागणें तें एक वियोगाचें दुःख न का दे ऊं १
सदा सर्वकाळ स्वात्म सुख देई प्रगट तुं होई हृदयीं माझ्या २
प्रगट होऊनी दाखवी तें रूप सगुण स्वरूप सुंदर जें ३
शिवदास म्हणे सगुण निर्गुण तूंवी दुजें कोण आहे तेथें ४

अभंग ९०

तुझा बा विसर नसो पळभरी ऐसे मज करी शंभुराया १
देवोनिया मज दृढ आलिंगन करी समाधान अनाथासी २
तुजवीण प्राण होतो कासाविसी केव्हां भेट देसी विश्वेश्वरा ३
भेटोनिया पुन्हां नोहेची वियोग ऐसी तूं अभंग भेट देई ४
शिवदास मागे हेंची वारंवार तूं दयासागर पुरविशी ५

अभंग ९१

किती तुम्हां लागीं यावें काकुलती मज बहु खंती वाटतसे १
माझेची प्रारब्ध झालें अनिवार हेंची मज चोज वाटतसे २
चौदा कल्पवरी मार्कंडी रक्षिले मजविषयीं झालें काय तुम्हां ३
ऐसें बहुताचें प्रारब्ध हरिले माझेची कां पडे कोडें तुम्हां ४
तरी आतां स्पष्ट द्यावेंजी उत्तरा भोगोनीया सान्या प्रारब्धाशी ५
शिवदास म्हणे सोडोनीया आस भोगूं सावकाश प्रारब्धाशी ६

अभंग ९२

षोडश वर्षाचें चवदा कल्प केलें प्रारब्ध राहिले कोठें त्याचें १

माझ्या प्रारब्धाची राखीसी मर्यादा म्हणोनीया खे दा तु र आम्ही २
 तुम्हावीण कोण निवारी हें दुःख धांव पाव मुख दा वी म ज ३
 जैसे तैसे परी म्हणवितो दास करी पतितास पा व न तूं ४
 शिवदास म्हणे न करी उपेक्षा धांव कर्माध्यक्षा ल व क री ५

अभंग ९३

गाळांमाजी पशु पडले रुतूनी निघणें तेथूनी नोहे जै से १
 तैसे माझे मन गुंतलें विषयीं काढी लवलाही तूंची त्यासी २
 बहुतांचा तुम्हीं केला जी उद्धार माझा कां विसर कृ पा नि धी ३
 शिवदास म्हणे अगा सर्वेश्वरा वेगीं मुक्त करा प ति ता सी ४

अभंग ९४

पाहुनी सुक्तीक म्हणती रजत कांचासी म्ह ण त दिव्यमणी १
 पीठमिश्र जळ भावें त्यासी क्षीर मृगजळ नीर म्हणती सत्य २
 तैसे शिवावीण इतर दैवत भावित ते नर मूर्ख जाणा ३
 शिवदास म्हणे महादेव देव इतर ते सर्व दा स त्याचे ४

अभंग ९५

उदंड तें गाती उदंड वर्णिती उदंड सांगती क्षेत्र महिमा १
 कपिलधार ऐसें स्थळ कोठें नसे प्रत्यक्ष तें भासें कैलासची २
 पूर्वेकडोनीया शिवगंगा वाहे उत्तरेस आहे भा गी र थी ३
 पंचकुंड जे का पवित्र ते तीर्थ समाधी मन्मथ महाराजांची ४
 ऋषी सद्दीत जेका वसोनी पांडव इच्छितार्थ सर्व लाधले हो ५
 देह शमवीत कपिलमहामुनी वसे त्या स्थानीं सर्व काळ ६
 शिवदास म्हणे आम्हां दीनासाठीं स्थळ हें धुर्जटीं निर्मीयलें ७

अभंग ९६

आधी नमु उमापती जो कां असे आदिअंती १

मध्ये जें हें विश्व भासे त्याते व्यापक तो असे २
जैसा पटामाजी तंतु तैसा विश्वी उ मा कांत ३
शिवदास म्हणे त्याला आम्ही नमो वेळोवेळा ४

अभंग ९७

जिन्हीं नाम श्रवणीं कीर्ती नेत्रीं वसो तुझी मूर्ती १
मन तुझे पार्यीं स्थीर राहो मा झें निरंतर २
वि स रो नी दे ह भा व तुज न सोडो हा जीव ३
शिवदास म्हणे ह रा हेंची दा न दे दा ता रा ४

अभंग ९८

विश्वी असोनी व्यापक कां गा न ऐकसी हांक १
नोहे उचित हें तुज भेट सत्वर तूं मज २
तुझा म्हणवितो दा स नको पाहूं गु ण दो ष ३
शिवदास म्हणे भेट देता न लावी मी झट ४

अभंग ९९

शिरीं जटा हेम बाळा मौळीं चंद्र नेत्रीं ज्वाळा १
कर्णी सर्प कंठीं वीष वामभागीं उ मा व से २
जाळूनीया मन्मथासी राख लाविली अंगासी ३
गळा शोभे रुंड माळा कंठ दिसतसे नीळा ४
ऐसें रूप मज कधीं दाखविसी कृ पा नि धी ५
लागलासे निजध्यास भेटा म्हणे शि व दा स ६

अभंग १००

घालूनिया पद्मासन हृदयीं बैसावें येऊन १
येणें जाणें तुम्हां नाहीं परी भेट आम्हा देई २

बुद्धीहीन मंद आम्ही ज्ञानचक्षु देई स्वामी ३
 पाहुनी सुंदर रुपडे बहु हृदयीं आवडे ४
 स्वामी पूर्ण करा हेत शिवदास वि न वी त ५

अभंग १०१

काय करूं कोठें जाऊं काय अंगा राख लावूं १
 काय करूं देह पात काय बसू अरण्यांत २
 काय करूं उ प वा स काय करूं जीव नाश ३
 शिवदास म्हणे जिणें व्यर्थ भासे भक्तिवीणें ४

अभंग १०२

आम्ही नकरूं ही व्रतें नच जाऊं दुजा तीर्थे १
 न करूं योग अभ्यास नेणो तपाचें सा या स २
 सर्वकाळ स्मरूं शिव जेणें नो हे पुनर्भव ३
 ऐसा लाभ टाकूनिया व्यर्थ कोण शिणे वाया ४
 म्हणोनीया शिवदास करीतसे ना म घो ष ५

अभंग १०३

इतके देईगातूं आम्हां मग सुखें घाली जन्मा १
 तुझा विसर नसावा संग साधूचा अ सा वा २
 नको विषय कांहीं मनीं असो प्रेम तुझें गुणीं ३
 जन्मोजन्मीं तुझा दास करी म्हणे शि व दा स ४

अभंग १०४

नर देहासी येऊनी व्यर्थ झालों शूद्रपाणी १
 कीं त्वां केली नाही कृपा पुढें कैशा चुकती खेपा २
 यासी ग्वाही माझें चित्त कीं तें विषयीं अशक्त ३

शिवदास म्हणे आतां विषयातीत करी चित्ता ४

अभंग १०५

जोंवरी काळ होता पाठी तोंवरी झालों फार कष्टी १
लक्ष चौऱ्यांशी फिरलों दुःखें अ मि त भोगलों २
काळ नसोनीया साह्य वा स ने चें मूळ राहे ३
तेणें गर्भ वा सा दी क फार सोसीयलें दुःख ४
शिवदास म्हणे पाहे आजी काळ झाला साह्य ५

अभंग १०६

आतां नमस्कार पाया तुझे सखया काळ राया १
ऋद्धीसिद्धीच्या दातारा सर्व सुखाचा सोयरा २
दीनानाथ तुज प्रती हेंची माझी गा विनंती ३
सावधान पायीं मिठी पडो शंभूच्या शेवटी ४
शिवदास म्हणे शिव तुची होसी काळ राव ५

अभंग १०७

तुज रिघालों शरण हेंची देई कृपादान १
नेणो तुज मागूं काये जाणसी तूं बाप माय २
सदा संतोषें त्वां रहावें माझे परम हित व्हावें ३
तुझा म्हणवोनी दास कीर्ति व्हावी त्रैलोक्यांस ४
शिवदास म्हणे पायीं तुझ्या मज प्रेम देई ५

अभंग १०८

नर देहा ऐसा लाभ प्राप्त झाला प्रा रब्धे १
तो गमावीला व्यर्थ कांहीं न करितां स्वार्थ २
ऐसा मी तो दैवहात नसे तुझ्या ध्यानीं चित्त ३

शिवदास म्हणे जीवें मज मारुनी टा का वें ४

अभंग १०९

तु ज वी ण शंभूराया व्यर्थ जन्म गेला वाया १
शिव भक्ती नाही केली व्यर्थ शिणविली माऊली २
झालों संसार क बा डी सुख नाही पलघडी ३
आयुष्याचा नाश झाला दास म्हणे वाया गेला ४

अभंग ११०

आजी भूमी सुतदिन राहू पश्चिमेसी जाण १
तया दिशे जाऊं नये काळ राहू पुढें होय २
ऐसें प्रणताची लोक शिवदास मानी सौख्य ३

अभंग १११

द्रव्य नाही जयापाशी एका त्याची गती कैसी १
जेणें कंटाळ ती सर्व हा करितो उपद्रव २
माता पिता कन्या सुत दुष्ट उत्तर बोलत ३
भार्या आवडीची मोठी घाली कपाळासी आठी ४
सर्व द्रव्य लोभी देखा नाही कोणी प्राणसखा ५
शिवदास म्हणे पाहे सखा एक शंभू आहे ६

अभंग ११२

धन्य धन्य गुरुमाय आजी देखीयेले पाय १
तुज पाहता माऊले पाप ताप दैन्य गेले २
तुझ्या वचना मृते जहालों मी पूर्ण तृप्त ३
शिवदास म्हणे दाता नाही सम गुरुनाथा ४

अभंग ११३

किती उदार सद्गुरु नाही ज्यासी अंतपारू १

घे वो नी या कां च वा टी दिव्य रत्न दे गोमटी १
 घेवोनीया खा प री स सखा दे त से परीस ३
 ना श वं त उ प चा रा अर्पि स्वानंद सागरा ४
 शिवदास म्हणे किती द या वं त गुरुमूर्ती ५

अभंग ११४

येई येई आतां माझीये माऊले दाखवी पाऊलें कृपाळुवे १
 वेळोवेळां तुज देखिल्या वांचून न पडेची चैन पळभरी २
 घडोघडी तुज पाहोनीया डोळा स्वरूप सोहोळा भोगूं प्रेमें ३
 शिवदास म्हणे देवा तुजवीण नावडेची जाण मज कांहीं ४

अभंग ११५

तानुलीया बाळा जवळीच आहे परी माय माय हाका फोडी १
 क्षणोक्षणां पाहे माऊलीचें मुख मग खेळें सुखें आवडीनें २
 तैसे वेळोवेळां पाउलें पाहीन आवडी गाईन गुण तुझे ३
 शिवदास म्हणे क्रीडेन स्वानंदें शिव शिव छंदें घेवोनीया ४

अभंग ११६

अहो या स्वरुपाचा पार पाहूं जाताती पामर १
 वेद चा री मौनावले महा ऋषी वृद्ध झाले २
 ध रा ध र द श श त मुखें पुरला नाहीं अंत ३
 ते थें दुर्बळ हे वे डे सीमा लाविती बापुडे ४
 शिवदास म्ह णे दे खा अंत नसे ब्रम्हादिका ५

अभंग ११७

धांव न पुरे मनाची गती खुं ट ली वाचेची १
 जया विलोकीता दृष्टी झाली तरळोनी उफराटी २

न से त्रिगुणासी री घ सखा ऐसा उ मारं ग ३
शिवदास म्हणे किती तयें मा न वा ची गती ४

अभंग ११८

लवण गेलीया सागरा पुन्हां न परते माघारा १
भेटे कर्पूर अग्निसी नये मागूता ठायासी २
सती पति झाल्या भेटी प्रगटवेना गुज गोष्टी ३
शिवदास म्हणे मौन बोलावया नाहीं भान ४

अभंग ११९

घ डो घ डी प्रेमभावां मना आठवी महादेवा १
सर्व सांडोनी जंजाळ शिव पदीं ठेवी भाळ २
नाहीं साधन या वीण पाहे अंतरीं शो घू न ३
शिवदास म्हणे हर सर्व सु खा चे आगर ४

अभंग १२०

देवा तूंची अंगीकार केल्या काय माझा भार १
गुणनिधी ऐसा दोषी केले कुबेर त्वां त्यासी २
गुरु द्रोही चंद्र झाला तो त्वां मौळीं धरियेला ३
ऐसें किती महापापी मिळविले नि ज रू पीं ४
शिवदास म्हणे जाणा मुख्य तुज यावी करुणा ५

अभंग १२१

करुणा कर दीनानाथा पतित पावन कृपावंता १
ऐसें बोलती सर्व ही वरी वेद गर्जे पाही २
जाणोनीया शूळपाणी आलों पायीं लोटांगणी ३
शिवदास म्हणे आतां धांव पाव उमाकांता ४

अभंग १२२

भय कासीयाचें नको धरूं अंगीं कांहीं तुज लागीं मागे मी १
नको धन सुख ऐश्वर्य संपदा नाहीं राहो सदा छंदा तुझ्या २
भजन पूजनीं प्रेम अखंडीत सज्जना संगत वास देई ३
शिवदास म्हणे सदा गूळपाणी राहे ध्यानीं मनीं वाचें माझ्या ४

अभंग १२३

लक्ष लावा शिवा पायीं हित यावेगळें नाहीं १
सर्व मायेचा व्यवहार भास जैसे मृगनीर २
तरी सावधान व्हावें जगा सर्व सोहंभावे ३
शिवदास मारी हाका आतां दीन लोटूं नका ४

अभंग १२४

गेले मोठे मोठे थोर नभीं गंधर्वाचे भार १
अवतारादी चिरंजीव तेही लोपती स्वभावे २
ऐसी माव ईश्वराची बहु गोळ मोडीवरची ३
शिवदास म्हणे ऐका तया नादीं लागूं नका ४

अभंग १२५

पुरे पुरे हा संसार देवा त्रासलों मी फार १
मन विटलें सर्वासी तेणें आलों पाया पार्शी २
आतां येई शिवराया भक्त काज कैवारी या ३
गोड रूप ऐसें दावी दृष्टी कदा न फिरावी ४
शिवदास म्हणे ताता नको अंत पाहूं आतां ५

अभंग १२६

काय बोळूं मी अपार देवा जाण सी अंतर १

नाहीं अंगीं शुद्ध भाव परी भेटायाची हाव २
 अंगीं नाहीं प्रेम गोडी परी पायाची आवडी ३
 सर्वापरी व्यंग देखा परी तुमचा लाडका ४
 शिवदास म्हणे आई धाव माझे शिवाबाई ५

अभंग १२७

देखोनिया उंच माडी आलों धावूनी तांतडी १
 कीर्ति ऐकिली भूमंडळीं म्हणूनी देतसे आरोळी २
 दारीं दाटले सुरवर मुनी गंधर्वाचे भार ३
 वाजताती नाद भेरी दश वाद्याचे कुसरी ४
 ध्वनी करिती आरोळी शिवनाम कर टाळी ५
 शिवदास म्हणे तेव्हां विसरलों मी देहभावा ६

अभंग १२८

कैचांदाता आणि मागतां सर्व तूंची उमानाथा १
 काय सामर्थ्य दात्याचें अर्थ पूर्वीं याचकाचें २
 विश्व कुटूंबी ईश्वर तूंची रक्षिता सा चार ३
 शिवदास म्हणे सर्व वर्णू किती गुण गौरव ४

अभंग १२९

सर्वां भूतीं दया लक्ष्या माजीं एक आहे मी दांभीक घरोघरीं १
 बहुतांत एक प्रेमाचा पुतळा होती बहु गोळा वेषधारी २
 शिवदास म्हणे पोटाचें हें सोंग तेथें उमारंग स्थीर कैचा ३

अभंग १३०

नाहीं तुझी बरी चाल काय देवावरी बोल १
 नाहीं अंतरीं निर्मळ काय घालुनीया माळ २

वृत्ती ठेवी सदा कोपी काय घालूनीया टोपी ३
 नाहीं अंगी क्षमा शांती काय लावोनी विभूती ४
 शिवदास म्हणे मोक्ष नसे न होता मुमुक्षे ५

अभंग १३१

तुजवीण शंभु लिंगा नाहीं अणु रिती जागा १
 सर्व लिंगाकार दिसे मही वीट लिंग असे २
 कैसा करूं भेद भाव जेथें तेथें महादेव ३
 ऐसी आम्हा आली प्रचीती वरी वेदही गर्जती ४
 शिवदास म्हणे शिव परिपूर्ण स्वयंमेव ५

अभंग १३२

नको वेळ बोर उठावें तातडी आली ऐसी घडी पुन्हां नये १
 येईल ऐश्वर्य संपदा बहुत मना आवरीत तयालागीं २
 धरूनीया हातीं उभा काळ दंड आयुषांती धंड पाडीतसे ३
 शिवदास म्हणे यालागीं सत्वर पार्वतीचा वर आठवावा ४

अभंग १३३

तोची दैवाचा पुतळा मुखी ज्याचे नाम माळा १
 तोची धन्य त्रिभुवनीं प्रेमभजनीं पूजनीं २
 ज्याचे मुखी हाची चाळा शिव शिव वेळोवेळां ३
 सर्व सांडूनीया धंदा लागला जो याचे छंदा ४
 शिवदास म्हणे त्याचा दास होईन दासाचा ५

अभंग १३४

मना धैर्य वळें राहे समाधान प्रेमें आठवून शिवराया १
 देव जे करितो तुझ्या हितासाठीं नको होऊं कष्टी नेणोनी या २

देई तापत्रय आणि तें संकष्ट आणावया वीट सं साराचा ३
 सारुनी उपाधी लाऊनी या छंद सदा ब्रह्मानंद सुख पाही ४
 शिवदास म्हणे भक्ताची माऊली निजांगी घांवली भेटावया ५

अभंग १३५

आदी अंती सुख दाता तूची होसी उमाकांता १
 मध्य उपाधी गोंधळ नाशिवंत हे सकळ २
 जळीं तरंगाचे परी होय जाय ज्या अंतरीं ३
 शिवदास म्हणे त्यास दावी ब्रह्म अविनाश ४

अभंग १३६

मना कळ आहे थोडी संग लजेचा तूं सोडी १
 मग होऊनीया भांड नामें गर्जवी ब्रह्मांड २
 उभा ठाकोनी चौबारी हस्त उभारुनी वरी ३
 दीन मुखें मारा हाका सख्या पार्वती नायका ४
 शिवदास म्हणे कधीं मग वेळ लागो नेदी ५

अभंग १३७

सर्व घेऊनीया चवी आतां आलो महादेवी १
 पाहुनीया पंचमुख हारपली तहान भूक २
 दृष्टी स्वरूपीं रुतली तनु भ्रांती विसरली ३
 शिवदास म्हणे पुन्हा तुज वेगळी होईना ४

अभंग १३८

होई सावधान मना सांडी विषय वासना १
 स्मरुनीया उमावर चित्तीं करावा विचार २
 तनु भूता पंचकाची आस्ती मांस कातडीची ३

शिवदास म्हणे वृथा भूललासी इंद्रियनाथा ४

अभंग १३९

दास तुझे आम्ही जाहलों शंकरा न मागूं मुशारा तुम्हां कांहीं १
जैसा तैसा भोग घडो ह्या देहासी न घालूं तुम्हासी संकट तें २
परी तुम्हां असें मागणें हें एक वियोगाचें दुःख देऊं नका ३
सतत ही सेवा घ्यावी या दासाची शिवदास हेची इच्छि त से ४

अभंग १४०

मज सम पापी कोणी नसे पाहतां या जनीं १
बोले एक करी एक ऐसा दुष्ट मी निःशंक २
सेवा न करोनी कांहीं म्हणवितो दास पाही ३
शिवदास म्हणे हरा हा अन्याय माफ करा ४

अभंग १४१

आहो तुम्ही जडजीव प्रेमें आठवावा शिव १
शिव सर्व जीवाप्रती पहा प्रचीती देहांती २
नाना मत्त नाना वर्ण पहा शोधून पुराण ३
सर्व जीवांच अ स ती तथा शि व ची म्हणती ४
शिवदास म्हणे शिव स्मरता होय स्वयमेव ५

अभंग १४२

जीव शिवाची मिळणी जैसी सती पती दोन्ही १
सती पतीच्या विलासी कोण सुख हो कोणासी २
सती लागी काम सुख पति लाभे रती देख ३
जीव शिवाचे संयोगी कोण सुख कोणा लागीं ४
शिवा भक्ति सुख मिळें जिवा ब्रह्मीचे सोहळे ५

जी वा सी स म र स होय असीपदीं वास ६
शिवदास म्हणे पाहे सदाशिर्वीं लावा सोय ७

अभंग १४३

देहीं असतांची मेला काळ काय करी त्याला १
मूळ चाची दिगंबर तया काय करी चोर २
काढी मुळी वासनेची तया चाड कास याची ३
शिवदास म्हणे स्वस्त नाही आदी मध्य अंत ४

अभंग १४४

गाऊं वाटें तुज मना तरी गावें शिव गुणा १
पाहूं वाटें जरी तुज तरी पहा शि व रा ज २
ऐकूं वाटें प्रेम प्रीती तरी ऐक शिव कीर्ति ३
जाऊं वाटें शिवदास म्हणे निजानंदीं वास ४

अभंग १४५

सर्व दे वा ची उत्पत्ति श्रुती पुराणीं बोलती १
माता पिता जन्मभूमी वर्णिताती गुरु स्वा मी २
परी पार्वतीच्या नाथा नसे कोठें कांहीं वार्ता ३
शि व दा स म्हणे पूर्ण ब्रह्म चि दा नं द घन ४

अभंग १४६

सर्व ध रो नी या विट स्मरीं शिव पादांगुष्ट १
बारे आलीया संसारीं आधी स्मरावा कैवारी २
नाना करितां व्यवहार शिव चरणीं ठेवी स्मर ३
शि व दा स सांगे लये जैसा भुंगी कीटक न्याये ४

अभंग १४७

प्रभुराया तुज आलों मी शरण कृपा मज पूर्ण करी देवा १

बहु झाला शीण घेतां जन्म फेरे चुकवा येरझारे माझी आतां २
मागे बहुतांची पुरविली आंस माझी कांजगदीश करुणा न ये ३
शिवदास म्हणे ये बा विश्वेश्वरा भेट दे दातारा शीघ्र मज ४

अभंग १४८

काय माझा गुण पहासी शंकरा पतित मी खरा आहे पापी १
म्हणोनीच तुम्हा माझी ही विनंती वेगी गौरी पती भेट देई २
भेटीची आवडी लागलीसे आतां धांव विश्वनाथा लवलाही ३
शिवदास हेंची मागे वारंवार तूं दयासागर पुरविशी ४

अभंग १४९

सुखी असो ही मंडळी जेका ध्यातीं चंद्रमौळी १
काम क्रोधाचा वळसा नोहे माझ्या शिवदासा २
अहंकार हा दुस्त याचा पडो द्या विसर ३
व्हावें चिरंजीव सर्व ज्याचे चित्तीं माझा शिव ४
शिवदास म्हणे त्याचें व्हावें कल्याण त्रिवाचें ५

अभंग १५०

चरणीं नृत्य करीं टाळी मुखीं शिवनामावळी १
धन्य धन्य हा सुदिन जे हे मिळालें सज्जन २
घोषें गर्जविती नभ वाटें अलभ्य हा लाभ ३
शिवदास म्हणे शिवा यासी साह्य व्हावें देवा ४

अभंग १५१

नमस्कार माझा श्रोते लहान थोरा नारी आणि नरा सर्व याती १
सांडोनी आळस लाज अभिमान करावें भजन प्रेमानें दे २
शिव हर हेंची करूनी आरोळी लावावी देऊळीं दाद माझी ३

अशक्त मी आहे दुर्बळ सर्वथा म्हणोनीया माथा श्रोत्या पायी ४
शिवदास म्हणे सकळ मिळोनी द्या शिव चरणीं लो दू नी या ५

अभंग १५२

शिवदारीं उभी संताची मंडळी ती माझी दिपवाळी आनंदाची १
काया कनकताटी पंचप्राण ज्योती ओवाळूं पशुपती मनो-भावे २
ओवाळीन दोघा पार्वती शंकरा उचित दा ता रा हेंची द्यावे ३
लिंगेश्वर म्हणे हेंची मज द्यावे अहर्निशीं द्यावे नाम तुझे ४

अभंग १५३

स्मरण कराहो मनीं भाव धराहो संसार सागर भक्तिबळें तराहो
अभ्रांची साऊली तैसी संपदा भुली साच नोव्हे वश करा गुरुमाऊली
विषय मदाहो काया भुलाल सदाहो टाळीवाहुन मुखीं गुरु नाम भजाहो
बसवलिंग हेंची तुम्हा हित सांगतो सर्व जर्गीं ब्रह्म व्हावें हेंच मागतो

श्री शिवदासाचे शिवपाठ प्रारंभ

शिवपाठ करा शिवपाठ करा चौन्यांशीचा फेरा चुके येणें १
शिवावीण अन्य वेदशास्त्र पाठ व्यर्थ ख ट प ट जाणावी ते २
शिवनाम पाठ ज्या सर्व काळ काळाचाही काळ होय तो ३
शिवदास म्हणे असार संसार शिवनाम सार त्या माजी ४

अभंग २

शिवनाम पाठ ज्या नरा सर्वदा समाधिस्त सदा जाणावा तो १
निर्गुण समाधी साधिता कठीण अ नि वा र मन होय तेथे २
शिवाच्या स्मरणे शिवरूप मन अनायासे जाण होत असे ३
शिवदास म्हणे भुंगी कीट न्याये शिवरूप होय नि श्र ये सी ४

अभंग ३

शिवनाम कीर्ति सदा चारी वेद वर्णिती सद्गद हो ऊ नी यां १
साही शास्त्रें ज्याच्या नामीं पारायण सदा गातो गुण त्याचेची २
अठराही पुराणें शिवलीला गाती ऐसा उमापती समर्थ जो ३
शिवदास म्हणे त्याचें नाम वाचें घेतां मग कैचें भ व भ य ४

अभंग ४

शिवनाम पाठ सदा प्रेमयुक्त श्रीहरी करीत स्वात्महितां १
विधि इंद्र चंद्र गंधर्वसुरवर ध्याती उमावर स्वार्थालागीं २
ऋषिमुनि योगी साधन सिध्यर्थ गाती विश्वनाथ सर्व काळ ३
शिवदास म्हणे सर्वासी तो ध्येय असे मृ त्युं ज य पहा सत्य ४

अभंग ५

उपनिषद् जे कां अथर्वण शीर उभारुनी कर ग र्ज ता हे १
महद्भूत एक रुद्र भ ग वा न येरे सर्व जाण अंश त्याचें २
ऐसा सर्वोत्तम असे माझा शिव ए क वेळां नांव घेतां तारी ३
शिवदास म्हणे मग जे सतत उच्चारि ती त्यातें उणें काय ४

अभंग ६

असकृदुच्चारें श्वेतादी करुनी कैलास भुवनीं पावले कीं १
पुराण प्रसिद्ध असती या कथा गेले मोक्ष पंथा असंख्यात २
दोषीयांचे दोष हरुनिया मुक्ति द्यावयाची शक्ति नामीं बहू ३
शिवदास म्हणे ऐसें शिवनाम उच्चारितां जन्म मृत्यू खंडे ४

अभंग ७

नामा वांचूनिशा आणिक साधन करितां तें मन ना व रे ची १
योग याग तप प्राणायामादिक कळी मार्जी देख न साधती २

शिवनाम पाठें अ ना या सें मन होतसे उन्मन निश्चयेसी ३
शिवदास म्हणे शिवनाम स्मरा साधन पसारा टा कू नि या ४

अभंग ८

साधनाचें सार योग्याचें जीवन योगासी कारण मुख्य नाम १
प्राणायाम बीज तपाचें भूषण मुमुक्षुसी जाण मो क्ष प द २
ऐसें शिवनाम सर्वांशीं कारण म्हणोनी स्मरण करा सदा ३
शिवदास म्हणे शिवनामा पुढें साधन बापुडें अन्य किती ४

अभंग ९

तीर्थ व्रत दान केलें जें पुष्कळ तरी पावे फळ नोहे मोक्ष १
तैसे नोहे नाम माझ्या शंकराचें उच्चारितां वाचें होय मोक्ष २
सर्वकाळ प्रेमें वाचें उच्चारितां व्हावया मुक्तता न व ल काय ३
शिवदास म्हणे त्याचें दर्शन घेतां जीव जाण उद्धरती ४

अभंग १०

सदा प्रेमयुक्त जपा शिवनाम सकळ ही काम टाकोनीया १
त्याचें संचित जातसे जळोनी नासे क्री य मा ण नामबळें २
प्रारब्ध तों त्याचें सरतसे भोगें मग देह-त्यागे शिवची तो ३
शिवदास म्हणे महात्म्य नामाचें को ठ व री वाचें वर्णावें तें ४

अभंग ११

शिवभक्तिवीण केलें जें सत्कर्म तरी तें दु ष्क र्म होय पहा १
दक्षप्रजापति यज्ञ करूं गेला शिरच्छेद झाला त्याचा कीं २
चंडादि सद्गुण वधूनी पितर पावले सत्वर मो क्ष प दा ३
शिवदास म्हणे ऐसी शिवभक्ति क र्मा क र्मीं गुंती नसे जेथें ४

अभंग १२

अलभ्य हा लाभ नर देह ऐसा लाधला तो कैसा गमाविता १

मग कोण्या देहीं कराल सार्थक पहा हो विवेक करू नि या २
यालागीं मी तुम्हां सांगतो ही सोय गेली घडी न ये प र तो नी ३
शिवदास म्हणे सदा शिवशिव स्मरा मग भव कैचा तुम्हां ४

अभंग १३

भव रोगावरी दिव्य रसायन औषध हें जाण शि व ना म १
तयावीण अन्य करितां उपाय जाणा ते अपाय होती सर्व २
म्हणोनीच तुम्हां सांगतो हें हित स्मरा हो सतत शि व ना म ३
शिवदास म्हणे मग भवभय स्वप्नीही न होय बाध क तें ४

अभंग १४

कांता पुत्र वित्त देहादि प्रपंच दिसतसे साच परी मिथ्या १
म्हणूनी हो त्याची टाकूनिया आस स्मरा शं क रा स सुखालागीं २
आपुल्या भक्तातें असे सुखकर म्हणूनि शंकर नाम त्याचें ३
शिवदास म्हणे शंकरा वांचुनी कोण त्रिभुवनीं सुख दाता ४

अभंग १५

आपुलें कल्याण व्हावें ज्यांचें चित्तीं त्यानीं शिवाप्रति शरण जावें १
कल्याण-स्वरूपीं कल्याणीरमण नामही कल्याणप्रद त्याचें २
शिवाचें तें नाम करिता स्मरण शीघ्रची कल्याण होय त्याचें ३
शिवदास म्हणे कल्याण दायक असे माझा एक शिवची तो ४

अभंग १६

आसनीं शयनीं भोजनीं गमनीं प्रेमें शूळ पाणी स्मरावा तो १
ऐसा निजध्यास लागतां जागृतीं स्वप्नीही स्मृती सहज राहे २
सुषुप्तींत जीव होय शिर्वीं लीन नसूनी स्मरण स्मृती असे ३
शिवदास म्हणे हाची शिवयोग असे शिरोभाग सा ध ना चा ४

अभंग १७

सुवर्णांत नग नगीं तें सुवर्ण तैसेंची अभिन्न जीव शिव १
 ऐसें जन्मवरी करितां मनन नावरेंचि मन सा ध का सी २
 अंतरीं तो ऐसा असोनी विचार स्मरे निरंतर शिवासी जो ३
 शिवदास म्हणे त्याचें तें मन होतसे उन्मन शिव कृ पें ४

अभंग १८

अन्न आच्छादन सुख दुःखादिक प्रारब्धेची देख लभ्य जीवा १
 म्हणूनियां त्याचें टाकूनी चिंतन करावें स्मरण शंकराचें २
 नरदेहामाजी अलभ्य हा लाभ पार्वति-वल्लभ गावा गीतीं ३
 शिवदास म्हणे शिव स्मृतिवीण पळभरी जाण राहूं नये ४

अभंग १९

चौऱ्याऐंशी लक्ष जन्म फिरक्यांत अवचित प्राप्त नरदेह १
 त्याचें आयुष्य जाय ऐसें तैसें पुन्हा तेंची असे शिरावरी २
 यालागीं सावध होऊनी सत्वर स्मरा निरंतर शिवनाम ३
 शिवदास म्हणे मगती चौऱ्याऐंशी चुके निश्चयेशी सत्य जाण ४

अभंग २०

अनंत जन्मीचें ज्या गाठीं सुकृत तोची शिवभक्त होय पहा १
 शिवनाम ज्या आवडें अत्यंत तोची जीवन्मुक्त जाणावा हो २
 ज्ञानेविण मोक्ष नव्हेची निश्चय ऐसा हा संशय धरूं नये ३
 शिवदास म्हणे ज्ञानासी कारण असे मुख्य जाण शिवची तो ४

अभंग २१

निर्गुणीं निर्गुण सगुणीं सगुण त्रिगुणीं त्रिगुण शिवची तो १
 ऐसें साधुमुखें जाणुनिया तत्व स्मरतां जीवित्व नुरे कांहीं २

हा जरी आपणा न कळेची बोध तरी नाम शुद्ध जपा वे हो ३
शिवदास म्हणे तेणें शुद्ध सत्व होय मग तत्व कळें स्पष्ट ४

अभंग २२

अव्यक्त चित्तासी योजु जातां बळें कष्टाप्रती गेले उ पा स क १
बाहुबळें जैसें समुद्रीं तरण हें जैसें कठीण तैसें ते ही २
शिवनाम वळे विश्व शिवमय होय निःसंशय सा ध का सी ३
शिवदास म्हणे साधन हें श्रेष्ठ शिवनाम स्पष्ट जपा तुम्हीं ४

अभंग २३

सगुण प्रसाद श्रुती म्हणे मोक्ष साधुचाही पक्ष हाची असे १
दयाळुत्व आदी गुणया सगुण हें नसे निर्गुण अगुण तें २
तयाचा प्रसाद तयाचेंची नाम स्मरावें तें प्रेम भरे सदा ३
शिवदास म्हणे मग तो प्रसन्न होऊनियां जाण करी मुक्त ४

अभंग २४

नाम स्मरे त्याच्या रूप लागे पाठीं न इच्छितां भेटी देऊं धांवें १
नामावीण अन्य करितां साधन नेदी भेटी जाण शीघ्र त्यासी २
नाम स्मरे तोची आवडे अत्यंत म्हणूनि धांवत भेटा व या ३
शिवदास म्हणे शिवनाम ऐसें साधनची नसे दुजें अन्य ४

अभंग २५

रूप तेंची नाम नाम तेंची रूप नाम एका माप विशेष कीं १
ज्ञान होवोनियां स्वरूपाचें ध्यान करी तेव्हां जाण मुक्त होय २
तैसें नोहें नाम स्मरे त्यासी ज्ञान देऊन सत्व रें मुक्त करी ३
शिवदास म्हणे विश्व रूपाहून अधिक म्हणून स्मरा नाम ४

अभंग २६

अन्य साधनांत साध्य असे भिन्न तैसे नसे जाण नामामार्जी १

यांत साध्य आणि साधन तें एक पढा हो विवेक करू निया २
नाम तेंची रूपरूप तेंची नाम ऐसें तें निगम गर्जता ती ३
शिवदास म्हणे नामा ऐसें आन साधनची जाण नसे दुजे ४

अभंग २७

सर्व साधनांत नाम असे सार किती सांगावें हो वारंवार १
तीर्थव्रत नेम दान यज्ञादिक न कळेची देख नामावीण २
भुक्ति मुक्ति ज्ञान वैराग्यादि सर्व न लाभे वै भव नामाविण ३
शिवदास म्हणे नामाचें महत्त्व स्मरे त्याशी तत्व कळे त्याचें ४

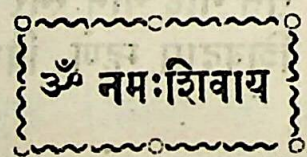
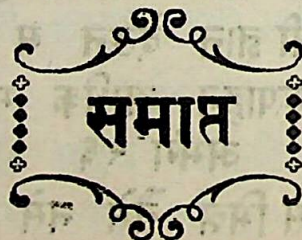
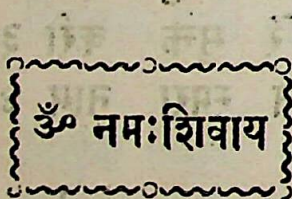
अभंग २८

शिवपाठ पाठ नित्य नेम ज्यासी यम वंदी त्यासी दूरूनिया १
ब्रम्हा विष्णु आणि रुद्रादि सुरवर करिती सत्कार बहु त्याचा २
चरणीचें त्याचा तीर्थ मागावया येती धांवोनिया सर्व तीर्थें ३
फलश्रुती सुद्धां असे अठ्ठावीस म्हणे शिवदास अभंग हे ४

अभंग २९

न कळोनी अर्थ पाठ करी भावें तोही ज्ञान पावें शिवकृपें १
भावही न कळे ऐसे जे कां मूर्ख स्त्रिया बाळादिक ही का कोणी २
त्याहीं नित्य नेम करितां पठण क्रमें भावें ज्ञान लाघतें कीं ३
शिवदास म्हणे पूर्वसंख्येहून अधिक हा जाण एक असे ४

इति शिवपाठासह सर्वश्री मन्मथस्वामी, शिवलिंगस्वामी लिंगेश्वर, बसवर्लिंग, महादेव,
लक्ष्मण, शिवदास यांचे अभंगाचा गाथा

नमःशिवाय

नमःशिवाय ॐ नमःशिवाय मंत्र मनीं ठसला
 चहूँवेदांच्या शब्द - सागरा मंथनीं सांपडला ॥दयाळा॥ १
 बीज मंत्र हा नमः शिवाय आपलासा केला
 सदा जपे जो प्रेमभक्तीनें भवसागर तरला ॥दयाळा॥ २
 आधी व्याधीही पळती भिऊनी म्हणती काळ आला
 पाहुनी ऐशा शिवभक्ताला यमही थरथरला ॥दयाळा॥ ३
 काय वर्णू मी महिमा त्याची शिव शिव जो वदला
 शब्दरूपानें जणूं शिवशंकर हृदयामध्ये शिरला ॥दयाळा॥ ४
 हृदया काशी शिवशक्तीमध्ये प्रकाश लखलखला
 पाही जीव त्या प्रकाशयोगें सर्व खलु वदला ॥दयाळा॥ ५
 नमःशिवाय सतताभ्यासें सर्व उपाधीला
 त्यजुनी पावला जीव अनादी सोहं वृत्तीला ॥दयाळा॥ ६
 सोहं जपतां नाम शिवाचें आत्मर्त्वीं रमला
 म्हणुनी जपा तुम्हीं नमःशिवाय सांगे जगताला ॥दयाळा॥ ७

नमःशिवाय

द्वादश-ज्योतिर्लिंग-आरती

कर्पूर आरती अर्पण करितों द्वादशज्योतिर्लिंगाला
 सर्पविभूषित दर्पविनाशक जगद्वंद्य शिवलिंगाला ॥१॥
 सृष्टि-कष्ट वि-भ्रष्टित श्रेष्ठ श्रीयुत ज्योतिर्लिंगाला
 निश्चायुत भज सौराष्ट्राधिप सोमनाथ शिवलिंगाला ॥२॥

सोन्नलाधिपती सिद्धरामनित पूजित ज्योतिर्लिंगाला
 पन्नग-भूषण शैलवासी श्री मल्लिनाथ शिवलिंगाला ॥ ३ ॥
 सुजनपालकर कुजनशूलकर उज्ज्वल ज्योतिर्लिंगाला
 राजसुपूजित उज्जनिश श्री महांकाल शिवलिंगाला ॥ ४ ॥
 भक्तांकित संकेत मुक्तजय कलिमल हारकलिंगाला
 वेंकट पूजित ॐकारेश्वर ममलेश्वर शिवलिंगाला ॥ ५ ॥
 सर्वसुरार्चित गर्वविनाशित पर्वकोश सुलिंगाला
 सर्वेश्वर सकलांतक परळी वैद्यनाथ शिवलिंगाला ॥ ६ ॥
 सौख्यहास्यकर दुःखनाशकर सुकांत ज्योतिर्लिंगाला
 भक्तिमुक्तीकर डाकिन्यान्वित भीमाशंकरलिंगाला ॥ ७ ॥
 सत्यप्रियकर मिथ्यप्रलयकर उत्तम ज्योतिर्लिंगाला
 नित्यसुरासुर पूजित सेतू रामेश्वर शिवलिंगाला ॥ ८ ॥
 योगध्यानधर भोगभंगकर जागृत ज्योतिर्लिंगाला
 जगद्भाग्य भास्कर जय औढेनागनाथ शिवलिंगाला ॥ ९ ॥
 विश्वपालका विश्वशूलका सुशील ज्योतिर्लिंगाला
 विश्वमान्य विश्वार्चित काशी विश्वनाथ शिवलिंगाला ॥ १० ॥
 संगलयकर भंगभयकर शंभूरूप श्रीलिंगाला
 अंबप्रियकर मंगलांगधर नाशिक त्र्यंबक लिंगाला ॥ ११ ॥
 रुद्ररूपधर भद्ररूपकर उदार ज्योतिर्लिंगाला
 सदाशुभंकर मदनांतक केदार सुभूषण लिंगाला ॥ १२ ॥
 पावनगात्रा स्तवनसुपात्रा निवांत ज्योतिर्लिंगाला
 देवसुपूजित भावसमर्पित घृणेश्वर शिवलिंगाला ॥ १३ ॥
 निशिदिनीं गातों प्रशांतभावे जगद्वंद्य शिवलिंगाला
 बसव विनवितो प्रसन्न होण्या द्वादश-ज्योतिर्लिंगाला ॥ १४ ॥

**SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY.
Jangamwadi Math, VARANASI,
Acc. No. ~~2168~~**

~~352~~
035

नमः शिवाय
शान्ती आणि समाधान
हेंच जीवन मुक्तीचें शुभ लक्षण

* ॐ नमः शिवाय *

ऐसा गुरुराया-वरुनी ओवाळीन काया
ओवाळीन काया वरुनी ओवाळीनकाया १
त्रिविध ताप सं ता प नि मा ला
ब्र म्ह स दो दि त केले जि वा ला २
आ पु ले निज रुप मज दाखविलें
महा वाक्य अमृत मज पाजवीले ३
मी तूं भा स उ र ला ना हीं जे थें
व स व लिं ग स्थि र झा ले ते थें ४

* ॐ नमः शिवाय *

सत्यमेवजयते